

Kl. 13:00

Kl. 13:01

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

Statsministeren har i skrivelse af 22. januar 2008 meddelt mig, at spørgsmål nr. S 398 og S 402 stillet af Mette Gjerskov og nr. S 401 og S 403 stillet af Thomas Jensen til ham vedrører klima- og energiministerens ressort.

Statsministeren har derfor anmodet om, at spørgsmålene stilles til denne minister, jf. forretningsordenens § 20, stk. 1 og stk. 4.

Da spørgserne har fastholdt, at de ønsker spørgsmålene besvaret af statsministeren, er disse fire spørgsmål herefter bortfaldet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 11:

Forespørgsel til klima- og energiministeren [om strategi for tilpasning til klimaændringer].

Af Ida Auken (SF), Torben Hansen (S) og Johs. Poulsen (RV).

(Anmeldelse 18.01.2008).

Kl. 13:01

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel (hasteforepørgsel) til integrationsministeren:

Hvad agter regeringen at gøre for hurtigst muligt at finde en løsning for de afviste asylansøgere, som et bredt politisk flertal skal stå bag?

Af Henrik Dam Kristensen (S), Astrid Krag (SF), Morten Østergaard (RV), Jørgen Poulsen (NY) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

(Anmeldelse 18.01.2008. Fremme 22.01.2008).

Formanden:

Det er således, at ordføreren for forespørgserne får 2 minutter til at begrunde forespørgslen, og derefter har ordførerne hver især 3 minutter i ordførerrækken, og vi forsøger at dele sol og vind lige til korte bemærkninger og i rimelig grad at holde os inden for rammen på 2 timer. Det forudsætter så en vis forståelse blandt medlemmerne for, at ikke alle kan komme til, men vi vil gøre vores bedste for, at der er en fair behandling af ønsket om at få ordet.

Den første, der får ordet, er hr. Morten Østergaard som ordfører for forespørgserne for at begrunde forespørgslen.

Kl. 13:02

Begrundelse

(Ordfører for forespørgserne)

Morten Østergaard (RV):

Tak for det.

Når vi blandt forespørgserne har ønsket at benytte den nye procedure i forretningsordenen, som Folketinget har indført, til en hasteforespørgsel, er det jo, fordi den sag, vi i dag skal diskutere, har haft en stor interesse i offentligheden og har været en væsentlig del af valgkampen til det folketingsvalg, som blev gennemført i efteråret. Desværre er efterfølgende de ændringer og den aftale, der er indgået på området, foregået for nedrullede gardiner uden inddragelse af partierne bredt i Folketinget, og vi har derfor følt det vigtigt – på grund af sagens alvor og på grund af den offentlige interesse, der har været for den, og på grund af den manglende politiske proces – at sagen hurtigst muligt fandt vej til Folketingssalen for at få den behandling, som den fortjener her.

Det er administrative ændringer, der gennemføres med den aftale, som vi diskuterer, men der har alligevel været gennemført en høring blandt en lang række organisationer, og der har været en høring her på Christiansborg tidligere i dag. Jeg vil gerne starte med også at takke alle dem, der på den måde har bidraget til den saglige oplysning af sagen.

Derfor glæder det mig, at vi nu kan få den her politiske debat og den forhandling, hvor alle partier kan komme til orde, hvilket ikke har været muligt i processen hidtil. Vi ser derfor frem til integrationsministerens besvarelse og det videre forløb og håber, at det kan bringe sagen videre.

Kl. 13:03

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard.

Ordførerne skal stå på talerstolen under ordførerindlæggen. Der kunne være en misforståelse, men sådan er det.

I hvert fald har integrationsministeren nu ordet til besvarelse.

Kl. 13:04

Besvarelse**Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):**

Det har været vigtigt for regeringen at forbedre asylbørnenes forhold. Som det fremgår af regeringsgrundlaget, gælder det også, selv om forældrene har fået afslag på asyl og altså opholder sig ulovligt i Danmark. Det har været vigtigt for regeringen, at børnene ikke bliver taget som gidsler i den anledning. Derfor er forholdene på asylcentre også væsentligt forbedret i de senere år. Undervisnings- og aktiveringsindsatsen er i højere grad blevet rettet mod at forberede asylsøgerne på en mulig fremtid hjemme, og i maj sidste år blev der afsat penge til en styrkelse af børne- og ungeområdet og forbedring af indkvarteringsforholdene for dem, der har opholdt sig længst på centrene.

I marts 2007 blev indkvarteringsforholdene for børnefamilierne yderligere forbedret. I juni 2007 blev der ydet tilbud om opkvalificering og økonomiske forbedringer. Man kan roligt sige, at forholdene på asylcentre også inden folketingsvalget var langt bedre, end da Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre udgjorde regeringen. De partier, der i valgkampen og siden har været kritiske over for forbedringerne, skylder os egentlig en forklaring på, hvorfor de i regering lod stå til i udlændingepolitikken, og hvorfor de i den grad lod stå til, når det gjaldt forholdene i asylcentre. Under SR-regeringen var asylsøgenes forhold katastrofalt dårlige sammenlignet med i dag.

Forleden blev regeringsgrundlagets målsætning om endnu bedre forhold for afviste asylsøgere så opfyldt. Regeringen indgik en aftale med Dansk Folkeparti. Aftalen indebærer, at børnefamilier med særlige behov kan tilbydes bolig uden for asylcentre, såfremt dette er til familiens og i særdeles til børnenes bedste. En sådan aftale har SR-regeringen aldrig så meget som foreslået. Yderligere omfatter aftalen med Dansk Folkeparti fra sidste uge uddannelsesstilbud til

børn og unge. Disse forbedringer er altså yderligere forbedringer ud over dem, der allerede sidste år og forrige år blev foretaget. Alt sammen er det initiativer, der kan iværksættes straks, og som først og fremmest har et humanitært sigte. Det er nemlig initiativer, der kan iværksættes uden lovændring. For mig personlig har det været afgørende, at denne del af asylpolitikken blev iværksat straks og ikke skulle afvente lange forhandlinger og mere langsigtede initiativer.

I valgkampen var der da også flere af oppositionens partier, der tilsyneladende tænkte på asylbørnenes ve og vel. I dag må man sige, at det var dengang. I dag er der gået politik i sagen, og det virker ikke, som om det er for børnenes skyld. Nu er det, som om man vil trække beslutningerne i langdrag. Jeg kan garantere for, at det ikke vil lykkes. Udlændingesservice og Dansk Røde Kors er allerede gået i gang med at iværksætte forbedringerne til gavn for de afviste asylsøgere. Men det kan naturligvis ikke forhindre, at forespørgslen i dag skaber usikkerhed hos asylsøgerne selv.

Ud over disse øjeblikkelige forbedringer, som vi har aftalt med Dansk Folkeparti, ønsker regeringen og Dansk Folkeparti, som det fremgår af aftalen, bl.a. også at se på asylsøgenes forpligtelser og at skærpe indsatsen mod illegalt arbejde. Samtidig vil regeringen naturligvis vedvarende søge at få iværksat hjemsendelsesaftale først og fremmest med Nordirak. Der er i øvrigt i aftalen en række hensigtserklæringer, som formentlig vil kræve lovændringer for at blive udmøntet, og det siger sig selv, at Folketingets partier vil blive indbudt til forhandling herom.

Det skal også understreges, at aftalen bygger på de grundlæggende principper, der gælder i dansk asylpolitik. Udlændinge, der ikke har lov til at opholde sig her i landet, skal naturligvis udrejse, for når der er meddelt afslag på asyl, er der taget stilling til, at udlændingen ikke er i risiko for forfølgelse, når han vender hjem. Afviste asylsøgere, der nægter at medvirke til udrejsen, skal naturligvis ikke belønnes, men vi vil godt sikre dem et godt fundament for deres fremtid i hjemlandet. Det bidrager aftalen også til ved at sikre flere børnefamilier bedre forhold. Jeg har altså vægtet hensynet til de afviste asylsøgere og især børnene højere end at trække forhandlingerne i langdrag. Jeg vil ikke være med til at trække pinen ud. Det er ikke rimeligt, at de pågældende asylsøgere skal vente længere end nødvendigt, og hermed er den del af regeringsgrundlaget altså opfyldt.

Kl. 13:08

Kl. 13:11

Som sagt indeholder aftalen forbedringer, der kan ske uden lovændringer. Jeg kunne sådan set have gjort det på egen hånd; det er ikke noget, jeg behøver at gå i Folketinget med. Men det er nu engang sådan, at man plejer at inddrage forligspartiet og høre dets opfattelse – det var altså Dansk Folkeparti – derfor aftalen.

Jeg håber, at de vilkårsforbedringer, der nu gennemføres, kan gøre dagligdagen nemmere for de familier, der har det sværest. De får mulighed for at bo uden for centrene, og undervisningstilbud til børnene og de unge styrkes. Men jeg vil godt understrege, at disse vilkårsforbedringer kun er et lille hjørne af de mange udlændingepolitiske emner, der er på regeringens dagsorden.

På det lange sigt ønsker regeringen, som det fremgår af regeringsgrundlaget, at se på, om vi kan hente ideer fra andre lande til eventuel ændring af rammerne for asylpolitikken og forholdene for asylsøgerne her i landet. Regeringen er ved at nedsætte et ekspertudvalg, der skal kortlægge andre landes asylregler. Udvalget skal vurdere forskelle i modtageforholdene for asylsøgerne samt mulighederne for at oprette modtagecentre i flygtningenes nærområder og en lang række andre ting, vi vil se på, hvis det er muligt at sammenligne mellem landene. Det er klart, at når den rapport foreligger, vil partierne blive inddraget i det videre arbejde.

Regeringen vil også styrke samarbejdet mellem asylcentre og kommunerne om traumatiserede asylsøgere. Der skal i større omfang tilbydes systematisk psykologundersøgelse af børn i udsatte familier og af udsatte voksne på et tidligt tidspunkt i asylforløbet.

Endelig agter jeg naturligvis at invitere alle partier til drøftelse af visumplaner og jobplan og de andre større opgaver, som er på dagsordenen, og som vil komme på dagsordenen. Jeg vil dermed også afprøve partierne, om de nu rent faktisk ønsker at være med til at skabe nogle konstruktive løsninger. Det håber jeg man vil, og det ser jeg frem til i et godt samarbejde.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak til integrationsministeren for besvarelsen.

Vi går over til den egentlige forhandling, og det er hr. Morten Østergaard som ordfører for forespørgerne.

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil ikke bruge meget tid på at konstatere, at regeringen dårlig havde fået de sidste stemmetal at vide, før man systematisk begyndte at omgå statsministerens løfter om en hurtig løsning, som et bredt flertal skal stå bag.

Statsministerens desperate forsøg på at manipulere sig ud af denne kendsgerning ændrer intet. Der blev ingen bred aftale. Det er skamtidigt, for var den blevet bred, var den blevet bedre, for ingen andre partier vil lægge navn til en så utilstrækkelig og uanstændig aftale.

Hvorfor er det, vi er så oprørte? Det er, fordi regeringen og Dansk Folkeparti med fuldt overlæg har besluttet at forvolde skade på endnu flere afviste asylansøgere og deres børn. Lad mig trække nogle fakta frem fra de høringssvar, som vi har fået fra nær og fjern, og som jeg takker for. Vi ved, at Røde Kors-centre er egnet til højst 12 måneders ophold. Faktum er, at svensk forskning viser, at børn lider skade efter blot 1 år under usikre eksistensforhold i asylcentre, samt at lidelserne er kroniske efter 2 år i den tilstand. Faktum er også, at de nyeste forskningsresultater om danske asylbørn viser, at omkring en tredjedel af de 4-16-årige børn har tegn på psykisk lidelse. Vi ved også, at den eksisterende forskning om udvikling af psykiske problemer blandt asylbørnene fjerner ethvert sundhedsfagligt belæg for valg af en tidsgrænse på 3 år efter endeligt afslag som kriterium for udflytning. Heller ikke udvælgelsen af børn fra specielle lande er på nogen måde motiveret af forskelle i sygdomsbehandling.

Jeg spørger mig selv, hvilken smag mine kolleger fra Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative havde i munden, da de på deres gruppemøder godkendte den aftale, som helt åbenlyst er opskriften på ulykke, sygdom og mistriksel for asylansøgere og deres børn. Vil man virkelig være det bekendt?

Faktum er jo også, at selv Dansk Røde Kors, som skal administrere systemet, mener, at 3 til 4 år er for lang tid. Man må spørge sig selv, hvorfor de ikke siger fra i stedet for beredvilligt at legitimere alt, hvad regeringen finder på.

Radikale Venstres forslag til et alternativ er velkendt: Alle børn skal i folkeskole, det er frivilligt, om man vil opholde sig i et center, psykologbistand til alle familier og adgang til arbejde

for alle asylansøgere, uanset deres status. Men vi stemmer for, hvis der kommer et alternativ forslag til vedtagelse, som vi kan støtte, og som kan bringe sagen videre, og vi håber, at der på den baggrund vil komme forhandlinger, hvor vi kan kæmpe for enhver lille forbedring, det er muligt at opnå.

For vi opgiver ikke troen på, at argumentet stadig spiller en rolle i dansk politik: det logiske argument om, at forebyggelse er bedre end helbredelse, som nødvendigvis må føre til, at de relevante familier hurtigst muligt flytter i egen bolig; det saglige argument om, at den danske folkeskole er bedre til at håndtere børn i den skole-søgende alder end en humanitær hjælpeorganisation; det åbenlyse argument om, at imøde-kommelse af en stor virksomheds ønske om at ansætte samtlige asylansøgere naturligvis vil være til glæde for asylansøgerne, for virksomheden og for samfundet i almindelighed.

Fakta taler deres eget sprog, saglige argumen-ter for en anden asylpolitik står i kø. Tilbage er blot, om den politiske vilje kan mønstres. Jeg af-venter spændt afstemningen i morgen, da jeg nægter at tro, at alle kolleger i Venstre og Kon-servative vil lægge navn til denne uacceptable aftale, som slet ikke er det, de gik til valg på. For få måneder siden ville jeg faktisk have troet, at den nuværende integrationsminister selv ville have nægtet at stemme for.

Kl. 13:14

Formanden:

Der er ingen, der har bedt om korte bemærknin-ger, så vi siger tak til hr. Morten Østergaard. Den næste i ordførerrækken er hr. Søren Pind.

Kl. 13:14

(Ordfører)

Søren Pind (V):

I regeringsgrundlaget fremgår det, at regeringen vil foretage forbedringer for de børnefamilier, der ulovligt fastholder ophold i Danmark. Det sker for at forbedre særlig asylbørnenes vilkår. I den forbindelse vil man konkret vurdere hver familie og efterfølgende give dem mulighed for ophold uden for centeret. De øvrige forbedrin-ger, som integrationsministeren allerede har gjort rede for, indebærer bl.a. en videreførelse af kontraktordninger om aktivering og uddannelse for afviste irakiske asylansøgere, bedre uddan-nelsestilbud til afviste asylansøgerbørn med særlige behov, en øget indsats mod sort arbejde m.v.

Det har gennem årene været en tilbageven-dende diskussion, og forbedringerne har gen-

nem tiden været mange. Ikke mindst den tidli-gere integrationsminister, Rikke Hvilshøj, har utrætteligt arbejdet for at forbedre vilkårene for asylbørnene. Og under valgkampen lovede statsministeren altså en yderligere indsats – det-te løfte fremgår af regeringsgrundlaget, og nu opfyldes løftet således.

Som det altid er, kræver oppositionen mere. Det er aldrig nok. Det undrer, at ændringer, der kunne foretages administrativt af ministeren, påkalder sig en sådan kritik, for der er tale om forbedringer, ikke mindst for børnene.

Oppositionen synes at glemme, at det trods alt er et grundvilkår, at disse menneskers op-hold i Danmark er ulovligt, at de har været igen-nem asylsystemet, der har vurderet deres ønske om asyl som værende grundløst, og at der der-fer i sagens natur er grænser for, hvor langt man kan gå.

Man glemmer også, hvilket bør spille en rolle, at de forhold, de pågældende lever under, er til-valgt af forældrene. De har tilvalgt denne situa-tion frem for at udrejse – en skæbne, der er over-gået mange tusinde øvrige, der har fulgt dansk lov og ret. I sidste ende kan der derfor ikke være tvivl om ansvarsplaceringen for børnenes velbe-findende; den befinder sig hos forældrene.

Det skal imidlertid ikke hindre, at Folketinget i dag søger at finde sammen om en forbedring. Måske kan det vække til eftertanke, at Berling-ske Tidende i dag kan berette, at det ikke er spørgsmålet om opholdsstedet, der er afgøren-de, men angsten og frygten for, om man får asyl eller ej, og chokket ved afvisningen. Det under-streger, at vi altid bør sikre os, at sådanne ting ikke trækker ud, at folk rent faktisk overholder loven, for ellers kommer børnene til skade.

Jeg skal derfor på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti stille følgende forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget udtaler sin tillid til regeringen og konstaterer, at der er indgået en asylaftale med en række forbedringer for afviste asylansø-gere, specielt i forhold til børns vilkår, opfordres regeringen til at tage de fornødne skridt med henblik på at sikre et flertal i Folketinget bag af-talen.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 22)

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Idet Folketinget udtaler sin tillid til regeringen og konstaterer, at der er indgået en asylaftale med en række forbedringer for afviste asylansøgere, specielt i forhold til børns vilkår, opfordres regeringen til at tage de fornødne skridt med henblik på at sikre et flertal i Folketinget bag aftalen.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 22)

Dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er bedt om korte bemærkninger, og den første er fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 13:18

Pia Christmas-Møller (UFG):

Jeg kan forstå på Venstres ordfører, at Venstre og regeringspartierne nu mener, at det er hensigtsmæssigt at få et flertal bag dansk asylpolitik, og det er jo i sig selv glædeligt. Alligevel mener jeg, at vi skal benytte lejligheden til at følge bl.a. den politik, som regeringen ifølge medierne jo også har lagt frem under forhandlingerne, nemlig allerede nu at tilkendegive, at aftalen med Dansk Folkeparti skal forbedres på et enkelt punkt.

Derfor vil jeg gerne komme med følgende forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at regeringen har indgået en asylaftale, opfordres regeringen til

- at iværksætte de forbedringer, som aftalen indebærer,
- at meddele, at visitationskravet på 3 års centerophold nedsættes til i første omgang 2 år, og
- at indkalde Folketingets partier til forhandlinger om yderligere forbedringer og en flerårig asylaftale.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 23)

Kl. 13:19

Formanden:

Ja tak. Der er fremsat forslag til vedtagelse, som kan stilles under korte bemærkninger fra medlemmernes pladser – sådan er det også efter regelsættet – og det lyder:

»Idet Folketinget konstaterer, at regeringen har indgået en asylaftale, opfordres regeringen til

- at iværksætte de forbedringer, som aftalen indebærer,
- at meddele, at visitationskravet på 3 års centerophold nedsættes til i første omgang 2 år, og
- at indkalde Folketingets partier til forhandlinger om yderligere forbedringer og en flerårig asylaftale.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 23)

Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Jeg opfattede ikke, at der umiddelbart var et spørgsmål i indlægget, så det betyder, at vi går videre i ordførrækken, hvis ikke der begæres en kort bemærkning. Det gør der ikke – jo, hr. Henrik Dam Kristensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:20

Henrik Dam Kristensen (S):

Disse asylansøgere fyldte jo temmelig meget i selve valgkampen, som vi netop har overstået. Således sagde statsministeren i Danmarks Radio den 8. november:

»Det er faktisk min opfattelse, at der er brug for en bred og flerårig aftale om asylpolitikken ...«, og videre sagde statsministeren, at den: »skal bestå af en kortsigtet del og en langsigtet del. Den kortsigtede del må bestå i, at vi hurtigst muligt finder en løsning for de afviste irakiske asylansøgere, som et bredt flertal kan stå bag.«

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, om det forløb, vi har oplevet her, lever op til det, statsministeren klart gav udtryk for i valgkampen?

Kl. 13:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:21

Søren Pind (V):

Jeg synes, at statsministeren og regeringen har gjort alt, hvad de kunne, for at det her skulle blive så bredt som muligt. Der er i øvrigt også åbnet for, at der senere i forløbet vil blive massive muligheder for at påvirke det her område.

Men realiteten er jo den, at det, der er gennemført her og nu, er ændringer, som integrationsministeren kunne foretage administrativt og derfor også hurtigt. Der er altså et hensyn at tage til de mennesker, som sidder, hvor de nu engang gør. Der behøver man ikke nødvendigvis at afvente den forhandling.

Det er egentlig det, jeg har forstået at også et klart flertal i Folketinget, faktisk inklusive Socialdemokratiet, har ønsket, så jeg er egentlig lidt forundret over spørgsmålet. Altså, hvad kommer først: børnenes vilkår, eller at vi i øvrigt senere får et bredt samarbejde på det her felt?

Kl. 13:22

Formanden:

Ja, og det er så igen hr. Henrik Dam Kristensen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:22

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg tror, at Venstres ordfører, hr. Søren Pind, sagde, at der var blevet gjort alt, hvad man kunne. Det, vi har oplevet her, har været et spil, hvor Dansk Folkeparti er gået ud og ind ad en ministers dør. Der har ikke på noget tidspunkt været indkaldt til forhandlinger med andre partier.

Er det den måde, hr. Søren Pind og dermed Venstre og dermed regeringen opfatter at målet om brede forhandlinger skal opnås på, ved at man *ikke* inviterer nogen til forhandlinger? For det er jo rent faktisk det, der er sket.

Kl. 13:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:22

Søren Pind (V):

Det, der er essensen i den her sag, er, at vi taler om et meget, meget lille område, hvor regeringen nu administrativt går ud og foretager sig det umiddelbart nødvendige, og at der så på en lang række øvrige områder bliver åbnet for forhandling med Folketingets partier. Hvis ikke det er at tilgese det brede samarbejde og samtidig tage hensyn til børnene i asylcentre, tror jeg ikke, at jeg kan komme nærmere en beskrivelse af den rigtige måde at gribe det an på.

Kl. 13:23

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren. Og så er det hr. Henrik Dam Kristensen som ordfører.

Kl. 13:23

(Ordfører)

Henrik Dam Kristensen (S):

Det var en fortolkning af et bredt samarbejde, vi lige hørte her, som jeg ikke tror der er ret mange der kan skrive under på. Det er rent faktisk sådan, at Socialdemokratiet meget gerne vil hjælpe statsministeren med at indfri sit løfte om bedre forhold for afviste asylansøgere, og vi medvirker gerne sammen med et bredt flertal i Folketinget.

Det er jo i virkeligheden det, dagens debat handler om; ikke om taktik, ikke om helt utilstedelege trusler mod det grønlandske hjemmestyre, men om anstændige forhold for afviste asylansøgere i Danmark.

I virkeligheden er det forslag til vedtagelse, som vi stemmer om i morgen, en lille ændring i forhold til det, som regeringen og Dansk Folkeparti er blevet enige om, men det er en afgørende ændring, der giver asylpolitikken en grad af anstændighed.

Forslaget om højst 2 år i et asylcenter er jo ikke taget ud af den blå luft. Det bygger på tilgængelige undersøgelser af de forskningsresultater, som vi kender, og her viser både dansk og hollandsk forskning, at efter 1-2 år i et asylcenter tager beboerne psykisk skade. Det er derfor ikke en uvæsentlig ændring, for det er mennesker, det handler om.

Socialdemokratiet havde meget gerne set, at vi havde lavet en bred løsning, der var bedre, men der har i regeringen ikke været vilje til at diskutere bredt med partierne om, hvad de rette løsninger er. Det er vi kede af. Vi mener, at løsningen er, at asylansøgerne får lov til at arbejde og bo uden for centrene. Og vi havde også gerne deltaget i forhandlinger om andre løsningsmodeller; løsningsmodeller, der ikke handlede om at gøre lige tilpas nok, men løsningsmodeller, der viste, at vi gjorde noget, som var baseret på permanente, videnbaserede løsninger, og som var en bred aftale.

Det kunne ikke lade sig gøre. Regeringen valgte endnu en gang blokpolitikken, ligesom den har gjort det siden 2001. Og det er ikke, fordi det var nødvendigt af hensyn til den stramme udlændingepolitik, for der hersker for Socialdemokratiets vedkommende ingen tvivl om, at de afviste asylansøgere skal hjem til deres hjemland, når de kan det. Men netop når det gælder en stram udlændingepolitik, er det helt afgørende, at den også er anstændig. Så en fast og stram politik nødvendiggør ikke, at asylansøgere og deres børn skal nedbrydes, mens de opholder sig i Danmark.

I morgen stemmer vi så om sagen. Socialdemokratiet støtter det forslag til vedtagelse, som er fremsat af fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 13:25

Formanden:

Tak. Og der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:25

Martin Henriksen (DF):

Det er, fordi den socialdemokratiske ordfører talte om, at man skulle tilføre en grad af anstændighed til asylpolitikken. Så kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad der i Socialdemokraternes øjne er anstændigt, for det er jo et begreb, som vi alle sammen bare kan slynge ud, sådan som vi lige føler for det. Så hvor ligger det snit henne?

Jeg går ud fra, at man anerkender, at der i den aftale, der ligger mellem regeringen og Dansk Folkeparti, er tale om forbedringer, særlig for børnene, for vi har jo fra Dansk Folkepartis side sagt, at det vil vi gerne gå ind og kigge på.

Så kunne jeg også godt tænke mig at høre, præcis hvor langt man vil gå fra Socialdemokraternes side. Der var jo en høring, som Det Radikale Venstre havde arrangeret, kort før debatten her gik i gang, og de fleste, som kom til den høring og udtalte sig – FN-forbundet, Dansk Flygtningehjælp – talte meget klart og tydeligt om, at asylansøgerne skulle ud og arbejde, også de afviste, at vi skulle give flere opholdstilladelser i Danmark, og at vi skulle kigge til Sverige og se på de svenske forhold, for vi kunne lære noget af svenskerne på det her område. Er Socialdemokraterne enige i den udlægning?

Kl. 13:27

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:27

Henrik Dam Kristensen (S):

Med hensyn til det, der desværre er sket gennem de sidste døgn debat og diskussion om valg og ikke valg og alt muligt andet, vil jeg sige, at grunden til, at vi i det hele taget fik debatten om de afviste asylansøgere i forbindelse med valgkampen, jo var, at vi fik en ekspertise, som dokumenterede, at når man bor år efter år i et asylcenter, som regeringen i øvrigt selv skriver ikke er egnet til det, så får man psykiske problemer.

Det er jo klart konstaterbart, at man bryder familier ned, og derfor har Socialdemokratiets holdning sådan set været meget, meget klar hele tiden: Vi ønsker en stram og en fair udlændingepolitik, og vi mener helt klart, at de, der er afviste, selvfølgelig skal sendes tilbage, når de kan det. Men vi vil gerne sikre, at der i den periode – indtil de kan sendes tilbage – så bliver en form for anstændighed i det.

Det handler om, at man, hvis man har lyst til det som familie, skal kunne komme uden for

centre; at børnene kan gå i skole, og at forældrene kan arbejde.

Så behøver man heller ikke bruge så mange kræfter, som regeringen lægger op til, altså at nu skal man kontrollere, nu skal man efter dem vedrørende sort arbejde.

Man skal ikke arbejde sort, men så kunne man arbejde hvidt, og så kunne man betale skat. Det ville være en anstændig måde at behandle afviste asylansøgere på.

Kl. 13:28

Formanden:

Hr. Martin Henriksen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:28

Martin Henriksen (DF):

Men når hr. Henrik Dam Kristensen siger, at Socialdemokraterne har en meget klar politik på det her område, er det jo underligt, at man ikke er i stand til at levere et klart svar på, hvad den så skal bestå af. Det eneste, jeg sådan set hører, er, at Socialdemokraterne synes, at det, der ligger, er skidt, på trods af at det er forbedringer. Det ønsker man så at kritisere og lave drilleries med og rent faktisk gøre til en cirkusforestilling – det er det vel efterhånden blevet til.

Så siger man – og det er det eneste sted, hvor man, sådan som jeg hører det, fraviger det lidt – at de skal ud og arbejde. Men jeg synes, hr. Henrik Dam Kristensen skylder at give et svar på, om han mener, at vi kan lære noget af de forhold, som vi ser i Sverige. Hvor vil man ellers lave lempelser i den danske udlændingepolitik og asylpolitik fra Socialdemokraternes side? Det skylder man et klart svar på, og det bør man fra Socialdemokraternes side være i stand til at levere, når nu man siger, at man har en klar politik på området.

Kl. 13:28

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:28

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg er ikke sikker på, at vi kan lære så forfærdelig meget af Sverige. Jeg synes, det er lidt mærkeligt, at hr. Martin Henriksen endnu en gang spørger, for jeg synes, der blev givet et meget klart svar før. Det, regeringen har lagt op til, er mistænkeliggørelse; at det er forbeholdt nogle ganske få. Jeg tror ikke på, det nytter.

De forbedringer, der er i det, er selvfølgelig o.k., men det, vi meget klart har præciseret lige fra dag et i den her debat, er, at mennesker ikke skal nedbrydes, når de sidder i vores lejre og

venter på at komme hjem. Vi skal sørge for, at den dag familierne så kan komme hjem, er det familier, der kan fungere, og som kan fungere i deres hjemland igen.

Der har vi jo masser af dokumentation for, at det er nedbrydning, der finder sted, og derfor handler det sådan set om, at de kan få lov til at leve og agere som familie, indtil de kan vende hjem.

Kl. 13:29

Formanden:

Det er hr. Helge Adam Møller for en kort bemærkning.

Kl. 13:29

Helge Adam Møller (KF):

Jeg hørte den socialdemokratiske ordfører sige, at det var vigtigt, at børnene kunne komme ud og bo uden for asylcenteret, således at de kunne gå i skole. Er det ikke at stikke tilhørerne sådan lidt blå i øjnene? For er sagen ikke i øjeblikket, at børn af de afviste asylansøgere, også de, der bor inde i asylcentre, kan gå i skole med danske børn, og mange af dem gør det, at pigerne kan spille fodbold med danske børn, de kan være spejdere, de kan gå til svømning, de kan gå til håndbold også selv om de bor i et asylcenter? Er sandheden ikke sådan?

Kl. 13:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:30

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg vil sige til hr. Helge Adam Møller, at hvis det var så rosenrødt, som det nu bliver beskrevet, så tror jeg faktisk ikke, at statsministeren havde taget den her sag op, lige før der blev udskrevet valg. Når den her sag blev taget op af statsministeren, lige før der blev udskrevet valg, og statsministeren i øvrigt lovede et bredt samarbejde på det her område, så var det, fordi der var dokumentation efter dokumentation på, at mennesker, som lever mange år i vores asylcentre, som de er indrettet, tager skade af det. Der står i øvrigt også i den aftale, som regeringen har indgået med Dansk Folkeparti, at centrene ikke er egnede til at bo i i årevis, så regeringen har sådan set en tilståelsessag her.

Kl. 13:31

Formanden:

Det er hr. Helge Adam Møller for en sidste kort bemærkning.

Helge Adam Møller (KF):

Nu var det jo ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte om, det ikke var korrekt, at børnene i øjeblikket, hvad enten de bor uden for eller inden for, men altså også dem, der bor inden for, kan gå i danske skoler, at børnene kan gå til fodbold og håndbold og mange af dem gør det? Jeg siger ikke, om de skal have lov til at bo uden for – det skal de efter min mening også i det her – men hr. Henrik Dam Kristensen sagde, at hvis de kom uden for, så kunne de pludselig få mulighed for at gå i skole. Men går disse børn ikke i skole i øjeblikket?

Kl. 13:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:31

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg synes, det her er lidt fantastisk. Hvis det var sådan, at alting var perfekt, hvorfor har regeringen så begivet sig ud i det totalteater, vi har set i de seneste par uger, med ét parti, der er gået ind og ud af integrationsministerens dør, og trusler om både det ene og det andet? Der var forberinger i det, det er jeg enig i, men det var jo også en erkendelse, der gjorde, at statsministeren satte det på dagsordenen tvunget af det, og efterfølgende at der nu har været et skuespil med forhandlinger med Dansk Folkeparti.

Det er korrekt, at når man er i et asylcenter, kan man gå i skole og de andre ting, som hr. Helge Adam Møller pegede på, men det, der er grunden til, at vi diskuterer det her, er, at en række eksperter klart har påpeget, at vi nedbryder børnene og familierne gennem den måde, de lever på i dag.

Kl. 13:32

Formanden:

Det er hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 13:32

Peter Skaarup (DF):

Det er lige for at være helt sikker på, hvad det er Socialdemokraterne mener, for det synes jeg stod lidt uklart i det, som hr. Henrik Dam Kristensen sagde. Jeg husker det sådan fra valgkampen, at Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre ønskede, at asylansøgere, straks de kom til landet, skulle ud i samfundet og bo og arbejde og fungere på lige vilkår med danske statsborgere. Er det stadig væk socialdemokratisk politik, eller har det ændret sig siden valgkampen?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:33

Kl. 13:34

Henrik Dam Kristensen (S):

Kl. 13:33

Vi har hele tiden sagt, at det, det handler om her, er de afviste asylansøgere, som vi ikke er i stand til at sende hjem, fordi bl.a. regeringen ikke har formået at få en aftale med de pågældende asylansøgere hjemlande. Så det er de afviste asylansøgere, som har været her i en periode, og for hvem vi kan se, at der vil gå en længere periode, inden de kan komme hjem, at vi gerne vil skabe det, jeg vil kalde ordentlige og anstændige vilkår, som gør, at vi ikke nedbryder dem som familier. Så det er de afviste asylansøgere, vi hele tiden har talt om.

Kl. 13:33

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:33

Peter Skaarup (DF):

Jeg ved godt, at det er de afviste asylansøgere, vi taler om i forbindelse med debatten i dag, men det er jo ikke forbudt at spørge Socialdemokraterne, som kommer med mange synspunkter om asylansøgere i ordførertalen i dag, hvordan Socialdemokraternes politik er. Og der kan jeg så forstå, at det kan man ikke rigtig svare på, nemlig om det stadig væk er den politik, man fremlagde i valgkampen sammen med Det Radikale Venstre, som var meget slap, skal jeg lige sige, fordi den jo var slap på den måde, at i samme øjeblik, asylansøgere kom til Danmark, var de berettiget til at få en bolig ude i landet – hvor det var henne, var et spørgsmål, vi stillede Socialdemokraterne, og det kunne de ikke svare på – og de havde mulighed for at få et arbejde fra samme øjeblik, de kom til landet. Hvis det stadig væk er sådan i forhold til socialdemokratisk politik, vil jeg bare lige sige, at det fra menneskesmulgeres side vil skabe en meget stor, flot invitation om at komme til Danmark og om fra dag et at kunne tilbyde asylansøgere, at de er berettiget til fulde sociale ydelser, bolig osv. i det danske samfund. Det er jo netop det, vi har arbejdet imod i Dansk Folkeparti, men jeg synes ikke, jeg fik noget klart svar fra hr. Henrik Dam Kristensen på, hvordan socialdemokratisk politik egentlig er.

Kl. 13:34

Formanden:
Ordføreren.

Henrik Dam Kristensen (S):

Det er jo meget typisk Dansk Folkeparti-retorik, vi får her. Man tager noget, man formoder, og så fortæller man om en hel masse uhyrligheder, der vil komme ud af det. Jeg sagde meget klart og tydeligt lige før og skal gerne gentage det: Det, vi taler om her, er asylansøgere, som er blevet afvist, som sidder i en situation, hvor de ikke kan komme tilbage, og som for nogles vedkommende i årevis har siddet i disse lejere, som regeringen selv i papirerne erkender ikke er egnede til det. Det er de mennesker, som vi gerne vil give en ordentlig, anstændig behandling.

Kl. 13:35

Formanden:

Der er ikke flere, der får korte bemærkninger. Vi siger tak til hr. Henrik Dam Kristensen, og den næste ordfører er hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:35

(Ordfører)

Peter Skaarup (DF):

Vi synes, at det meget godt, at man får en debat i Folketinget i dag om den asylaftale, der er blevet indgået i sidste uge mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Og det gør vi, fordi vi faktisk synes, at vi har opnået en rigtig god aftale, der tager hånd om de udfordringer og de problemer, der lige nu er for afviste asylansøgere i Danmark.

Vi har fra starten ønsket, at når man er afvist asylansøger, sikres det, at man ikke kan få asyl i Danmark, og at det skæres ud i pap for afviste asylansøgere. Det er vigtigt for os hele tiden at fortælle om, at i den aftale er udgangspunktet, at hvis man har fået afprøvet sine muligheder og fået prøvet sin sag via alle kanalerne i det danske asylsystem, som er meget godt, fordi man har mulighed for at appellere på forskellig vis, og myndighederne har konstateret ved en nærmere undersøgelse, at man faktisk ikke kan få asyl, at man ikke er berettiget til asyl, at man ikke er rigtig flygtning og skal vende tilbage til sit hjemland, ja, så skal man vende tilbage til sit hjemland. Det er hele udgangspunktet for den politik, vi har haft i Danmark gennem årene siden 2002.

Hvis vi ser på, hvordan udviklingen er gået, er den gået i den meget fornuftige retning, at stadig flere af de, der har ventet på at komme tilbage, de, der ikke har kunnet få asyl, faktisk er vendt tilbage. I 2003 var antallet efter en efter vores opfattelse uansvarlig udlændingepolitik, som den gamle SR-regering stod bag ved, på

2.751 personer, der ikke kunne komme tilbage, ikke var vendt tilbage. Det tal er nu nede på 741 personer her den 5. januar 2008. Det vil sige, at i de 5 år, hvor vi har arbejdet med de her ting, er man gået fra, at der var knap 3.000 personer, som ikke var vendt tilbage, til nu lidt over 700 personer, og tallet falder stadig væk.

Det er jo simpelt hen sket for at skabe den lykkeligste tilværelse som muligt for de asylansøgere, der ikke kan få asyl i Danmark, i det hjemland, hvor de skal få deres familier op at stå, hvor de skal give børnene den trivsel, som børnene skal have, og i det hele taget hjælpe det land, der måske har været i problemer – og det må vi jo sige at de lande, hvorfra der kommer flygtninge, ofte har – og få dem til at køre igen. Og hvad er bedre end at komme tilbage og give det samfund en hjælpende hånd? Så længe sigtet er det, har vi også løsningen klar, så vi kan få det tal nedbragt mest muligt.

Så har vi så sagt, at vi gerne vil hjælpe børnene, for de børn, der har været i Danmark igennem årene, og hvis forældre desperat har holdt fast i, at de alligevel vil blive i landet, skal selvfølgelig have den bedst mulige trivsel. Og der har vi nu aftalt et rigtig godt tilbud, som Dansk Røde Kors så vil forestå i forbindelse med de afviste asylansøgere med børn. Derfor er vores undren stor, når det er sådan, at det, som mange partier i Folketinget har ønsket og talt om i valgkampen, nemlig det her rigtig gode tilbud, nu kritiseres voldsomt i Folketingssalen; det kritiseres voldsomt fra alle sider, og alle ønsker at blande sig imod den aftale, som nu er indgået. Skulle vi ikke koncentrere os om, at vi faktisk har fået en fornuftig aftale, som giver de vilkår, som mange har ønsket sig? Det gør vi i hvert fald i Dansk Folkeparti.

Kl. 13:39

Formanden:

Der er spørgsmål, og det første er fra fru Astrid Krag.

Kl. 13:39

Astrid Krag (SF):

Man har jo kunnet høre under forhandlingerne, at Dansk Folkeparti er meget optaget af den her problemstilling med asylansøgere, der udfører sort arbejde. Og der er jo meget klare meldinger fra LO – senest hørte jeg dem gentage her på den minihøring, der var, at de mener, at det er at foretrække at give de afviste asylansøgere mulighed for at arbejde. Det er den måde, vi kan komme sort arbejde til livs på, og det er den bedst tænkelige løsning at lade dem arbejde un-

der ordnede forhold og have job, der er dækket ind af overenskomster.

ISS har meldt ud, at de har job til alle. Der er altså ledige stillinger; vi har faktisk brug for arbejdskraften. Man kan holde den oplysning sammen med, at forskning viser, at folk, der har været i arbejde, lettere kan vende hjem – det var ordføreren jo også optaget af i sin tale, og den optagethed deler jeg. Med alle de vægtige argumenter lagt sammen kan Dansk Folkeparti så ikke støtte, at vi giver asylansøgerne mulighed for at arbejde?

Kl. 13:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:40

Peter Skaarup (DF):

Der er to ting i det. I det omfang virksomheder og offentlige institutioner har brug for ekstra arbejdskraft, vil jeg sige, at det er klart, at der i Danmark findes mange kontanthjælpsmodtagere, ikke mindst efterkommere af indvandrere eller indvandrere, som i dag er uden for beskæftigelse. Og selv om vi har stadig færre arbejdsløse, er der faktisk en stor gruppe, som kan beskæftiges. Og der kunne vi jo godt efterlyse, at kommuner, at virksomheder, at forskellige offentlige institutioner var bedre til at få den gruppe i beskæftigelse. Men det er jo ikke afviste asylansøgere, det er indvandrere, jeg her taler om.

Hvad angår de afviste asylansøgere, vil jeg sige, at der ikke, selv om det lyder tillokkende, er nogen fremtid i at gå i gang med at arbejde, få en bolig, blive integreret eller få en særlov, som SF gerne vil have. For vores asylsystem bryder sammen, hvis man bliver afvist, ikke kan få asyl, ikke er rigtig flygtning og så alligevel skal have asyl. Og det er det, vi er imod.

Kl. 13:41

Formanden:

Fru Astrid Krag for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:41

Astrid Krag (SF):

Når nu Dansk Folkeparti – ligesom vi andre i øvrigt – lægger så meget vægt på, at folk skal have mulighed for at vende hjem, og vi kan se, at folk altså bliver psykisk ødelagte, bliver krøblinge af at gå lediggang, kunne det så ikke være en meget god løsning også for Dansk Folkeparti, at vi lader dem få et arbejde, så de faktisk er i stand til på et tidspunkt at vende hjem? Vil Dansk Folkeparti fuldstændig afvise, at der kan

være tale om at lade de afviste asylansøgere få mulighed for at få arbejde i Danmark?

Kl. 13:41

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:42

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil afvise, at afviste asylansøgere skal i arbejde ude i en virksomhed eller skal ud på arbejdsmarkedet generelt. Men det er jo klart, at man som afvist asylansøger – det er jo også nogle af de løsninger, vi har lavet i de aftaler, der er indgået – arbejder på asylcenteret, er med til at lave mad, gøre rent, vaske op, altså lave ting og sager, som skal få tingene til at fungere i det daglige.

Det også derfor, at Dansk Røde Kors siger, at man har nogle rigtig gode netværk på asylcentre, hvor Dansk Røde Kors og andre hjælper godt til, for at også børnene kan få fornuftig beskæftigelse og være sammen med hinanden og kan trives. Derfor er det jo ikke endegyldigt godt, at børnene og børnefamilierne kommer ud af asylcentre, fordi man har nogle netværk på centrene, hvor man bl.a. arbejder. Så mit forslag til SF er at gennemgå den aftale rigtig godt og se, at det faktisk er en god aftale, som jeg egentlig også tror at SF vil synes godt om.

Kl. 13:43

Formanden:

Det er fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:43

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Mit spørgsmål er meget simpelt. Vil ordføreren definere, hvilke særlige behov der skal til, før en familie kan bosættes uden for asylcentret? Og kan ordføreren forklare, hvorfor disse særlige behov først er kvalificerende, hvis familien har opholdt sig i et asylcenter i 3 år, efter at asyl er blevet nægtet?

Kl. 13:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:43

Peter Skaarup (DF):

Der har været forskellige sager fremme i medierne – og det kender fru Johanne Schmidt-Nielsen sikkert udmærket til – hvor der er børn, der har opholdt sig i Danmark i 6-7 år, og på intet tidspunkt er deres forældre blevet indstillet på at skulle vende tilbage. Forældrene har haget sig fast i Danmark, selv om de ikke er rigtige flygtninge og ikke kan få asyl. Det er de børn, vi siger

vi gerne vil hjælpe. Og jeg kan sige, at man jo kan have et særligt behov, hvis ens trivsel ikke er særlig god, fordi man har været på et center igennem så mange år. Der har vi så ved hjælp af den grænse på 3 år, efter at man har fået afvist sin asylansøgning, som vi har sat, gennemført en rimelig ordning, der tilbyder, at man kan få en bolig uden for centrene. Det er derfor jeg siger: Det er meget velvalgt, det er meget fornuftigt, og vi mener i Dansk Folkeparti, at vi der har strakt os langt for at finde en løsning, som er til god gavn for de børnefamilier.

Kl. 13:44

Formanden:

Det er fru Johanne Schmidt-Nielsen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:44

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil starte med at understrege, at der jo ikke nogen, der flygter for sjov, heller ikke forældre. Men jeg kan høre, at Dansk Folkeparti er meget interesseret i børnenes vilkår. Jeg kunne godt tænke mig at få svar på det spørgsmål, jeg stillede før, nemlig: På hvilken baggrund har Dansk Folkeparti vurderet, at børn med særlige behov først har særlige behov efter 3 år?

Kl. 13:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:44

Peter Skaarup (DF):

Vores vurdering er, at man på asylcenteret får al den gode hjælp og alle de gode netværk, man kan ønske sig som afvist asylansøger.

Så har der været en række konkrete sager oppe, og nogle har peget på, at det ikke var sikkert, at det var nogen stor fordel, at man var på asylcenteret, og at det kunne være til mere gavn for børnenes trivsel at komme udenfor, hvis man havde været Danmark i mange år.

Det er så det, vi har taget bestik af. Vi har sagt: Jamen vi vil gerne hjælpe børnene. Og hvis det ud fra en individuel vurdering hos Dansk Røde Kors og gennem kontakten til de pågældende familier vurderes, at det vil være godt for børnene, at man flytter ud, så er det så, at vi giver det tilbud, som her vil blive gennemført.

Med hensyn til hvor grænsen skal gå, vil jeg sige, at fru Johanne Schmidt-Nielsen måske kan have en holdning om, at den grænse slet ikke skal være der, og at vi fra dag et skal komme med det her gode tilbud. Vi har så vurderet, at 3 år vil være rimeligt, fordi vi har de her sager om nogle, der har været her i rigtig mange år – 6-7

år. Derfor er det en politisk uenighed, som man kan diskutere frem og tilbage om, men et eller andet sted skal grænsen jo være; det er der enighed om.

Kl. 13:46

Formanden:

Grænsen er 1 minut.

Det er hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:46

Morten Østergaard (RV):

Jeg kan forstå på Ritzau, at det tilsyneladende er sådan, at statsministeren mener at have et solidt flertal bag ved regeringens asylaftale, men jeg kan også forstå, at hr. Naser Khader på vegne af Ny Alliance siger, at de ikke siger ja til den nuværende aftale. Derfor samler interessen sig selvfølgelig om, hvilke dele af den nuværende aftale det er, Dansk Folkeparti er villig til at lave om for at hjælpe statsministeren i den klemme, han er kommet i. Præcis hvilke dele af den aftale, man har indgået, ønsker Dansk Folkeparti at lave om, fordi det altså står klart, at Ny Alliance ikke har tænkt sig at acceptere den foreliggende aftale?

Kl. 13:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:46

Peter Skaarup (DF):

Vi i Dansk Folkeparti har hele tiden sagt, at vi synes, det er en god aftale, og jeg har i min tale tid her fortalt lidt mere om, hvad jeg synes er godt ved den, bl.a. at vi bevarer hovedsigtet om, at afviste asylansøgere skal vende tilbage. Så synes jeg, at hr. Morten Østergaard må spørge Ny Alliance, når Ny Alliance får taletid, om, hvad deres holdning til tingene er.

Vores udgangspunkt er, at det er en fornuftig aftale, der er blevet indgået, men vi vil selvfølgelig lytte til dem, der har gode forslag til, hvordan man kan komme med bidrag til en aftale. Men vi står fast på, at det er en god aftale, sådan som jeg har redegjort for her.

Kl. 13:47

Formanden:

Det er hr. Morten Østergaard for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:47

Morten Østergaard (RV):

Nu synes jeg ikke, der er nogen grund til at danse rundt om den varme grød, og derfor vil jeg bare spørge hr. Peter Skaarup: Skal jeg forstå det svar således, at Dansk Folkeparti ingen intentioner har om at ændre den aftale, der foreligger?

For det ville jo være meget rart og befriende at få at vide, så vi kan skabe klarhed over, hvad det er, vi stemmer for. Det står jo lysende klart, at statsministeren påstår at have et solidt flertal bag ved sin aftale og bag ved regeringen; samtidig står manden, der skal sikre det flertal, og siger, at han ikke accepterer den nuværende aftale. Der må Dansk Folkeparti som lusen mellem de to negle jo skabe klarhed over, om man vil eller ikke vil ændre aftalen, for ellers falder det hele til jorden.

Kl. 13:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:48

Peter Skaarup (DF):

Altså, vi har ikke talt om at ændre aftalen. Det tror jeg hr. Morten Østergaard kan høre ud fra det, jeg siger. Vi synes, at det er en fornuftig aftale, der er indgået. Den tager faktisk hånd om mange af de synspunkter, som også Det Radikale Venstre har været fremme med, og som Enhedslisten har været fremme med, og som mange har været fremme med. Når vi laver sådan nogle aftaler, har vi tradition for at gøre det grundigt og lytte til de synspunkter, der har været fremme i debatten. Det har vi gjort. Men vi har med aftalen sikret, at vi har en rimelig forventning om, at der er styr på tingene, og at de ikke løber af sporet. Og som jeg sagde tidligere under debatten: Tingene løber af sporet, hvis vi følger Det Radikale Venstres råd og Socialdemokraternes råd om, at vi lader det være fuldstændig frit, at man som afvist asylansøger kan arbejde fra dag et, kan få en bolig osv. osv. ude i samfundet. Så sender vi en invitation til omverdenen om noget, som vil være fuldstændig forkert.

Kl. 13:49

Formanden:

Hr. Henrik Dam Kristensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:49

Henrik Dam Kristensen (S):

Under de forhandlinger, der har været, tror jeg man flere gange har set fru Pia Kjærsgaard gøre klart over for dem, der har villet høre på det, at det her var en aftale mellem de partier, altså regeringen og Dansk Folkeparti, som har indgået forlig.

Jeg vil gerne spørge hr. Peter Skaarup: Hvis det er sådan, at der skal et parti mere ind i den her aftale, er udgangspunktet for Dansk Folkeparti, at det så må tilslutte sig den, jeg tror, hr.

Peter Skaarup brugte ordet meget grundigt gennemarbejdede tekst, der foreligger nu, eller kan hr. Peter Skaarup se ændringer for sig, som gør, at der kunne blive åbnet for også andre partier?

Kl. 13:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:49

Peter Skaarup (DF):

Det er jo ikke til at sige, om Socialdemokraterne vil det ene eller det andet. Det er meget svært at finde ud af, hvad de egentlig vil støtte. Det, jeg har hørt nogle partier mene, og det var også det, der fremgik af det forslag til vedtagelse, fru Pia Christmas-Møller fremkom med, var jo, at man faktisk accepterede aftalen. Det eneste sted, hvor man så ville ændre fra fru Pia Christmas-Møllers side og jo også fra Socialdemokraternes side, var der, hvor der står 3 år; det skulle nu være 2 år. Så i det store og hele er der vel enighed, går jeg ud fra. Jeg har ikke hørt andet, end at det faktisk på mange punkter er en rigtig god aftale.

Nu tager vi en snak efter den her debat, men udgangspunktet er, at det er en rigtig god aftale, og at den tager hånd om mange af de problemer, der har været, bl.a. spørgsmålet om de børn, som kan komme i klemme, fordi deres forældre hager sig fast i Danmark, selv om de ikke kan få asyl.

Kl. 13:50

Formanden:

Hr. Henrik Dam Kristensen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:50

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg må spørge ordføreren igen, for det her svar forvirrer mig, det er jo sådan et meget, meget luftigt svar, som ikke rigtig kan bruges til noget, og må jeg ikke spørge meget direkte: Hvor meget kan Dansk Folkeparti tåle at blive ydmyget i de videre forhandlinger her, for at andre partier kan komme ind? Kan der overhovedet blive ændret på teksten, eller kan man eksempelvis acceptere, at det i stedet for 3 år er 2 år? Er der mere end det, som Dansk Folkeparti kunne tåle at blive ydmyget på? Det kunne være spændende at få at vide.

Kl. 13:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:51

Peter Skaarup (DF):

Altså, grunden til, at jeg trækker lidt på smilebåndet er, at der ikke er tale om nogen ydmygel-

se af Dansk Folkeparti. Der er faktisk tale om en ydmygelse af Socialdemokraterne. Der er tale om en ydmygelse af Socialdemokraterne, fordi det, de kommer med, er så fattigt. I valgkampen sagde de hovedløst sammen med Det Radikale Venstre, at man ønskede, at alle asylansøgere fra dag et skulle ud af centrene, ud og arbejde, ud og have en bolig, med det resultat, at mange opfattede det – sådan blev det opfattet – som en invitation til menneskesmuglerne, som i øjeblikket ser bort fra Danmark, men kigger på Sverige eller andre lande, en invitation til at komme til Danmark.

Det er altså helt hovedløst, og der er ikke styr på, hvad Socialdemokraterne vil. Da jeg spurgte hr. Henrik Dam Kristensen før, om man stadig væk vil det, kunne man ikke svare på det. Man får andre svar af Det Radikale Venstre.

Hvis der er nogen, der er ydmyget, så er det Socialdemokraterne, som internt er dybt uenige om, hvor man vil hen med hensyn til udlændingepolitikken.

Kl. 13:52

Formanden:

Vi siger tak til ordføreren. Og den næste i ordførrækken er fru Astrid Krag.

Kl. 13:52

(Ordfører)

Astrid Krag (SF):

En hurtig løsning på de alvorlige problemer, der præger livet hos mange afviste asylansøgere og deres familier, og en løsning med et bredt flertal bag, ja, det var det løfte, regeringen afgav, og som den med asylaftalen med Dansk Folkeparti har brudt.

Statsministeren selv kan åbenbart ikke se løftebruddet, men sætter i stedet hver dag nye standarder for virkelighedsbenægtelse. Men efter et forløb, hvor oppositionspartierne ikke engang blev inviteret med til forhandlingsbordet, så fastholder statsministeren, at regeringen har ønsket den bredest mulige løsning, og at den ikke har lavet en smal asylaftale sammen med Dansk Folkeparti.

Regeringen har altså sin helt egen opfattelse af, hvad en bred politisk aftale er: En bred aftale drejer sig ikke om at forhandle og finde kompromiser med oppositionspartier; nej, brede aftaler opnås ved ensidig konsultation med regeringens faste støtteparti, Dansk Folkeparti.

Den nye aftale udstiller helt tydeligt, at regeringen har deponeret sin asylopolitiske beslutnings- og handlekraft hos Dansk Folkeparti. Aftalen indeholder kun meget begrænsede forbed-

ringer og ingen egentlige løsninger på de alvorlige problemer på asylområdet. Den er uden tvivl utilstrækkelig.

Det er prisværdigt, at man vil afhjælpe de psykiske helbredsproblemer blandt asylbørn. Men når nu undersøgelser fortæller os, at børnene allerede udvikler tegn på psykiske lidelser efter 1 år i asylcentre, hvorfor har man så lavet en aftale, der i praksis betyder, at børnefamilierne skal opholde sig 4 år i centrene, før de får mulighed for at bo uden for dem? Det giver ingen mening.

Det giver heller ikke mening, at man ikke vil give forældrene adgang til arbejde. Hvis børnenes generelle udvikling og psykiske velbefindende ikke skal lide skade, ja, så må familierne kunne leve en nogenlunde normal tilværelse, hvor forældrene går på arbejde. Og listen af mangler i asylofftalen fortsætter.

I aftalen anerkendes det, at det er skadeligt for børn at vokse op i asylcentre. Men alligevel retter den sig kun specifikt mod 50 asylfamilier fra fire udplukkede lande. Hvorfor skal børn af andre nationaliteter holdes udenfor? Heller ikke det giver mening.

Asylofftalen tager heller ikke hånd om den største gruppe af afviste asylansøgere, nemlig de voksne i den arbejdsdygtige alder. De får ingen mulighed for et liv uden for centrene, selv om læger og psykologer igen og igen har påvist, at det er ødelæggende at gå rundt i uvished og lediggang i asylcentre. Hvorfor skulle denne gruppe holdes udenfor? Hvorfor må de ikke arbejde?

I de fleste lande har asylsøgerne lov til at arbejde, til gavn for dem selv, til gavn for hele arbejdsstyrken og med det resultat, at flere er i stand til senere at vende hjem. I stedet for producerer vi i Danmark psykiske krøblinger med stadig ringere mulighed for nogen sinde at vende hjem til det land, de er flygtet fra.

Stor var glæden, da statsministeren åbnede op for ændringer i asylpolitikken under valgkampen, men så meget desto større er skuffelsen over, hvad det siden hen er blevet til.

Kl. 13:55

Formanden:

Den første i rækken er hr. Søren Espersen.

Kl. 13:55

Søren Espersen (DF):

Jeg har bare en lille præcisering – faktisk to små ting.

Man bruger hele tiden udtrykket afviste asylansøgere; det er også det, der står i forespørgs-

lens ordlyd. Men kan vi ikke godt få en bekræftelse fra ordføreren på, at de her folk slet ikke er asylansøgere; for deres sag er færdigbehandlet, de er ikke længere med i systemet, det er ikke længere asylansøgere? Det er det første.

Det andet, jeg gerne vil bede om at få en bekræftelse på, er, at de her folk sagtens kan vende hjem frivilligt.

Det bliver tit sagt, at de jo ikke kan vende hjem, men jeg vil også gerne have ordføreren til at bekræfte, at det kan de sagtens.

De to ting, de to korte spørgsmål, må være lette at svare på.

Kl. 13:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:56

Astrid Krag (SF):

Jamen det er rigtigt, at de afviste asylansøgere har fået deres sager færdigbehandlet. Og sagen er, at de ikke kan få asyl i Danmark. Men vi kan heller ikke sende dem hjem. Årsagen kan være, at deres lande ikke vil tage imod dem, at de er for syge til at vende hjem, eller hvad det nu kan være. Og derfor skal vi selvfølgelig stadig tage hånd om dem i Danmark, de bor stadig hos os, og derfor bliver vi også nødt til at finde en løsning. Det er jo et voksende problem, og det er altså et problem, vi også står med efterfølgende på trods af den her aftale.

Jeg kan godt forstå de forældre, der ikke vil rejse hjem til lande, hvor der stadig er krig, og hvor regeringerne ikke engang vil tage imod dem. Jeg synes, vi i Danmark har et ansvar for at kigge på vores asylpolitik og kigge på, hvad vi kan gøre for de her afviste asylsøgere, også så de ikke rådner op på centrene, som vi ser det i dag. Det, der foregår på de danske asylcentre i dag, er ikke værdigt, og vi har brug for, at der også bliver gjort meget mere end den aftale, som regeringen og Dansk Folkeparti har forhandlet på plads.

Kl. 13:56

Formanden:

Så er det hr. Søren Espersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:56

Søren Espersen (DF):

Jeg bliver lige nødt til at sige noget. Det bliver sagt igen, at de ikke kan vende hjem. Men jeg vil bare stadig væk holde fast i: Det kan de altså godt. De fire lande, som vi snakker om her, vil gerne modtage folk, der frivilligt vender hjem.

Så problemet ligger altså hos dem, som nægter at rejse hjem. Og jeg synes, man skal holde op med at blive ved med at sige, at de jo ikke kan vende hjem. Jo, de kan.

Kl. 13:57

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 13:57

Astrid Krag (SF):

Jeg synes ikke, at Danmark skal tvinge folk hjem til lande, når vi ikke kan opnå aftaler med landenes regeringer om, at de skal tage imod asylsøgere. Vi har et ansvar i Danmark også over for de afviste asylansøgere, og det ansvar synes jeg vi skal løfte meget bedre.

Jeg synes sådan set også, at der er behov for at kigge på, hvordan asylsystemerne fungerer i det hele taget, men i første omgang har regeringen og statsministeren i særdeleshed under valgkampen forpligtet sig til at finde en løsning for de afviste asylsøgere, og det vil jeg meget gerne have statsministeren også lever op til.

Kl. 13:57

Formanden:

Det er hr. Søren Pind for en kort bemærkning.

Kl. 13:57

Søren Pind (V):

Jeg forstår på fru Astrid Krag, at det er et spørgsmål om, at nogle ikke vil rejse hjem. Det sagde fru Astrid Krag, og det udtrykte hun sin forståelse for. Er det oppositionens grundsynspunkt i almindelighed og SF's grundsynspunkt i særdeleshed, at det, om man opholder sig i Danmark eller ej, skal være et viljesspørgsmål?

Kl. 13:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:58

Astrid Krag (SF):

FN fraråder, at man sender folk tilbage til de her lande. Deres egne regeringer vil ikke tage imod dem, og de vil heller ikke selv rejse hjem. Det synes jeg er forståeligt nok, når man lytter til, hvad bl.a. FN siger om de lande, de skal sendes hjem til.

Kl. 13:58

Formanden:

Det er hr. Søren Pind for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:58

Søren Pind (V):

Jeg fik jo ikke rigtig svar på mit spørgsmål. Er det oppositionens grundsynspunkt i almindelighed og SF's grundsynspunkt i særdeleshed, at

det skal være et viljesspørgsmål, om man opholder sig i Danmark eller ej, altså om folk selv må have lov til at bestemme, om de har lov til at opholde sig i Danmark?

Kl. 13:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:59

Astrid Krag (SF):

Nu er det jo ikke sådan, at det er et tagselvord at få opholdstilladelse i Danmark og få lov at blive her. Vi har en masse foranstaltninger, der skal sikre, at folk, der har fået afslag på asyl, vender hjem. Vi har en hel masse forskellige foranstaltninger på det område.

Så det her med at gøre, som om det kan være noget, man vælger, som man selv vil, altså at man selv kan skalte og valte med, om man har lov til at være her, er der ikke grundlag for i dansk lovgivning. Danmark huser allerfærrest asylansøgere, når vi sammenligner os med de andre europæiske lande, og at prøve at fremstille det, som om man selv kan vælge til og fra, er jo ikke i overensstemmelse med virkeligheden.

Kl. 13:59

Formanden:

Det er fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:59

Pia Kjærsgaard (DF):

Fru Astrid Krag svarede ikke på hr. Søren Espersens spørgsmål. Jeg vil bare gentage det: Er det ikke korrekt, at man frivilligt kan vende tilbage, og at der heldigvis også er folk, der gør det, også til Irak eksempelvis og til andre steder, altså at man frivilligt kan vende tilbage? Det, der er problemet i forhold til nogle lande, er, at de har tvangshjemsendesaftaler, som kan være svære at få i stand, ikke fordi det som sådan er farligt at vende hjem, men fordi det for modtagerlandene kan være meget administrativt forpligtende, hvis der på en gang kan komme for mange. Men alle kan vende frivilligt hjem, endda med en meget stor økonomisk opbakning fra Danmarks side.

Kl. 14:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:00

Astrid Krag (SF):

Det, vi kan konstatere, er jo i hvert fald, at de frivillige hjemsendesaftaler ikke nytter særlig meget, for der er ikke mange, der benytter sig af dem. Der mener jeg bare, at vi så har et ansvar

for de mennesker, der bor i Danmark på asylcentre og ikke kan vende hjem. De danske asylcentre er ikke indrettet til længerevarende ophold, men til korte ophold. Og nu står vi i en situation i Danmark i dag, hvor det ikke er det, der er tilfældet for de fleste, der bor på asylcentre. Det bliver vi da nødt til at forholde os til, det bliver vi nødt til at løse.

Kl. 14:00

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14:00

Pia Kjærsgaard (DF):

Vi forholder os jo netop også til det. Men jeg vil bare stadig væk bede ordføreren om helt klart at bekræfte, at det bestemt er muligt og ladesiggørligt frivilligt at vende tilbage, og at der er folk, der gør det. Det har ikke noget at gøre med, at det ikke kan lade sig gøre. Man kan frivilligt vende tilbage, og vi har endda indgået aftaler, så man også får en meget stor økonomisk gevinst af Danmark for at vende tilbage, så man kan etablere sig i hjemlandet. Man får økonomisk hjælp til alt muligt, og det er jo da en enorm fordel. Der, hvor der stadig væk er et problem, er med hensyn til tvangshjemsendesaftalerne, men ikke med hensyn til de frivillige. Folk kan vende tilbage og vælger selv, om de vil blive i asylcentre, selv om de er afvist.

Kl. 14:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:01

Astrid Krag (SF):

Nu er det her ved at blive til en helt filosofisk diskussion om den menneskelige frie vilje. Jeg vil sige, at når man er flygtet fra et land, som FN fraråder man bliver sendt tilbage til, og hvor ens egen regering ikke vil tage ansvar for, at man vender hjem, så synes jeg, at det er et lidt filosofisk, abstrakt argument at begynde at snakke om den frie vilje på den måde.

Jeg synes, vi har et ansvar for de mennesker, der lever – nu i mange, mange år – i de danske asylcentre og ikke kan rejse hjem. Der er noget, der ikke hænger sammen i den måde, det fungerer på i asylcentre. De er indrettet til korte ophold. Der er ikke tale om folk, der har korte ophold der. Derfor bliver vi jo nødt til at finde nogle løsninger, der gør, at de som mennesker ikke bliver fuldstændig smadret, men at de faktisk er så raske, at de på et tidspunkt kan vende hjem. For det ønske deler jeg jo med fru Pia Kjærsgaard.

Formålet må være, at folk ikke bliver så smadrede af at opholde sig i de danske asylcentre, at de aldrig kan vende hjem.

Kl. 14:02

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Lad mig først og fremmest starte med at understrege, at vi Konservative mener, at den aftale, der er indgået om vilkårene for asylansøgere, er en god aftale. Vi synes, at der på den ene side er fundet en fornuftig balance mellem at sikre anstændige og udviklende forhold i asylcentre for de enkelte familier, og at vi på den ene side gør det klart, at vi tror, vi håber, og vi forventer, at de afviste asylansøgere fremtid ligger i deres eget hjemland og ikke i Danmark.

Det er en god aftale, fordi den sikrer, at de børn, der har siddet længe i et asylcenter, får mulighed for at bo uden for centrene, hvis det altså gavner deres situation. Og de får selvfølgelig stadig væk mulighed for at benytte centrene og de tilbud og den service, der ydes her.

Det er en god aftale, fordi den sikrer nogle langt bedre uddannelses tilbud til de afviste asylansøgerbørn og til de unge, der er i centrene. Vi taler bl.a. om tilbud om undervisning i fag, der kan bruges til at sikre dem en bedre fremtid, når de vender tilbage til deres hjemland. Og det er jo meningen.

Endelig er det en god aftale, fordi den tager udgangspunkt i at hjælpe de enkelte familier og deres børn. De får flere og bedre tilbud, så længe de opholder sig i Danmark.

Aftalen kan forhåbentlig være med til markant at forbedre deres hverdag, samtidig med at vi holder fokus rettet mod, at de familier jo er afviste asylansøgere. Det er mennesker, som har fået endeligt afslag, men som bare ikke vil vende tilbage. Netop derfor indeholder aftalen også en intensivering af forhandlingerne med de lande, der har været problemer med i forbindelse med hjemsendelser. Hensigten er selvfølgelig, at vi gerne vil skabe et bedre samarbejde med de pågældende lande, så frivillig hjemrejse i langt højere grad bliver det billede, vi ser fremover.

Det er også positivt, at aftalen indeholder tydelige tilkendegivelser af, at man gerne vil styrke aktiverings- og undervisningstilbud til de afviste asylansøgere og se på muligheden for at forbedre den økonomiske støtte til dem, der frivilligt rejser hjem.

Vi Konservative støtter derfor fuldt ud denne aftale. Vi har længe kæmpet for bedre forhold for børnene på landets asylcentre. Nu ser det

langt om længe ud til, at der sker noget, og så er det naturligvis ærgerligt, at oppositionen har brugt det meste af deres tid på at fokusere på, hvor bred den her aftale er. Som jeg allerede har nævnt, er det væsentligste for os, at det er en aftale, der sikrer de afviste asylansøgere og deres børn bedre forhold.

Kl. 14:05

Formanden:

Ja tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:05

Morten Østergaard (RV):

Jeg er efterhånden ved at være godt forvirret over, hvad det er, vi diskuterer i dag, for jeg har forstået, at regeringen har lavet en aftale med Dansk Folkeparti, men nu kan jeg forstå på alt det, der foregår rundt om i salen her, at statsministeren mener at have lavet en aftale med Ny Alliance, og at Ny Alliance mener, at de ikke støtter den aftale, der ligger i den foreliggende form. Derfor må jeg bare spørge fru Helle Sjelle: Hvad er det egentlig for en aftale, Det Konservative Folkeparti er en del af? Er det den, vi kender, og som er offentliggjort, eller ligger der en anden aftale, som vi eventuelt kunne få oplyst noget om?

Kl. 14:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:06

Helle Sjelle (KF):

Vi støtter naturligvis den aftale, som vi har indgået i sidste uge med vores forligspartner, Dansk Folkeparti, men vi støtter naturligvis også, at regeringen tager de fornødne skridt med henblik på at sikre et flertal bag den her aftale i Folketinget.

Kl. 14:06

Formanden:

Hr. Morten Østergaard for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:06

Morten Østergaard (RV):

Kan fru Helle Sjelle bekræfte, og det kræver sådant set bare, at man kan tælle til 90, at hvis hr. Naser Khader holder fast i, at han ikke siger ja til aftalen i dens nuværende form, så har regeringen ikke et flertal bag sin aftale? Og hvis det kan bekræftes, vil jeg jo sige, at hvis man har fremsat et sådant forslag til vedtagelse, som regeringen har gjort her, må man jo kunne berette om, hvor det er, man ønsker at ændre i aftalen. For hvis der ikke er noget at ændre, er der ikke noget

flertal, og derfor synes jeg, at det var rimeligt, om den konservative ordfører, der trods alt er aftalepart, prøvede at kaste bare en lille smule lys på sagen.

Kl. 14:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:07

Helle Sjelle (KF):

Det er jo egentlig ganske meget at forlange, må jeg sige til hr. Morten Østergaard, men jeg kan i hvert fald kaste så meget lys over sagen, at jeg kan sige, at vi støtter den aftale, som vi har indgået med Dansk Folkeparti, men vi støtter naturligvis også det, som der er et forslag til vedtagelse om, nemlig at regeringen prøver at sikre et bredt flertal.

Kl. 14:07

Formanden:

Så er det fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 14:07

Astrid Krag (SF):

Jeg vil høre om den her aftale og om bredden af den: Man har hørt integrationsministeren indrømme, at der ikke er tale om en bred aftale, men at der faktisk er tale om et løftebrud. Statsministeren fastholder, at der er en bred aftale.

Så vil jeg egentlig gerne bede Det Konservative Folkeparti om at agere ringdommer for os og hjælpe os med at finde ud af, om det er en bred aftale, eller om det ikke er en bred aftale. Lever det forløb, vi har set her, op til De Konservatives forestilling om, hvordan man indkalder til brede forhandlinger og opnår en bred aftale?

Kl. 14:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:08

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil meget gerne herfra slå fast, at vi naturligvis respekterer de forlig, som vi indgår. Derfor har vi også respekteret det forlig, som vi har indgået med Dansk Folkeparti, og derfor er det også naturligt at tage udgangspunkt i vores samarbejdspartner, vores forligspartner, Dansk Folkeparti.

Men vi vil meget gerne have, at der er en bredere kreds, der bakker op om den aftale, som der er her. Det er der slet ikke nogen tvivl om.

Kl. 14:08

Formanden:

Det er fru Astrid Krag for yderligere en kort bemærkning.

Astrid Krag (SF):

Vil det så sige, at hvis Socialdemokraterne og SF indgår en aftale og efterfølgende inviterer De Konservative med, vil De Konservative også tilslutte sig – ukritisk i øvrigt? Vil det så også efter De Konservatives opfattelse leve op til målsætningen om en bred aftale? Det er det ene, jeg gerne vil have at vide.

Det andet, jeg gerne vil have at vide, er, hvordan regeringen nogen sinde vil kunne sikre de her brede aftaler, de har lovet, hvis de bliver ved med at give Dansk Folkeparti vetoret på så vigtige politikområder, som man ser her.

Formanden:

Ordføreren.

Helle Sjelle (KF):

Nu kommer det naturligvis an på, hvilke aftaler fru Astrid Krag hentyder til. Jeg tror ikke, jeg kan garantere herfra, at vi vil indgå i samtlige aftaler, som vi bliver forelagt fra oppositionens side – det tror jeg ikke.

Men det, som jeg synes er væsentligt, er først og fremmest at sige, at vi synes, at det indhold, der er i den her aftale, er godt; det lever op til vores krav. Derfor håber vi naturligvis også, at der er andre, der kan se fornuften i den aftale og bakke op om den. Vi synes, det er en rigtig god idé. Og det vil jeg også gerne slå fast: Der *bliver* lavet brede forlig her i Folketinget.

Formanden:

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg synes ikke, at vi har fået helt klart svar: Holder man fra Det Konservative Folkepartis side fast i den nuværende aftale, eller er man villig til at åbne op for at opnå flertal for aftalen? Der kommer, hvad skal man sige, forskellige meldinger.

Formanden:

Ordføreren.

Helle Sjelle (KF):

Vi synes naturligvis, at det er en god aftale, hvad jeg også har sagt tidligere, men vi støtter naturligvis også det forslag til vedtagelse, som vi har været medforlagsstillere til her i dag, og som opfordrer regeringen til at tage de fornødne

Kl. 14:08

skridt med henblik på at sikre et flertal i Folketinget bag aftalen.

Kl. 14:10

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:10

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Men er det ikke korrekt, at man med hr. Naser Khaders seneste udmeldinger ikke har flertal for aftalen i den form, den ligger i nu? Kan fru Helle Sjelle bekræfte, at man ikke har flertal for den nuværende aftale?

Kl. 14:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:10

Helle Sjelle (KF):

Det kan jeg ikke bekræfte, for nu må vi se, hvad afstemningen bringer i morgen. Det er i morgen, vi stemmer om det forslag til vedtagelse her, og så er det jo i øvrigt ikke selve aftalen, der er til afstemning.

Kl. 14:10

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så siger vi tak til ordføreren. Den næste i ordfører-rækken er hr. Naser Khader.

Kl. 14:11

(Ordfører)**Naser Khader (NY):**

I Ny Alliance ønsker vi en flygtningepolitik, der tager udgangspunkt i medmenneskelighed og fornuft frem for i mistro og frygt. Vi mener, at den bedste indsats i forhold til flygtninge generelt sker i nærområderne, hvor omkring 90 pct. af verdens 33 millioner flygtninge opholder sig. Men vi bør også tage ansvar og hjælpe en mindre gruppe flygtninge til et bedre liv i Danmark, indtil de kan vende hjem igen.

Det nuværende mantra om at placere asylansøgere på centre og gøre dem til passive modtagere af ydelser er ikke human, borgerlig politik, og det hjælper ikke flygtninge til at blive raske og velfungerende. Ny Alliances vision for en moderne og humanistisk flygtningepolitik har til formål at give asylansøgerne et bedre liv og mulighed for at blive raske og udvikle sig, mens de er i Danmark.

Som et humanistisk, borgerligt midterparti mener vi, at vi har pligt til at tage ansvar for de svage i samfundet. Asylansøgerne er blandt de absolut svageste i Danmark, og derfor vil vi fra Ny Alliances side gerne medvirke til at forbedre

deres vilkår, mens de er i Danmark. Det er den borgerlige humanisme, som vi står for.

Vores politik er klar: Vi vil gerne lukke alle asylcentre på nær et, vi vil gerne have, at flygtninge kommer ud og arbejder og bor blandt os andre. Afviste asylansøgere skal selvfølgelig vende hjem, ellers taber hele vores system sin mening, men de afviste asylansøgere, som ikke kan vende hjem, bør have en midlertidig opholdstilladelse, så de kan få et normalt liv, arbejde og skolegang, mens de venter på at komme hjem. På den måde bidrager de til det danske samfund og bliver holdt i gang i stedet for at sidde passive på asylcentre.

Der skal ikke være tvivl om, at Ny Alliance ser arbejde og selvforsørgelse som det, der virkelig kunne få asylansøgerne ud af den onde cirkel, altså at være aktiv og selvforsørgende i stedet for at være passiv og klientgjort. Tilmed har bl.a. den store danske virksomhed ISS meldt sig på banen og vil gerne tilbyde asylansøgerne job, så løsningen på problemerne ligger lige for.

Det at være aktiv er vigtigt for asylansøgerens trivsel. Det har vi fået bekræftet af en svensk undersøgelse, der er offentliggjort i dag i Berlingske Tidende. Den viser, at det har stor betydning for asylansøgenes psykiske helbred, at de er aktive og selvforsørgende. At flytte ud af centrene uden at være aktiveret er ikke godt nok. Derfor vil vi i Ny Alliance til enhver tid støtte de løsninger, der forbedrer asylansøgenes forhold, også selv om det kun er et skridt på vejen.

Den aftale, regeringen har lavet med Dansk Folkeparti, er efter vores opfattelse ikke god nok. Asylpolitikken er et af Ny Alliances helt centrale politikområder, og det er klart, at vi ikke vil stå på sidelinjen. Derfor siger vi i Ny Alliance i dag ja til regeringens forslag til vedtagelse. Vi har tillid til regeringen, men dette forslag til vedtagelse giver også mulighed for at få indflydelse. Det giver os mulighed for at påvirke aftalen. Det er vigtigt, at vi kan komme til at påvirke asylpolitikken, så det ikke kun er Dansk Folkeparti, der har fat i regeringen. Det er vigtigt, at vi kan indgå i realitetsforhandlinger for at forbedre vilkårene for asylansøgere.

2 eller 3 år er et slag i luften. Det, der er vigtigt og det centrale for os, er, at flygtninge er selvforsørgende. Derfor bakker vi op om det, der giver os indflydelse på en måde, så vi kan påvirke den nuværende aftale. Så vi kommer til forhandlinger, og vi regner med at kunne påvirke aftalen i vores retning.

Kl. 14:15

Formanden:

Der er spørgsmål, og den første er hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 14:15

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg tror, at en af de ting, man husker bedst fra fødslen af Ny Alliance, var udsagnet nok er nok. Det har stået markant siden. Jeg synes også, at hr. Naser Khader her på Ny Alliances vegne holdt en tale, som havde en humanistisk indgangsvinkel. Det var noget med at lukke asylcentre, og det var noget med, at man skulle have lov til at arbejde og bo uden for asylcentre og have et aktivt liv, og at man rent faktisk skulle have midlertidig opholdstilladelse som afvist.

Jeg vil gerne spørge hr. Naser Khader: Hvor i det forslag til vedtagelse, som regeringen har fremsat, giver det noget, der bare ligner forhåbning om, at det, der var essensen af hr. Naser Khaders tale, også kan komme til udtryk i den virkelige verden – hvis hr. Naser Khader så også husker på, at vi jo har hørt ordførertaler fra Dansk Folkeparti for ganske få minutter siden?

Kan hr. Naser Khader ikke løfte bare en lille flig af sløret for, hvor han tror, der kan være bare et gran af mulighed for, at den meget flotte tale, der blev holdt, har mulighed for at blive til virkelighed i en kombination af Dansk Folkeparti og regeringen?

Kl. 14:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:16

Naser Khader (NY):

Jamen det, man skal huske på, er, at der på nuværende tidspunkt ikke er et flertal bag den nuværende aftale. Vi går ikke ind og bakker op om aftalen uændret. Det, vi siger ja til, er til at blive inviteret til nogle forhandlinger, så vi kan påvirke aftalen i vores retning. 2 år eller 3 år, det er ikke det, der er vigtigt, selv om vi gerne havde set 1 år. Men vores udgangspunkt er, at asylansøgerne har bedst af at være selvforsørgende.

Kl. 14:17

Formanden:

Det er hr. Henrik Dam Kristensen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14:17

Henrik Dam Kristensen (S):

Det blev sagt, at der nu vil blive nogle forhandlinger, og hvis det, der var linjen i den ordførertale, der blev holdt lige før, ikke også ender med at blive i hvert fald nogle af de resultater, der

kommer ud af det, så står Ny Alliance ikke bag aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Jeg vil spørge hr. Naser Khader: Var det rigtigt forstået?

Kl. 14:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:17

Naser Khader (NY):

Vi er ikke med i det flertal. Altså, den nuværende aftale, der er aftalt mellem Dansk Folkeparti og regeringen, bakker vi ikke op om uændret. Vi vil gerne have nogle indrømmelser, ellers bakker vi ikke op om den aftale.

Kl. 14:17

Formanden:

Det er hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:17

Morten Østergaard (RV):

Skal jeg bare forstå det sådan, at når statsministeren til TV 2 udtaler, og jeg citerer: »Jeg er meget tilfreds med den aftale, som både Dansk Folkeparti og Ny Alliance er med i«, så kan hr. Naser Khader ikke bekræfte, at der findes en sådan aftale?

Når der i det forslag til vedtagelse, som man i Ny Alliance har besluttet sig for at bakke op, henvises til, at der skal sikres et flertal bag aftalen – altså aftalen, som vi i dag diskuterer, og som er indgået med Dansk Folkeparti – vil jeg også spørge hr. Naser Khader, om det så betyder, at det er inden for rammerne af den aftale, at der eventuelt kan laves ændringer? Der er altså ikke tale om en udvidelse. Er det den forståelse, hr. Naser Khader har, og indebærer det også, at den aftalepart, der i forvejen er, Dansk Folkeparti, fastholder sin veto i aftalen i sin helhed?

Kl. 14:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:18

Naser Khader (NY):

Det, vi har sagt ja til i dag, er forslaget til vedtagelsen. Vi har ikke sagt ja til aftalen. Vi har sagt ja til forslaget til vedtagelse, et forslag til vedtagelse, der giver os mulighed for at gå ind og påvirke aftalen. Det er det, vi har sagt ja til. Vi har ikke sagt ja til asyftaalen.

Kl. 14:19

Formanden:

Hr. Morten Østergaard for yderligere en kort bemærkning.

Morten Østergaard (RV):

»Nok er nok«, tror jeg var Ny Alliances valgslogan. Nu ser det så ud til, at man har tænkt sig at kaste sig i armene på regeringen, vel vidende at Dansk Folkeparti er udstyret med en veto. Spørgsmålet er her, om man ikke, når man er gået til valg på, at man har et næsten ultimativt krav om, at centrene skal lukkes på nær et, så i dag bør kunne redegøre for, præcis hvad det er, der gør, at man lukker sig ind i en kreds, hvor Dansk Folkeparti er udstyret med den veto, man gik til valg på at gøre op med? Præcis hvad er det for nogle forventninger, man har, så vi ved, hvad det er, hr. Naser Khader forventer at få ud af at gå ind og forhandle på baggrund af en aftale, som man ellers hidtil har sagt at man ikke kunne acceptere?

Jeg vil gerne spørge helt præcist, for jeg håber sådan set, at der bliver brede forhandlinger, sådan som statsministeren havde lovet. Jeg håber, at det bliver et bredt flertal, som jo kræver deltagelse af partier, som ikke er en del af regeringsgrundlaget, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Naser Khader: Hvad er det for næsten ultimative krav, man har til den her aftale? Kan vi få klarhed over det?

Kl. 14:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:20

Naser Khader (NY):

Jeg gjorde i min tale meget ud af at forklare Ny Alliances asylpolitik. Vi står stadig væk for det synspunkt, at asylansøgerne skal ud af centrene, og gerne tidligere end inden for 2 år, eventuelt 1 år. Vi har talt om nogle få måneder. Vi mener, det er vigtigt, at asylansøgerne bliver selvforsørgende. Vi ændrer ikke ved vores politik, men vi er klar over, at der ikke er flertal for vores politik, og derfor bakker vi op om det, der går i den rigtige retning, det, der giver os indflydelse i den retning. Så det, vi i dag siger ja til, er tillid til regeringen, for vi vil ikke vælte en borgerlig regering. Men samtidig vil vi påvirke tingene i vores retning, og det kan vi gøre, ved at der bliver åbnet op for, at vi kan påvirke aftalen ved at komme med til nogle forhandlinger.

Kl. 14:21

Formanden:

Det er fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 14:21

Astrid Krag (SF):

Jeg må jo nok indrømme, at jeg er forvirret på et højere plan. Det kan være, det er, fordi jeg en ny her, men det kan også være, at hr. Naser Khader kan hjælpe mig med at blive lidt mindre forvirret. Altså, jeg kan jo læse i forslaget til vedtagelse her, at regeringen vil tage de fornødne skridt til at sørge for flertal bag aftalen. Så vil jeg gerne spørge hr. Naser Khader: Hvad er de fornødne skridt for Ny Alliance? Hvad er Ny Alliances pris? Er der noget, Ny Alliance ikke vil give køb på?

Man kan jo her i dag høre, at hr. Naser Khader åbenbart ikke længere mener, at det har nogen betydning, hvor lang tid man opholder sig på centrene. 2 eller 3 år er et slag i luften, sagde hr. Naser Khader i sin ordførertale, og derfor er jeg bare meget interesseret i at høre, hvad Ny Alliances pris er, og hvad de fornødne skridt er, for at Ny Alliance bakker op om denne aftale.

Kl. 14:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:21

Naser Khader (NY):

Selvfølger har det betydning, hvor længe man bor i centrene. Man bliver syg af at bo der. Børnene bliver syge af at bo der. Det har vi fået bekræftet fra flere lægelige rapporter. Vi mener ikke, man skal bo der ret længe, man skal have mulighed for at komme ud og bo blandt os andre. Det synspunkt ændrer vi ikke ved.

Hvad angår det med at sige, at det er lige meget, om det er 2 eller 3 år: For os er det vigtigere, at asylansøgerne er selvforsørgende, end at diskutere, om det skal være 2 eller 3 år. Den svenske undersøgelse viser, at de ikke får det bedre bare ved at komme ud at bo i samfundet. Den svenske undersøgelse konkluderer, at det, der gør en forskel, er, at de bliver aktive i samfundet og bliver selvforsørgende.

Kl. 14:22

Formanden:

Det er fru Astrid Krag for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:22

Astrid Krag (SF):

Det er jeg sådan set meget enig med hr. Naser Khader i, og derfor stillede jeg også ordret Dansk Folkeparti spørgsmålet, om de ville være med til, at man lod asylansøgerne arbejde uden for centrene. Det blev afvist blankt – endda flere gange. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Naser

Khader, hvad det er, der får ham til at tro, at han kan udvide aftalen med de ting, han står og siger. Er hr. Naser Khader blevet lovet en genforhandling af aftalen eller en ny aftale, eller er hr. Naser Khader blevet lovet en kop kaffe med integrationsministeren?

Kl. 14:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:23

Naser Khader (NY):

Jeg synes, det er vigtigt, at man i den her sag måler os på resultaterne af kommende forhandlinger. Det er vigtigt for os at sige, at vi gerne vil påvirke den aftale. Vi vil gerne komme til nogle forhandlinger og påvirke aftalen i vores retning. Hvis man ikke ændrer noget i aftalen, kan vi ikke bakke op om den, for det er efter vores opfattelse ikke en god aftale.

Kl. 14:23

Formanden:

Det er fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:23

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Efter at have hørt hr. Nasers Khaders ordførertale, hvor det understreges, at asylansøgerne skal arbejde, at der findes afviste asylansøgere, som ikke kan vende hjem osv., har jeg meget, meget svært ved at forstå, at Ny Alliance ikke stemmer for fru Pia Christmas-Møllers forslag til vedtagelse. For her ville Ny Alliance have mulighed for med sine mandater at sørge for en helt konkret forbedring for de mennesker, der lever i centrene i dag. 2 år er ikke godt nok, bliver der sagt. Det er fuldstændig rigtigt, men det er en klar forbedring, som Ny Alliance med sine mandater ville kunne sikre. Der står endda i fru Pia Christmas-Møllers forslag til vedtagelse, at man vil indkalde Folketingets partier til yderligere forhandlinger. Var det ikke lige præcis den mulighed, som Ny Alliance nu står med, som Ny Alliance gik til valg på?

Kl. 14:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:24

Naser Khader (NY):

Det, der er problemet med fru Pia Christmas-Møllers forslag til vedtagelse, er, at det, der er meget centralt for os – og det er, at flygtningene bliver selvforsørgende – ikke indgår i det. Fru Pia Christmas-Møller er ikke enig i, at de skal ud at være selvforsørgende. For os er det meget

centralt, at flygtninge bliver selvforsørgende. Det er i hvert fald noget, der vil komme i spil, og så kommer der nogle forhandlinger, og så må man måle os på resultaterne.

Kl. 14:24

Formanden:

Det er fru Johanne Schmidt-Nielsen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14:24

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg er overbevist om, at det ikke bliver svært at få oppositionen med på at sørge for, at asylansøgere kan blive selvforsørgende. Men jeg vil gerne spørge, om ordføreren har nogen som helst tro på, at man i eventuelle forhandlinger med Dansk Folkeparti vil kunne få Dansk Folkeparti til at sikre selvforsørgelse. I øvrigt kunne jeg også godt tænke mig at høre, hvad tidsfristen er for den her aftale, som Ny Alliance vil gå ind og genforhandle. Hvad er tidsfristen? Har hr. Naser Khader nogen som helst tro på, at Dansk Folkeparti vil sikre, at de mennesker, vi taler om, bliver selvforsørgende?

Kl. 14:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:25

Naser Khader (NY):

Jeg regner med, at der snart bliver indkaldt til forhandlinger, og så regner jeg med, at vi, hvis aftalen ikke bliver ændret, ikke kan bakke op om den. Vi vil gerne trække tingene i vores retning, men det kommer an på forhandlingerne. Får vi ikke noget igennem, er vi ikke med i den aftale.

Kl. 14:25

Formanden:

Vi siger tak til hr. Naser Khader. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger.

Den næste i ordførerrækken er fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:26

(Ordfører)**Johanne Schmidt-Nielsen (EL):**

Statsministeren foregav under valgkampen, at regeringen ønskede en bred aftale om dansk asylpolitik. Den aftale, der er blevet indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti om vilkårene for afviste asylansøgere, efterlader kontraktpolitikens bagmand med en voldsomt krakeleret overflade.

Her er ikke forbedrede vilkår for børn og voksne, der bliver psykisk syge af indespærring i centrene eller hvis sygdom forværres; her er

kriminalisering af sort arbejde i stedet for mulighed for legalt arbejde; her er ikke garanti for, at børnene kan komme i folkeskole, eller at de voksne kan komme i uddannelse; her er først mulighed for, at afviste asylansøgere med børn efter 1 års sagsbehandling og derefter 3 års ventetid kan få mulighed for at bosætte sig uden for hegnet, hvis familien har ikkedefinerede særlige behov og i øvrigt kun, hvis familien kommer fra Irak, Iran, Somalia eller Kosova. Aftalen vil maksimalt give mindre forbedringer for 170 af de 1.800 asylansøgere, der i dag sidder i centrene. Den aftale viser, at uanset navnet på ministeren, så er den virkelige minister på det her område Dansk Folkepartis formand.

Enhedslisten ønsker en asylpolitik, der betyder, at alle afviste asylansøgere får permanent opholdstilladelse efter 1 år, hvis de ikke har kunnet hjemsendes på grund af kaotiske og farlige tilstande i hjemlandet; at asylansøgere får mulighed for arbejde og uddannelse, og i øvrigt mulighed for at arbejde på samme betingelser som alle andre; at asylansøgere får mulighed for at bosætte sig uden for lejrene, så lejrene først og fremmest fungerer som modtagelsescentre; at alle asylbørn får mulighed for at komme i daginstitution og i skole; at dansk asylpolitik bringes i overensstemmelse med FN's børnekonvention – et bidrag kunne f.eks. være at tilbyde børn en egen advokat i asylsager, som man f.eks. har gjort i Canada. Hele pointen her er, at asylpolitikken skal bidrage til at fjerne mest mulig usikkerhed om asylansøgernes position. Asylpolitikken skal bidrage til en permanent, holdbar situation og bidrage til muligheden for at føre et så normalt liv som overhovedet muligt, herunder at indgå som en naturlig del af samfundet.

Fru Pia Christmas-Møller har fremsat et forslag til vedtagelse, der ændrer tidsgrænsen for ophold på centrene fra 3 år til 2 år efter endeligt afslag som forudsætning for at kunne få bopæl på den anden side af hegnet. Enhedslisten vil støtte forslaget til vedtagelse. Det gør vi, fordi det er en lille forbedring i forhold til, hvad regeringen og Dansk Folkeparti har lagt frem, men jeg vil meget gerne understrege, at en grænse på 2 år frem for 3 år bestemt ikke gør dansk asylpolitik human.

Kl. 14:29

Formanden:

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren.

Den næste i ordførerrækken er fru Juliane Henningsen.

Man må gerne tale sammen i salen, bare det ikke kan høres.

Kl. 14:29

(Ordfører)

Juliane Henningsen (IA):

Jeg støtter fru Pia Christmas-Møllers forslag til vedtagelse i morgen.

Den danske udlændinge- og flygtningepolitik er ikke blot et internt dansk anliggende. Den er også en international sag, en grundlæggende moralsk sag og selvfølgelig en sag om menneskerettigheder og børns rettigheder. Kongeriget Danmark har indgået internationale aftaler på vegne af både Danmark, Grønland og Færøerne, som vi alle må forholde os til og rette os efter. Vi har ansvaret for at hjælpe en gruppe mennesker, som er havnet i en ulykkelig situation. Et flertal i Folketinget står nu samlet om at ville forandre situationen til det bedre, og det er jeg stolt af at være en del af.

Asylpolitikken og indvandrerpolitikken er et af de områder, som den danske regering og Folketinget fører mere eller mindre alene på vegne af både Danmark, Færøerne og Grønland. Derfor er asylpolitikken præcis et af de områder, som grønlandske politikere skal blande sig i, også i Folketinget. At påstå, at der er tale om ren dansk indenrigspolitik, som grønlandere og færinger skal blande sig udenom, er derfor noget sludder. Vi har fælles asylpolitik. De grønlandske folketingsmedlemmer valgte af samme grund også i 2006 at tage stilling til asylpolitikken.

Hvis vi fra den nordatlantiske gruppe kan være med til at skabe flertal for, at de afviste asylansøgere får bedre vilkår, og kortere ophold i asylcentre, og at familierne får de værdige vilkår, som børnene fortjener, så vil vi naturligvis stemme for, uanset om vi bliver mødt med trusler om at få frataget bloktilskuddet, eller at selvstyreprocessen bliver afskåret. Vi er glade for, at statsministeren noterede sig, at vi er i vores gode ret til at afgive vores stemme i overensstemmelse med grundloven.

Jeg har desværre ikke besøgt et asylcenter endnu, og jeg tror heller ikke, jeg helt kan forstå, hvor svært det er for dem, der lever under disse forhold, vi har fået beskrevet. Men det burde ikke være så svært at prøve at sætte sig ind i de menneskelige tragedier og den åbenlyse uretfærdighed det er, at folk skal leve i aflukkede lejre i flere år under kummerlige omstændigheder, og især at børn skal vokse op under sådan nogle forhold.

Viden forpligter, også hos partierne på tværs af fløje og lande. At man fra regeringens og Dansk Folkepartis side ikke har fundet det nødvendigt at lave en bredere aftale har ført til, at vi som et alternativt flertal gør vores til, at asylpolitikken kommer menneskelighed og værdighed nærmere, end det er tilfældet i dag.

Denne sag burde ikke kunne splitte Folketinget, den burde kunne samle os.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Der er nogle korte bemærkninger. Den første er til hr. Søren Espersen.

Kl. 14:32

Søren Espersen (DF):

Jeg hørte fru Juliane Henningsen sige i tv, at grunden til, at grønlanderne nu blandede sig i dansk indenrigspolitik, var, at det havde noget med mennesker at gøre. Der vil jeg egentlig gerne bede om, at fru Juliane Henningsen kunne give to-tre eksempler på lovgivning, vi laver herinde, der ikke har med mennesker at gøre. Altså, bare to-tre eksempler. Det må jo være let.

Det andet, jeg vil jeg spørge om, er med hensyn til børns vilkår. Er det fair og legalt, hvis vi hernede fra Danmark begynder at blande os i grønlandske børns vilkår. Er det okay? Det har det ikke været tidligere i forhold til grønlandske politikere. De to ting vil jeg gerne have svar på, tak.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:33

Juliane Henningsen (IA):

Jeg vil i den forbindelse først svare på det sidste spørgsmål, som drejede sig om grønlandske børn. Jeg har i forbindelse med min første tale her i Folketinget understreget, at jeg er åben over for en dialog, der også omhandler grønlandske børn.

Hr. Søren Espersen er medlem af Udvalget vedr. Grønlandske Forhold, og der kan man åbent tage sager op, der vedrører Grønland og grønlandske børn, og det er også derfor, at der er rejst en forespørgsel om Grønland. Den debat skal vi nok tage senere, ikke i dag.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Søren Espersen.

Kl. 14:34

Søren Espersen (DF):

Er det ikke korrekt, at Danmark underskriver FN's børnekonvention på vegne af Grønland?

Det vil jeg høre om. Er det ikke korrekt, at det i virkeligheden er her i Folketinget, vi er ansvarlige for, at FN's børnekonvention overholdes i forhold til grønlandske børn, og at det i virkeligheden jo er os her i Folketinget, der beslutter, hvad der skal ske, hvis der er børn på Grønland, der bliver forsømt?

Og så synes jeg ikke, at der blev svaret på det andet spørgsmål: Hvad er det for anden lovgivning, vi laver hernede, der ikke har med mennesker at gøre? Bare giv et eller to eksempler.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:35

Juliane Henningsen (IA):

Jeg ved godt, at der har været en del debat frem og tilbage om, hvorfor og hvorledes det kan være, at vi blander os i sådan nogle sager. Det vi har sagt er, at vi ikke blander os i danske indenrigspolitiske sager.

Men mine forgængere har, som hr. Søren Espersen udmærket godt ved, også førhen blandet sig i dansk asylpolitik, og det gør vi også her, fordi vi mener, at hvis vi kan gøre vores til, at de afviste asylansøgere kan få en bedre tilværelse med vores stemmer, så gør vi det.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 14:35

Astrid Krag (SF):

Det var lige præcis noget af det samme, jeg ville spørge om. Jeg vil nemlig høre ordføreren, om det ikke er rigtigt, at fru Juliane Henningsens forgænger, f.eks. den 18. maj 2006, sammen med flere af de tilstedeværende deltog i debatten omkring asylpolitik og faktisk også deltog i afstemningen?

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:35

Juliane Henningsen (IA):

Jo, det er helt korrekt. Og det er også derfor, at det kommer helt bag på nogle, at man er meget rystet over vores indblanding i den her asylsag.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. En kort bemærkning til hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:35

Martin Henriksen (DF):

Nu er vi allerede lidt inde på grønlandske børns vilkår, og det her spørgsmål ligger lidt i forlængelse af det.

Da jeg for en måneds tid siden som uddannelsesordfører var i Folketingssalen for at behandle et lovforslag om den grønlandske folkeskole, som det grønlandske hjemmestyre havde bedt om at få behandlet i Folketinget, var der ingen grønlandske folketingsmedlemmer til stede. Og nej. De deltog ikke i debatten, de deltog ikke i førstebehandlingen, i andenbehandlingen og i tredjebehandlingen, så vidt jeg husker.

Jeg er lidt forvirret, og mit spørgsmål er derfor: Hvad er det der gør, at man ikke som grønlandsk folketingsmedlem ønsker at deltage i en debat i Folketinget om den grønlandske folkeskole, men ønsker at deltage i den her debat? Hvor lægger man snittet for, hvad man blander sig i, og hvad man ikke blander sig i? Blander man sig overhovedet i sine egne forhold?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:36

Juliane Henningsen (IA):

Det skyldes primært, at den folkeskoleforordning, det drejede sig om, var blevet diskuteret i Landstinget, før den blev sendt videre til Folketinget. Der var stor enighed om dette lovforslag, som spørgeren omtaler.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:36

Martin Henriksen (DF):

Det er jo meget godt, men mit spørgsmål er sådan set, hvordan det kan være, at når Folketinget efter ønske fra hjemmestyret behandler et lovforslag, hvor man imødekommer hjemmestyrets ønsker – som jeg går ud fra også er de grønlandske folketingsmedlemmers ønsker – hvordan kan det så være, at de grønlandske folketingsmedlemmer ikke ønsker at møde op i Folketinget til en sådan debat, men ønsker at møde op til den her debat? Altså, afgør man, om man møder op til forskellige debatter ud fra, hvor megen enighed der er, eller hvor lidt uenighed der er? Eller hvad afgør man det ud fra? Hvor ligger snittet? Jeg forstår det ikke helt.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Juliane Henningsen (IA):

Jeg ønsker ikke her fra denne talerstol at retfærdiggøre, hvordan og hvorledes og hvorfor jeg ikke stemmer i nogle sager. Jeg har tidligere sagt, at den her sag er ekstraordinær. Den handler om børn, og den handler om menneskerettigheder som i den grad er blevet svigtet af dansk asylpolitik.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. En kort bemærkning til hr. Helge Adam Møller.

Kl. 14:37

Helge Adam Møller (KF):

Fru Juliane Henningsen sagde i sin ordførertale bl.a., at hun endnu ikke havde haft mulighed for at være ude i et dansk asylcenter – det er der såmænd også mange folketingsmedlemmer og andre danskere, der ikke har – og at det måtte være svært at leve i en aflukket lejr.

Kl. 14:38

Det er jo desværre det indtryk, som jeg tror at mange i Grønland og i Danmark har. Sådan er det jo ikke, hvis man er afvist asylansøger. Man sover i sin lejlighed i asylcentret, og fra kl. 5 eller 6 om morgenen kan man gå udenfor og gå i storcentre. Børnene kan, hvis de har lært dansk, gå i almindelig folkeskole; de kan spille fodbold; de kan have kammerater uden for asylcenteret, og faren kan gå kl. 7 og komme hjem kl. 22 eller 23. Så der er altså ikke tale om, at det er en lejr med hegn omkring, men om et sted, hvor man bor. Og man kan færdes fuldstændig frit i det danske samfund, ligesom man kan færdes frit, hvis man bor i Nuuk eller i Julianehåb eller et andet spændende sted.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:38

Juliane Henningsen (IA):

Det vil jeg gerne tage til efterretning. Men jeg har sagt, at det initiativ, som forespørgeren er kommet med, er et skridt i den rigtige retning. Og det vil jeg gerne støtte.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Helge Adam Møller for en kort bemærkning.

Kl. 14:39

Helge Adam Møller (KF):

Det er fair nok. Men jeg tror i virkeligheden, det kunne være godt for alle folketingsmedlemmer, uanset om de kommer nord- eller sydfra, at

komme ud og se et asylcenter med egne øjne, for jeg tror, de fleste ville blive overraskede.

Hvis man besøger f.eks. Sandholmløjren, hvor der bor rigtig mange børn, en almindelig formiddag eller eftermiddag, vil man opdage, at der ikke er særlig mange børn inde i Sandholmløjren, fordi de er ude i det omgivende samfund – og det er jo godt, hvad enten man bor udenfor eller indenfor. Det er altså forholdene, og det synes jeg også er vigtigt at man har med i den her debat.

Man sidder altså ikke isoleret i et eller andet slags fængsel. Det står allerede i loven i øjeblikket, at lige så snart man kan tale det danske sprog, så kan man komme ud i den almindelige kommunale folkeskole, og det er der masser, der er.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Juliane Henningsen (IA):

Jamen det her handler jo også om alt det andet, om det ved siden af; alt det, der ikke er hyggeligt, alt det, der ikke handler om at gå ud og lege. Det her handler også om, hvordan de mennesker har det; hvordan de mennesker bliver lukket inde og ikke kan arbejde.

I øvrigt har jeg en aftale med et andet folketingsmedlem om, at vi skal ud og besøge et asylcenter.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Lars-Emil Johansen.

Kl. 14:40

(Ordfører)

Lars-Emil Johansen (SIU):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg føler en vis ydmyghed over at befinde mig her i et fremmed folks parlament, et folk, der taler et sprog, der er fremmed for mig – i hvert fald så fremmed, at det somme tider kan være lidt svært at høre, om der er tale om et bredt flertal, eller om der er tale om et vredt flertal.

Jeg er ganske vist lovligt valgt på grund af en i andre sammenhænge højt besunget grundlov med samme frihedsrettigheder, hvor alle andre mennesker, der bor i de lande, som denne grundlov gælder, har. Men alligevel føler jeg ikke, at jeg er anerkendt som et ligeværdigt medlem.

Jeg føler mig som en, der skal holde kæft og makke ret, når danske magthavere har talt. Jeg

har sjældent mærket en så klar demonstration af, hvor kunstigt, hyklerisk og pinligt det såkaldte rigsfællesskab kan være, når det kommer til stykket, som da Tinget den 19. februar i år behandlede en forespørgsel til statsministeren fra hr. Søren Espersen, Dansk Folkeparti – forespørgsel nr. F 8 vedrørende grønlandske forhold. Den forespørgsel er hr. Søren Espersen og Dansk Folkeparti i deres gode ret til at stille. Men det er helt og aldeles uacceptabelt, at samme hr. Søren Espersen og Dansk Folkeparti udviser et topmål af hykleri ved at forsøge at forhindre os andre i at deltage i en debat om og stillingtagen til forhold, som udspiller sig her i denne del af rigsfællesskabet.

Vil man forhindre os i at deltage i debatter og afstemninger her i salen, er der faktisk kun to måder at gøre det på: 1) ved at ophæve Grønlands ret til repræsentation i Folketinget eller 2) ved at have en nagelfast aftale om, at Folketinget og danske politikere i det hele taget ikke blander sig i grønlandske anliggender, mod at grønlandske politikere afholder sig fra at blande sig i indterne danske forhold. Men ud fra den virkelighed, der gælder i dag, har jeg lige så meget ret til at deltage i debatter og afstemninger som alle øvrige medlemmer af dette Ting.

Børns vilkår i de danske asyllejre har interesseret mig, lige siden jeg var medforslagsstiller i en forespørgselsdebat i maj 2006, ved hvilken anledning vi da også deltog i den efterfølgende afstemning. Dengang var der ingen, der så meget som løftede et øjenbryn af den grund. Jeg ønsker ikke at skade nogen, hverken regeringen eller dens støtteparti, men jeg ønsker at medvirke til at forbedre forholdene for asylansøgere og deres børn her i Danmark. Derfor agter jeg at stemme for det af fru Pia Christmas-Møller rejste forslag til vedtagelse, når forslaget sendes til afstemning i morgen.

(Bifald).

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Jeg skal gøre opmærksom på, at bifaldsyttringer eller det modsatte ikke er tilladt her i Folketingssalen.

Der er en række korte bemærkninger. Den første er fra fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 14:43

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu er det jo næsten lidt ærgerligt, at de to grønlandske medlemmer under meget stor mediebevågenhed er taget til Danmark og det så viser sig her i debatten i dag, at det egentlig kunne

være lige meget; man kunne jo bare være blevet hjemme, som man plejer at gøre. Men man havde jo, også i lyset af medieopmærksomheden, troet, at man var udslagsgivende. Det viser det sig jo så i løbet af dagen at man altså ikke er...

Jeg synes, det var glimrende, at hr. Helge Adam Møller før listede nogle forhold op om, hvordan danske asylbørn har det i eksempelvis Center Sandholm. Jeg vil godt spørge hr. Lars-Emil Johansen, om ikke det er på tide, at mange grønlandske børn bare får tilnærmelsesvis de samme gode forhold, og på tide, at en grønlandsk politiker virkelig tager hånd om de problemer, der er i Grønland.

Jeg synes, det var rystende, da vi kort tid før folketingsvalget så en DR-dokumentarudsendelse fra Grønland om, hvordan forholdene er med påstået korruption i forhold til tidligere ministre, hvordan børnene blev udsat for vanrøgt, incest, alle mulige ting. Der er virkelig en opgave, synes jeg, og jeg kan forstå, at hr. Lars-Emil Johansen er meget optaget af børns forhold, og det tror jeg egentlig vi alle grundlæggende er. Men der ligger altså en meget, meget stor opgave der for en grønlandsk politiker.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:45

Lars-Emil Johansen (SIU):

Jeg synes, det er ærgerligt, at fru Pia Kjærsgaard synes, det er ærgerligt, at jeg er kommet. Men det gør jeg, fordi det er min ret at være her, og det agter jeg heller ikke fremover at spørge om lov til.

Med hensyn til grønlandske børns vilkår vil jeg gerne henvise fru Pia Kjærsgaard til Grønlands hjemmestyres hjemmeside, der hedder www.nanoq.gl, og der slå op under Familiedirektoratet, der den 2. november 2007 på baggrund af det af fru Pia Kjærsgaard omtalte tv-program udsendte en pressemeddelelse, der fortæller, hvor meget og hvad der bliver gjort for børns vilkår i Grønland; om forebyggelse og bistand, der står i højsædet hos alle, der ønsker at medvirke til at forbedre forholdene; om familicentre oprettet langs kysten i Grønland og om det fokus på børn og unges trivsel og sundhed i dagligdagen, der er i Grønland. Cirka tre fjerdedele af Grønlands hjemmestyres budget bruges til formål, som er børnerelaterede, nemlig sundhed, skoler, børnehaver og socialvæsen.

Der er altså rigeligt, og jeg vil også godt lige nævne som en sidste bemærkning, at der også er

et initiativ, som hedder Meeqqat Inuunerissut; på dansk hedder det Bedre Børneliv.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Jeg skal gøre opmærksom på, at det, vi diskuterer i dag, er et spørgsmål om afviste danske asylansøgere.

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:47

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, det er det, og det er også det, jeg forholder mig til. Men jeg synes alligevel, det er væsentligt at stille to spørgsmål til hr. Lars-Emil Johansen.

Det ene spørgsmål er: Har hr. Lars-Emil Johansen nogen sinde været i Center Sandholm – i et asylcenter i Danmark?

Det andet er: Betyder det, som hr. Lars-Emil Johansen lige listede op, at alt er o.k. i Grønland, at børnene har det fremragende? Jeg kan så bare henvise til, at det, der var fremme i debatten, var, at alkoholmisbrug, omsorgssvigtede børn, tvangsfjernelser, selvmord og seksuelle overgreb er hverdag i Grønland. Næsten en tredjedel af alle grønlandske piger under 15 år er blevet seksuelt misbrugt, tallet for drenge er 9 pct. En fjerdedel af Grønlands unge siger, at de har forsøgt at begå selvmord.

Jeg synes virkelig, det er alvorligt, og jeg synes, det er bekymrende. Det er bare det, jeg henleder hr. Lars-Emil Johansens opmærksomhed på.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:47

Lars-Emil Johansen (SIU):

Selvfølger er alt ikke o.k. i Grønland, på samme måde som ikke alt er o.k. i Danmark. Det ville heller ikke være rigtigt at sige, at alt er problemfrit i Danmark. F.eks. var der også nogle problemer i Tønder. Men derfra og så til at sige, at forholdene i Danmark er fuldstændig ude af trit med god skik, synes jeg ville være forkert.

Jeg har ikke besøgt asylcenteret endnu, men agter naturligvis at gøre det. Men jeg har fulgt med i de undersøgelser, der er om de fakta, der er fremført, fakta, der viser, at selvmordsforsøg blandt asylsøgere i Danmark er tredoblet siden 2001, og at 43 børn oplevede, at deres mor eller far forsøgte at begå selvmord i perioden 2001-2007. Vi taler altså om danske forhold.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hr. Villy Søvnald for en kort bemærkning.

Kl. 14:48

Villy Søvnald (SF):

Når jeg har bedt om ordet, er det sådan set for at vise, at der også er et andet Danmark end det, der indtil nu har ytret sig over for vores grønlandske repræsentation.

Jeg synes, at det, vi oplever i de her dage, er fuldstændig uhørt, altså at mistænkeliggøre og true og spørge, hvorfor man er her, som parlamentariske kolleger. Jeg håber virkelig, at statsministeren på et tidspunkt træder i karakter.

Det er ganske enkelt fuldstændig uhørt blandt kolleger, at man på den måde mistænkeliggør i det her tilfælde de grønlandske medlemmer, fordi de går ud og tager stilling til en sag, som de varslede for 2 år siden at de ville blande sig i. Regeringen har haft alle muligheder. Det var gentlemen, der for 2 år siden sagde, at de ville blande sig i den her sag.

Så derfor vil jeg bare sige velkommen til at varetage det politiske arbejde i Danmark; det er i al beskedenhed det, vores grønlandske kolleger er valgt til, ligesom vi andre er. Og må vi så ikke godt blive fri for den der mistænkeliggørelse? Det er uhørt i en forsamling af kolleger.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:50

Lars-Emil Johansen (SIU):

Jeg siger tusind tak til hr. Villy Søvnald for den opbakning.

Jeg vil blot lige sige, at vi jo er meget glade – og det er jeg også – for, at der er et andet Danmark end det Danmark, som vi lige hørte om fra fru Pia Kjærsgaard.

Men jeg vil også gerne sige, at jeg ikke håber, at det udvikler sig til, at man har ondt af os, for der er ingen grund til at have ondt af os. Vi klarer os også i modvind.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Søren Espersen.

Kl. 14:50

Søren Espersen (DF):

Ja, ligesom hr. Lars-Emil Johansen er glad for, at der er et Danmark som hr. Villy Søvnalds, så er jeg også meget begejstret for, at der er et andet Grønland end hr. Lars-Emil Johansens.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg skal gøre opmærksom på, at mishagsyttringer og bifaldsytringer fra tilhørerpladserne ikke er tilladt her i Folketingssalen.

Hr. Søren Espersen fortsætter.

Kl. 14:50

Søren Espersen (DF):

Det er jo ikke underligt, vil jeg sige til hr. Lars-Emil Johansen, at det kan undre, at Grønland pludselig engagerer sig i det her, efter at hr. Lars-Emil Johansens første bemærkninger var, hvordan det var mærkeligt at stå her i et fremmed lands parlament – nedværdigende og upassende bemærkninger fra en mand, som har dansk pas, er dansk statsborger og har underskrevet grundloven, ligesom alle vi andre har – upassende. Så det er ikke underligt, at man har undret sig over det, specielt i sammenhæng med at hr. Lars-Emil Johansen tidligere, da den her sag ikke var der, har sagt, at dansk indenrigspolitik ville man ikke blande sig i. Så flyver man ned, når muligheden er der, for at genere regeringen og går sammen med det røde sammenrend, som hr. Lars-Emil Johansen altid – altid – engagerer sig sammen med, hvilket jeg i øvrigt synes er dumt. Find dog nogen, som har noget indflydelse i Danmark, at samarbejde med i stedet for de folk der!

Men jeg må lige sige med hensyn til børns vilkår i Grønland, når vi nu er der: Er det ikke korrekt, som jeg også spurgte fru Juliane Henningsen om, at det er i Folketinget, vi har ansvaret for, at børns vilkår bliver sikret i Grønland, fordi vi har underskrevet FN's børnekonvention?

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:52

Lars-Emil Johansen (SIU):

Jeg vil godt lige sige til det der med, at vi flyver ned: Altså, jeg synes, man skal holde op med at undre sig over, at vi flyver ned, for det gør vi af og til, og det har vi også ret til. Nu skal det altså ikke kriminaliseres, at vi i det hele taget møder op i Folketinget. Vi er faktisk valgte.

Godt nok siger hr. Søren Espersen, at der er et andet Grønland. Selvfølgelig er der det. Men der er altså ikke andre valgte grønlandske politikere end fru Juliane Henningsen og mig, og derfor tegner vi altså det officielle Grønland, når vi deltager i debatterne her.

Med hensyn til udenrigspolitikken og varetagelsen af udenrigspolitiske interesser vil jeg ger-

ne sige, at det er korrekt, når hr. Søren Espersen siger, at Danmark varetager Grønlands udenrigspolitiske forpligtelser. Danmark varetager altså også Grønlands interesser med hensyn til asylpolitik. Og derfor er det fuldstændig korrekt, at det er på sin plads, at vi bruger vores medlemskab af Folketinget til at være med i disse debatter, og hvilken side jeg vælger, vil jeg gerne have lov til at have som privilegium selv at afgøre.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er en kort bemærkning til hr. Søren Pind.

Kl. 14:53

Søren Pind (V):

Jeg tilhører nu dem, der er glade for, at hr. Lars-Emil Johansen er her, og jeg må også sige, at der er andre politiske fora, hvor jeg har optrådt, hvor man som regel er meget ked af det, når de valgte ikke møder op. Så jeg synes, der er god grund til at glæde sig, og jeg vil også sige, at vi er mange her, der sætter pris på rigsfællesskabet.

Men jeg er selvfølgelig lidt ked af det, når hr. Lars-Emil Johansen så begynder at tale om et andet Danmark. Jeg vil derfor godt sige, at jeg ikke vil anfægte hr. Lars-Emil Johansens grundlovssikrede ret til at være her, jeg er glad for, at han er her, og det er ligeværdigt. Jeg vil dog alligevel stille et rent moralsk spørgsmål, som altså ikke har noget med ligeværdigheden og juraen at gøre, men som handler om, hvorvidt en så erfaren og dygtig politiker som hr. Lars-Emil Johansen ikke godt kan forstå, at nogle kan tage moralsk anstød af, når man netop sammenligner med forholdene for børnene på Grønland, så at blive moraliserende belært om børnenes forhold i asylcentre i den anden del af kongeriget. Jeg tror, man må forstå, at det er noget, som for manges vedkommende berører os ganske kraftigt.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:54

Lars-Emil Johansen (SIU):

Til hr. Søren Pind vil jeg lige sige, at jeg er glad for, at han i dag ikke siger, at jeg lige er landet fra indlandsisen, for det er jo ikke tilfældet; der bor ikke nogen på indlandsisen. Jeg kommer fra Nuuk og er lige landet i går aftes.

Jeg vil gerne sige, at jeg ikke håber, at jeg har virket moraliserende og belærende, for det har

absolut ikke været min hensigt i den her sag. Jeg har bare brugt min grundlovssikrede ret til at deltage i en diskussion om et så væsentligt spørgsmål som asylbørnenes vilkår.

Så vil jeg gerne lige sige, at Folketingets sammensætning jo gør, at det faktisk ikke er muligt for mig at forholde mig neutralt, for det at forholde sig neutralt i den her sag, hvor stemmerne står så lige, vil være ensbetydende med, at jeg tager stilling til fordel for eller jeg viser sympati for regeringens forslag. Det er jo ikke en neutral stillingtagen, og når valget er mellem regeringens forslag eller min egen overbevisning, så er valget naturligvis meget nemt, for så vælger jeg min overbevisning. Jeg har på intet tidspunkt ønsket at være moraliserende eller belærende.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Søren Pind for en kort bemærkning.

Kl. 14:55

Søren Pind (V):

Jeg vil godt takke hr. Lars-Emil Johansen for svaret, og jeg er glad for, at hr. Lars-Emil Johansen opfangede, at jeg dermed også beklagede min udtalelse om, at man var fløjet ind fra indlandsisen. Hvis man studerer Stiftstidenderne i dag, vil man også se det samme.

Mit anliggende har udelukkende været, at jeg har opfattet det som en moraliseren, og det må man forstå har skabt nogen vrede i sine kredse herhjemme.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:56

Lars-Emil Johansen (SIU):

Jo, men altså jeg har intet andet at tilføje end at sige, at det absolut ikke på noget tidspunkt har været min hensigt at være moraliserende.

Jeg er meget opmærksom på forholdene for børn i Grønland, vi arbejder intenst for at forbedre forholdene i Grønland, men det forhindrer mig jo ikke i at arbejde for, at andre børn i verden også skal have det bedre, f.eks. i et dansk asylcenter.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Den næste er fru Pia Christmas-Møller som ordfører.

Kl. 14:57

(Privatist)

Pia Christmas-Møller (UFG):

Pejlemærkerne i dansk asylpolitik skal efter min mening helt selvfølgelig også fremover ligge i

direkte forlængelse af Danmarks tradition for at være forkæmper for international beskyttelse af menneskerettighederne. Det betyder naturligvis, at vi skal tage vores del af ansvaret for at hjælpe mennesker, der er forfulgt.

Asylsøgere, der kommer her til landet, skal have deres anmodning behandlet effektivt ved hjælp af en fast og fair sagsbehandling. Afviste asylsøgere skal selvfølgelig sendes hjem. Regeringen må og skal arbejde ufortrødent på, at det sker på en ordentlig måde. I de situationer, hvor det ikke kan lade sig gøre, må vi sikre menneskeværdige forhold, med særlig vægt på hensynet til børnene.

Jeg har selv besøgt Sandholmlejren, og det er, formålet taget i betragtning, et ganske udmærket sted, hvor Dansk Røde Kors yder et stort og godt arbejde. Der er ingen grund til at harcelere over de rammer – blot er de ikke egnet til 24-timers passivt ophold i årevis.

Det er en kendsgerning, at der lige nu er en række klemte familier, som har siddet i netop årevis, og hvor hjemsendelse foreløbig er udsigtsløs. Mange – herunder børn – er ved at gå menneskeligt i stykker. Det kan jeg ikke bare se på. Det bør man ikke bare kunne se på. Derfor er politisk handling nødvendig, og derfor gik VK-partierne og jeg til valg på, at forholdene skulle forbedres, og det helst igennem et bredt, flerårigt politisk forlig.

Trist er det at konstatere, at ønsket om en bred aftale 2 måneder efter valget er endt med et mindretalsforlig om nogle justeringer, der kan gennemføres administrativt, hvilket på jævnt dansk vil sige, at ministeren kan klare det alene. Det sker efter et politisk forhandlingsforløb, hvor hverken stats- eller integrationsministeren har så meget som forsøgt blot at få et flertal bag. Integrationsministeren erkender løftebruddet med en forklaring om, at det sker af hensyn til asylsøgerne, som ikke skal vente længere. Det taler vist for sig selv.

Vedtages mit forslag i morgen, sikres det, at regeringen får flertal bag de små forbedringer, aftalen indebærer, dog sådan at 3-års-kriteriet ændres til i første omgang 2 år. Det flugter både med lægefaglige anbefalinger og angiveligt med regeringens eget udspil under forhandlingerne. Disse fremskridt må ifølge mit forslag ikke forsinkes af, at der samtidig indledes forhandlinger om en bred, flerårig aftale, der kan bane vejen for yderligere forbedringer, som også kan omfatte andre forslag, f.eks. spændende ideer til selvforsørgelsesprogrammer, som jeg har drøftet

indgående med flere, og det burde repræsentanter for Ny Alliance kende til. Så det er ikke uforeneligt med de tanker, der ligger i mit forslag til vedtagelse.

Jeg synes, at man skal bemærke, at først ved udsigten til at komme i mindretal her i dag og i morgen kom regeringen på den tanke at invitere til brede forhandlinger og søge et positivt flertal bag asylpolitikken. Må jeg ikke minde om, at man med mit forslag både får opfordringen til brede forhandlinger og konkrete forbedringer, som følger de lægefaglige råd og angiveligt også regeringens egen politik. Jeg vil minde Ny Alliance om, at en fugl i hånden er bedre end ti på taget.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Astrid Krag.

Kl. 15:01

Astrid Krag (SF):

Det har jo glædeligt nok vist sig i dag, at der er et springende punkt, som mange af de tilstedeværende her i salen deler, og jeg vil bare høre, om jeg forstod ordføreren ret, når jeg hørte, at hun i sin ordførertale sagde, at hun var åben over for at tilføje muligheder for selvforsørgelse for de afviste asylansøgere i vedtagelsen.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:01

Pia Christmas-Møller (UFG):

Nu er det sådan, at Folketingets forretningsorden stiller nogle klare begrænsninger for, hvor mange ord man må lægge ind i sådan et forslag til vedtagelse. Jeg mener, at mit forslag rammer lige præcis det, der skal til i debatten i dag, men vedtages mit forslag, er der fri bane for at udvikle mange spændende ideer, som kan forbedre forholdene, herunder ideer til selvforsørgelsesprogrammer, som jeg selv mener at der er mange gode perspektiver i.

Så der er gode muligheder for netop at komme med konkrete forslag om selvforsørgelsesprogrammer inden for rammen af mit forslag til vedtagelse. Det er på ingen måde uforeneligt. Og må jeg ikke minde om, at der ikke står et ord om selvforsørgelsesprogrammer i regeringens forslag til vedtagelse. Det synes jeg også at Ny Alliance skal være meget opmærksom på.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Astrid Krag.

Kl. 15:02

Astrid Krag (SF):

Jeg vil bare kvittere for det svar og sige tak og håbe, at de andre, der her i dag har givet udtryk for, at det er et springende punkt for dem, også har haft åbne ører.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:02

Pia Christmas-Møller (UFG):

Tak selv.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, så jeg giver ordet til integrationsministeren.

Jeg skal gøre opmærksom på, at der ifølge de regler, vi har for hasteforespørgsler, er en tidsramme på 2 timer, men da emnet er blevet diskuteret så grundigt i dag, og da vi skal have en god debat ud af det, er vi villige til at gå over tiden og vise fleksibilitet i forhold til at få debatten afsluttet på en ordentlig måde.

Integrationsministeren.

Kl. 15:02

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg synes, at det på mange måder har været en skuffende debat. Man har gjort et meget stort nummer ud af denne hasteforespørgsel. Jeg har selvfølgelig specielt lyttet til de to tidligere regeringsbærende partier, Socialdemokratiet og De Radikale. Jeg synes ikke, at indlæggene har efterladt en masse gode forslag, en masse nye ideer, en masse, der kunne tyde på, at man kunne indgå en aftale med de partier. Det er jeg naturligvis ked af.

Jeg synes ikke, der var nogen visioner. Jeg synes, at man står på sidelinjen og åbenbart meget gerne vil blive ved med at stå på sidelinjen.

Hr. Naser Khader sagde det modsatte, nemlig at han ikke ville stå på sidelinjen, og han gennemgik i punktform partiets politik. Nu skal jeg ikke tale på andres vegne end regeringens, men jeg kunne jo høre, at der var flere ting, som de partier, som vi har indgået aftale med – Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative – også er meget optaget af; den vigtige indsats i nærområderne, og der var også andre ting. Der var også ting, som vi ikke er så enige i.

Men det, der jo specielt er interessant, er, at hr. Naser Khader siger, at han vil være med til enhver vilkårsforbedring og – som jeg hører det

– også er parat til at komme med nye ideer. Og der vil jeg da gerne specielt pege på, at den aftale, som er indgået med Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, jo rummer en del 2, som kræver lovgivning, og hvor der kun er nogle hensigtserklæringer. Jeg kan da også godt sige her, at det jo så ikke er det, der har taget den længste tid endnu, fordi vi var optaget af at få den første del på plads af hensyn til børnene.

Så jeg imødeser med stor forventning, hvad hr. Naser Khader vil komme med af ideer, og det vil jeg meget hurtigt orientere mig nærmere om hos hr. Naser Khader selv.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er en række korte bemærkninger – der er fem – fra hr. Morten Østergaard, fru Astrid Krag, hr. Frank Aaen, hr. Henrik Dam Kristensen og fru Johanne Schmidt-Nielsen. Det bliver de korte bemærkninger, der kommer; derefter slutter vi debatten.

Først hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:05

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil godt lige starte der, hvor integrationsministeren sluttede, og sige, at jeg tror, integrationsministeren måske var optaget af en samtale med statsministeren, da jeg holdt min ordførertale. Der kan jeg så citere mig selv og sige, at vi støttede det forslag fra fru Pia Christmas-Møller, fordi det pålægger regeringen at forhandle bredt, og her vil vi kæmpe for enhver lille forbedring, vi måtte kunne få – bare for at sige, at det signal sådan set ikke er anderledes. Derudover ridsede jeg i punktform op, at vi ønsker, at alle børn skal i folkeskolen; det skal være frivilligt, om man opholder sig på centre; der skal være psykologbistand til alle familier; og der skal være adgang til at arbejde for alle asylansøgere uanset status.

Bare for at det her ikke bliver et videre skridt i regeringens almindelige manipulation, vil jeg sige, at det er helt klart, hvad signalet fra os er: Hvis der ønskes brede forhandlinger, så møder vi op og arbejder for at få forbedringer. Det er helt op til integrationsministeren, som det har været det hidtil.

Derfor vil jeg også uden omsvøb og direkte spørge, og jeg håber at få et klart svar: Kan den aftale, der foreligger her, laves om?

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:06

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Vi har indgået en aftale, og den aftale har vi overhovedet ikke nogen tanker om at løbe fra.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:06

Morten Østergaard (RV):

Nu tiltror jeg integrationsministeren mange evner, herunder evnen til at tælle til 90. Derfor vil jeg bare slå fast, at som jeg forstår hr. Naser Khader, så kan han ikke støtte aftalen i dens nuværende form.

Kunne vi få integrationsministeren til at oplyse, hvad det så er for et flertal, man ønsker at betjene sig af, hvis man, som det fremgår af forslaget til vedtagelse, ønsker at sikre sig et flertal bag den aftale, som integrationsministeren altså nu siger at man ingen planer har om at ændre?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Integrationsministeren.

Kl. 15:07

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu har hr. Morten Østergaard været nogle år i politik, så han ved jo godt, at man ikke begynder at indlede forhandlinger med en part, som man først skal til at tale med her i Folketinget, og så begynder at tale med hr. Østergaard om, hvad man skal tale med hr. Naser Khader om.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

En kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 15:07

Astrid Krag (SF):

Jeg vil ligesom hr. Morten Østergaard også starte med sige, at jeg såmænd meget gerne vil væk fra sidelinjen. Det har jeg villet hele tiden. Jeg har kontakttet ministeren for at høre, om det var muligt at komme med i forhandlingerne. Det synes jeg er et meget tydeligt signal at sende om, at vi er interesserede i at være med og vi er interesserede i at komme med input.

Så jeg vil gerne høre ministeren: Hvordan pokker kan jeg komme med? Skulle jeg tage en rambuk under armen og møde op der, hvor ministeren nu holder møde med Dansk Folkeparti, eller hvad skal der til?

Så må jeg sige, at jeg stadig væk er meget forvirret efter den her debat. På den ene side har vi en hr. Naser Khader, der siger, at han ikke kan

støtte aftalen nu, og på den anden side har vi i Dansk Folkeparti, der siger, at der ikke bliver ændret på den aftale. Det virker som en umulig mission at få det til at gå op. Kan ministeren uddybe, hvordan hun har tænkt sig at få det til at lykkes?

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:08

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):
Politik er altid en udfordring.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Astrid Krag.

Kl. 15:08

Astrid Krag (SF):

O.k., magien vil ministeren så holde for sig selv, og vi må vente i spænding.

Jeg vil alligevel bede ministeren om at svare på, hvordan vi kan få lov til at spille med. Hvordan kan vi sende et tydeligere signal til ministeren om, at vi meget gerne vil afprøve det brede flertal? Vi vil meget gerne spille ind med flere forslag til forbedringer for de afviste asylansøgere. Hvordan kan vi komme til det, hvordan kan vi få lov?

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Integrationsministeren.

Kl. 15:08

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Som jeg sagde i min tale, er der jo masser af andre ting, og der er i øvrigt også ting, som vi har en aftale med SF om – vi var sammen forleden dag om østaftalen – så der bliver masser af arbejde til alle.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
En kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 15:09

Frank Aaen (EL):

Ministeren startede med at sige, at det var en skuffende debat. Det er jeg på en eller anden vis helt enig i. For vi havde jo i dag en debat med mulighed for at bringe regeringen i mindretal, en mulighed for at få brudt det monopol, som Dansk Folkeparti i 6 år har haft på dansk asylpolitik. Vi kunne i dag i Folketinget med et flertal have markeret, at det er brudt, samtidig med at vi gennemførte en konkret forbedring for asyl-

børnene og lovede forhandlinger om yderligere forbedringer for asylbørnene. Jeg må sige, at jeg også er skuffet over, at Ny Alliance fravalgte den mulighed for at bryde Dansk Folkepartis monopol, på trods af at det var det, partiet i virkeligheden blev dannet på og gik til valg på.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om ikke ministeren trods alt er lidt forundret over, at Ny Alliance er blevet til en alliance med fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:10

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det, jeg i dag har hørt hr. Naser Khader sige meget klart, og også i weekenden, er, at man er et borgerligt midterparti, og sådan opfattede jeg egentlig også partiet fra starten, da det holdt sit første pressemøde. Så det er vel ikke noget at være så forundret over.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:10

Frank Aaen (EL):

At et parti, som slog sig op på at ville have et alternativ til Dansk Folkeparti, nu er blevet til en alliance med Dansk Folkeparti, tror jeg nu alligevel overrasker de fleste. Og er det ikke korrekt, at der i dag var mulighed for at bryde det monopol, som Dansk Folkeparti i 6 år i realiteten har haft på dansk asylpolitik, og at man på den måde kunne markere i Folketinget med et flertal, at der nu skulle nogle andre og mere humane synspunkter ind i asylpolitikken? Er det ikke også for ministeren selv lidt ærgerligt, at den frihedsgrad, der ville være kommet ud af det, er blevet forhindret ved Ny Alliances lidt besynderlige optræden i dag?

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Integrationsministeren.

Kl. 15:11

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg synes ikke, det er ærgerligt, at det, jeg under nogen modstand førte frem for et år siden i offentligheden, er blevet regeringsgrundlaget, og at det kunne gennemføres med Dansk Folkeparti. Det synes jeg ikke er ærgerligt.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Der er en kort bemærkning til hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 15:11

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg forstod, at ministeren var skuffet over de signaler, der er kommet fra bl.a. Socialdemokratiets side i debatten. Det må vi forsøge at rette op på i senere debatter. Jeg tror måske oven i købet, at jeg har en fornemmelse af, at ministeren også er skuffet over, at der ikke blev et forløb med nogle forhandlinger. Men det må vi jo se på lidt længere sigt.

Ministeren sagde i sine afsluttende bemærkninger – det må være på baggrund af den tale, som hr. Naser Khader holdt, en tale, som jo på mange måder var meget markant, og som handlede om, hvad Ny Alliance gerne ville – at ministeren glædede sig til at høre om hr. Naser Khaders ideer i de videre diskussioner om aftalen. Kan ministeren ikke bare give os en lille fornemmelse af, hvor ministeren tror der er ændringer i den her aftale, som kan accepteres af både Dansk Folkeparti og Ny Alliance?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Integrationsministeren.

Kl. 15:12

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Hr. Dam Kristensen har været lige så længe som mig i politik. Han ved godt, at sådan forhandler man ikke.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 15:12

Henrik Dam Kristensen (S):

Ja, det er rigtigt, det har jeg. Jeg har jo også som minister haft mulighed for det. Men jeg syntes, at det ofte var kutyme, at man i hvert fald, når der havde været en debat og der var kommet klare pejlemærker, så også som minister i hvert fald tilkendegav, i hvilken retning vi skulle. Det, jeg sådan set bare beder om – for vi er jo mange, der er forvirrede efter det, der er sket her i dag – er et pejlemærke for, hvor ministeren regner med der kan være nogle ændringer. For det er der jo givet udtryk for der skal være, både i hr. Naser Khaders tale og i ministerens kvittering for hr. Naser Khaders tale her i dag.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Integrationsministeren.

Kl. 15:12

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det er præcis det, jeg vil afprøve, men hr. Dam Kristensen må ikke bebrejde mig, at jeg ikke synes, at de sidste dages presseudmeldinger fra bl.a. Socialdemokratiet sådan ligefrem har været et frieri.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

En kort bemærkning til fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 15:13

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Vil ministeren forklare, hvorfor ministeren afviser at lade de afviste asylansøgere arbejde, når vi på den ene side står i en situation, hvor man fra regeringens side skriger på arbejdskraft – vi oplever, at LO anbefaler, at man lader de afviste asylansøgere arbejde – og på den anden side ved, at det er positivt for de afviste asylansøgere helbred, at de får mulighed for at arbejde?

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Integrationsministeren.

Kl. 15:13

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det er lidt ubegribeligt for mig, at de 600-700 mennesker i Danmark, som ikke har lov til at være her, og som føler sig usikre, fordi de ikke selv vil rejse hjem, skal være så meget i fokus, når vi ved, at der går nydanskere og andre rundt, som ikke får arbejde. Til trods for at vi næsten har fuld beskæftigelse, er der stadig væk nogle, som ikke er på arbejdsmarkedet. Det er mig en gåde, hvorfor man lige præcis fokuserer mere på dem, der slet ikke har lov til at være her, end dem, der har en opholdstilladelse, og dem, der har statsborgerskab; dem vil jeg godt have i arbejde.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 15:14

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er vel ikke noget argument, at der er andre mennesker, som heller ikke har adgang til arbejdsmarkedet. Jeg synes, det er udmærket, at ministeren er interesseret i den gruppe, ministe-

ren taler om, men det udelukker altså ikke, at vi ser på de afviste asylansøgere forhold.

Jeg vil da gerne gentage mit spørgsmål: Hvordan kan det være, at ministeren ikke er interesseret i at se på at få de afviste asylansøgere i arbejde, når man på den ene side ved, at vi står med et arbejdsmarked, som har brug for arbejdskraft, og på den anden side ved, at arbejde åbenbart er sundt?

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:15

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen jeg er bare nødt til at sige, at det i høj grad er et argument for mig, at de, der har lovligt ophold i Danmark, de, der er født i Danmark, de, der måske har været danskere i mange generationer og har ret til at være i Danmark, alle de, der har et opholdsgrundlag, er dem, der kommer først.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til integrationsministeren.

Så er det hr. Morten Østergaard med afsluttende bemærkninger for forespørgerne.

Kl. 15:15

(Ordfører for forespørgerne)

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne takke for debatten, især den, der har drejet sig om asylspørgsmålet, og i mindre grad den forespørgsel i forespørgslen, der på et tidspunkt udviklede sig om grønlandske forhold, hvilket jeg egentlig synes var mere passende i en anden debat.

Jeg vil også gerne beklage over for alle dem, der har en interesse i det her område, at det i dag egentlig har handlet meget om parlamentarisme, Christiansborgfnidder osv. Den uklarhed består. Det, det så i mindre grad desværre har handlet om, har været den helt alvorlige baggrund, som denne debat finder sted på, nemlig det, at man med fuldt overlæg og med regeringens fulde bevidsthed og Dansk Folkepartis ligeså har lavet en aftale, som man ved fører til, at børn og voksne i danske asylcentre vil få en værre sundhedstilstand.

Man vender ryggen til de mange saglige argumenter, der klart ridser op, at hvis man fastholder folk i en position med lediggang og bopæl i årevis i et center, der er beregnet på 12-måneders-ophold, bliver de syge. Man behøver ikke at høre på alle de mange organisationer og

eksperter, der siger det. Man kan sådan set blot lytte til Integrationsministeriet, som selv i deres egen analyse af årsagerne til sundhedsudgifternes himmelflugt konstaterer, at der er en sammenhæng mellem opholdstid og asylansøgenes sundhedstilstand.

Der er intet fagligt belæg for de ændringer, man laver i aftalen. Man sætter en grænse på 3-4 år, lidt afhængigt af, hvornår man får sin endelige afgørelse, og det er der intet fagligt belæg for. Man sondrer mellem forskellige nationaliteter, og heller ikke det er der belæg for. Dem, som man ikke har lyst til at gøre noget for, er asylbørnene. Resten drukner i Christiansborgfnidder.

Så siger integrationsministeren, at vi lod stå til, og der må jeg bare minde om, at i sidste samling har vi fremsat adskillige beslutningsforslag og rejst adskillige forespørgsler, så regeringen kan heller ikke i dag påstå, at det her ikke har været vendt, at man ikke har været bevidst om, hvad det var for en gesjæft, man bedrev i asylcentre.

Ministeren siger, at hun ikke vil trække pinen ud. Og alligevel fremsætter man et forslag til vedtagelse, som åbenbart gør netop det, ministeren ikke ville, nemlig at forhandle om den aftale. Det eneste, vi har ønsket og sagt udadtil, er, at vi ønskede forhandlinger, præcis som statsministeren havde lovet. Det kunne det ikke blive til.

Hr. Naser Khader konstaterer, at man bliver syg af at bo i centrene. Det er fuldstændig rigtigt, og det er et uomtvisteligt faktum. Det giver bare ikke mening, at man så overvejer at slutte op om en aftale, der ikke løser netop det problem. Uklarheden, som statsministeren med sin melding i valgkampen ønskede at fjerne gennem bredt samarbejde, består fuldstændig, for vi aner ikke i dag, hvilken aftale det er, der består. Hr. Naser Khader siger, at man ikke siger ja til den nuværende aftale. Statsministeren siger, at man er glad for den aftale, man har fået, som altså åbenbart ikke er den nuværende, men ifølge forslaget til vedtagelse heller ikke står til at ændre. Derfor er det bare, vi må sige: Uklarheden består fuldstændig.

Vi er glade for forespørgslen, for den har haft det resultat, at regeringen gennem et desperat hækkeløb i de sidste uger har købt sig et pusterum, men jeg tør godt love, at når man eventuelt kommer tilbage med en ny aftale, vil vi selvfølgelig efter den diskussion, vi har haft her i dag, sørge for anledning til, at den bliver behandlet i Folketingssalen, hvis vi da ikke undervejs har fundet anledning til at gøre os gældende ved et

forhandlingsbord. Så vi takker for debatten og venter på at blive inviteret til forhandlinger.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil finde sted i morgen, torsdag den 24. januar.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) **Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).**

Kl. 15:19

Udgåede spørgsmål

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Medlem af Folketinget hr. Morten Bødskov har meddelt mig, at han ønsker at tage de under nr. 4 og 5 opførte spørgsmål til finansministeren tilbage, og medlem af Folketinget hr. Nick Hækkerup har meddelt mig, at han ønsker at tage de under nr. 15 og 16 opførte spørgsmål til skatteministeren tilbage.

Spørgsmålene er herefter bortfaldet og udgår af dagsordenen.

Medlem af Folketinget fru Sophie Hæstorp Andersen har meddelt mig, at hun ønsker at lade det under nr. 7 opførte spørgsmål til ministeren for sundhed og forebyggelse og det under nr. 8 opførte spørgsmål til velfærdsministeren overgå til skriftlig besvarelse.

Spørgsmålene udgår herefter af dagsordenen.

Det første spørgsmål er til udenrigsministeren af hr. Frank Aaen.

Spm. nr. S 338

1) Til udenrigsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Vil regeringen aktivt protestere over USA's planer om at åbne en ny fangelejr i Afghanistan, der ligesom Guantánamolejren strider mod internationale konventioner?

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren.

Kl. 15:19

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er nye regler, vil jeg sige til hr. Frank Aaen. Der er nye regler. Det var der også før. For i Folketinget er 2 timer det samme som 2 timer og 20 minutter andre steder. Så Folketinget har sine egne regler.

Jeg vil starte med at slå fast, at kamp mod terrorisme skal føres i overensstemmelse med folkeretten. Det er ingen nyhed. Det har altid været et helt centralt element i regeringens politik, og det er selvsagt et princip, som vi fra dansk side følger også i forbindelse med de konkrete operationer. Det er selvsagt også vigtigt, at vores samarbejdspartnere handler i fuld overensstemmelse med folkeretten, og derfor er det klart utilfredsstillende, hvis og når det konstateres, at vores partnere ikke overholder reglerne. Derfor reagerer vi, når det er tilfældet.

Vi har taget og vil fortsat tage klart afstand fra alle krænkelser af individets rettigheder, herunder tortur, nedværdigende behandling og mishandling. Og vi har gentagne gange, både offentligt og i bilaterale samtaler med den amerikanske regering på alle niveauer, kritiseret den tidsubegrænsede tilbageholdelse af personer på Guantánamo, som spørgsmålet drejer sig om. Ingen er således i tvivl om den danske holdning, heller ikke USA.

For så vidt angår det konkrete spørgsmål, går jeg ud fra, at det vedrører den seneste tids referencer i pressen til de amerikanske fængsler Bagram og Pul-e-Charki i Afghanistan. De fængsler er ikke nye. Og jeg har ikke kendskab til, at USA skulle have planer om at åbne yderligere fængsler i Afghanistan. Jeg ligger heller ikke inde med specifikke oplysninger om de to fængsler. Men i det omfang, der sker krænkelser af de tilbageholdtes rettigheder i de to fængsler, vil det i forlængelse af det, som jeg allerede har sagt, selvsagt indgå i vores dialog med USA.

Vi er ikke alene med vores kritik. Langt ind i selv den amerikanske administration er der stigende kritik af den hidtidige politik – i Kongressen og i pressen. Præsident Bush har altså også selv udtalt, at Guantánamo bør lukkes. Og administrationens hidtidige linje er under et massivt internt pres fra som sagt både Kongressen og pressen og de amerikanske domstole. De checks and balances, som kendetegner en demokratisk retsstat, virker altså, og jeg er overbevist

om, at bl.a. den danske regerings kritik har været medvirkende til den debat, der er i USA.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hr. Frank Aaen, som har 2 minutter.

Kl. 15:22

Frank Aaen (EL):

Det er rigtigt, at presset på USA er blevet stort – vi har selv været med til at presse den danske regering til at rette henvendelse til USA i flere omgange – og presset er blevet så stort, at regeringenovre i USA har anerkendt, at de er nødt til at lukke Guantánamo. Men det er jo ikke for at lukke den praksis, USA har med hemmelige fanger, med fanger, der holdes indespærret i årevis, uden nogen mulighed for advokathjælp, uden nogen mulighed for at få deres sag prøvet ved en domstol, og i mange tilfælde uden at verden overhovedet kender deres navn, de er bare forsvundet – forsvundet i hemmelige fangelejre i det tidligere Østeuropa – nogle formentlig andre steder – og i Afghanistan i Bagram og i Pul-e-Charki.

Så på trods af det, regeringen siger at den har sagt til den amerikanske regering, har den amerikanske regering jo bare fortsat. Der er stadig væk 200 fanger på Guantánamo. Der er formentlig flere hundrede fanger i Bagram og i Pul-e-Charki. Og det, man har kunnet læse i pressen, og det, man har kunnet læse fra menneskerettighedsorganisationer, er, at der nu overflyttes endnu flere fanger fra andre fængsler til Bagram og Pul-e-Charki, som er kendt for at have endnu værre forhold end dem, der er på Guantánamo.

Derfor vil jeg sige til ministeren: Så må den danske regering da sige fra, og det kan jeg forstå ikke er sket. Vil den danske regering sige klart og tydeligt, så alle kan høre det, at vi er imod opbygningen af nye fængsler a la Guantánamo i Afghanistan?

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:23

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Først vil jeg sige, at jeg altså ikke har nogen viden om, at USA skulle have planer om at åbne yderligere fængsler i Afghanistan, som det ligger i spørgsmålet. Og jeg ligger altså heller ikke inde med specifikke oplysninger om de to fængsler. Det, USA ved, er, at vi er imod tidsubegrænset tilbageholdelse, vi er imod nedværdigende behandling, og vi støtter John McCains arbejde i USA for at få Kongressen til at forhindre

dre tortur og nedværdigende behandling. Der kom jo også the McCain Amendment.

Det viser jo altså, at det amerikanske politiske system er lydør over for kritikken. Der er bevægelse ikke bare i den amerikanske regering, men altså også i Kongressen, som jeg nævner her, og hos domstolene. Kongressen er i stigende omfang opmærksom på behovet for en ændret politik i relation til fangelejre, militærtribunaler og mishandling, og domstolene i Amerika har altså på en række afgørende punkter allerede styrket retssikkerheden for tilbageholdte – også i Guantánamo.

I øjeblikket venter man med stor spænding på den amerikanske højesterets afgørelse i Boumedienesagen, som vedrører en Guantánamo-tilbageholdts rettigheder under den amerikanske forfatning. Det kan blive endnu et afgørende skridt hen imod afvikling af det hidtidige system.

Men det er klart, at den amerikanske regering ved, at vi er imod de forhold, hvis det forholder sig sådan, som hr. Frank Aaen siger. Det har vi jo klart givet til kende. Og jeg konstaterer altså bare, at amerikanerne også er opmærksomme på det og der er bevægelse i det amerikanske politiske system.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:24

Frank Aaen (EL):

Jamen det ændrer altså ikke ved, at USA fører flere fanger til de to eksisterende fængsler i Afghanistan, og at man har en forhandling kørende med regeringen i Kabul om at oprette et nyt fængsel ved Kabul med en kapacitet på helt op til 1.500 fanger, altså flere end på Guantánamo.

Så kan man da godt sige, at vi engang for flere år siden har sendt et brev, og der var også engang, hvor statsministeren drak te sammen med George Bush, statsministerens gode ven, men det har jo ikke ændret på, at det fortsætter. Og derfor er man da nødt til at gøre mere. Så er man da nødt til at lade det få konsekvenser.

Men vi bliver ved med at sige, at USA er vores bedste ven. Vi deltager i operationer i hele verden sammen med USA. Kan vi ikke snart få lidt mere handling? Hvis man bare bliver ved med at sige: Det må I ikke! og de så bliver ved med at gøre det, så er det sådan i alle andre af livets forhold, at det altså på et tidspunkt har en konsekvens. Så siger man det ikke bare en gang mere.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:25

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Kl. 15:25

Nu ved jeg ikke, hvad det er for konsekvenser, hr. Frank Aaen vil drage. Det kunne være interessant at få at vide i det næste indlæg, hvad det er for konsekvenser – om det er at afbryde de diplomatiske forbindelser eller at sende en kanonbåd over og arrestere præsident Bush. Hvad er det egentlig for konsekvenser, hr. Frank Aaen forestiller sig? Mellem allierede er den rigtige konsekvens jo den, at man tager en åben snak om det og fortæller, hvad man mener om det, og det er det, vi har gjort.

Men det er da klart – og det har hr. Aaen da ret i – at hvis der skulle blive tale om, at man lukkede Guantánamo for blot at flytte fangerne til andre lignende fængsler med tidsbegrænsede tilbageholdelser og ydmygende behandling, så er man ikke kommet videre, og så er vi stadig væk imod. Og pointen er, at man i Amerika ved, at det er den danske indstilling, og så hjælper det altså ikke, at man så flytter dem et andet sted hen, for vi vil også være imod, at en sådan behandling foregår på det andet sted. Uanset om det er amerikanerne eller afghanerne, der står for det, så er vi imod tidsbegrænset tilbageholdelse, nedværdigende behandling og tortur. Det er oplagt.

Men jeg gad godt vide, hvad det er for konsekvenser, hr. Frank Aaen taler om. Jeg agter ikke at afbryde de diplomatiske forbindelser med USA. Jeg synes, det er udmærket, at vi sammen med USA er med til at bekæmpe terrorisme og bekæmpe Taleban. Det synes jeg er en udmærket ting.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:26

Frank Aaen (EL):

Ministeren startede jo besvarelsen her med at lukke øjnene, for det første, vi hørte ministeren sige, var, at ministeren ikke har noget kendskab til, at USA udvider med fangelejer i Afghanistan. Så er man da allerede der på retræte i stedet for at gå i offensiven. Man skal da sende en officiel note til USA om, at det, man hører om, vil man ikke have, eller man bør, hvis ministeren er i tvivl om, hvad der foregår i USA, stille en

forespørgsel til USA om, hvorvidt det er korrekt, at der er ved at blive opbygget nye Guantánamoer i Afghanistan, der skal være endnu større end selve Guantánamo. Det kan man da spørge om for på den måde at sætte fokus på det.

Men i stedet for vælger ministeren bare at lukke øjnene, og så fortsætter vi i øvrigt de militære operationer sammen med USA en lang række steder i verden. Man kunne jo f.eks. sige: Vi kan ikke deltage i fælles operationer i f.eks. Afghanistan eller Irak, så længe der er en fare for, at fanger, der så måske bliver taget i den forbindelse, havner i et hemmeligt fængsel i Afghanistan.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:28

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Altså, hr. Frank Aaen ved jo udmærket godt, at der, når det drejer sig om fanger, vi måtte tage, jo laves aftaler med de lande, som vi afleverer fangerne til, sådan at man ikke kan udsætte dem for tortur og nedværdigende behandling, og at vi har mulighed for at følge fangernes vilkår.

Jeg kan ikke tage den konsekvens, at vi, fordi amerikanerne ifølge forlydender i dansk presse foretager sig noget, som vi ikke har fået bekræftet, så skal bryde forbindelserne til USA, stoppe opgøret med Taleban, stoppe opgøret med terrorisme. Det er altså ikke nogen løsning for alle de mennesker, som bliver ofre for Taleban og for terrorisme, som f.eks. den norske journalist i Kabul forleden dag. Det er altså ikke nogen løsning, at man siger: O.k., så kan de få lov til at dræbe journalister, som de vil, fordi vi er utilfredse med forlydenderne om Amerika.

Amerika ved, at vi er imod de vilkår, der er på Guantánamo; vi er også imod det, hvis det foregår andre steder; vi er imod hemmelige fængsler, og vi er imod tortur og nedværdigende behandling. Det behøver jeg altså ikke sige til amerikanerne hver dag, for det ved de godt. Og jeg ser med glæde, at f.eks. McCain og hans politik har fået nogle ganske gode startpositioner i den amerikanske valgkamp, og han ligger jo også på linje med, hvad vi står for.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Spørgsmålet er slut.

Det næste spørgsmål er også til udenrigsministeren af hr. Frank Aaen.

Spm. nr. S 339

2) Til udenrigsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvad vil regeringen gøre for at sikre, at Danmark hverken direkte eller indirekte medvirker til at sende mennesker til tidsubestemte fængslinger i Guantánamo eller andre USA-drevne fangelejre?

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Udenrigsministeren.

Kl. 15:29

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil indlede denne besvarelse med at konstatere, at vi selvfølgelig altid selv handler i fuld overensstemmelse med folkeretten i forbindelse med vores engagement i terrorbekæmpelse og internationale militære operationer. Danmark overlader således alene tilbageholdte til andre lande, herunder USA – det var det, vi var inde på før – når dette kan ske i fuld overensstemmelse med dansk ret og Danmarks folkeretlige forpligtelser. Vi overlader ikke tilbageholdte personer til andre lande, hvis der f.eks. er vigtige grunde til at antage, at personerne dermed vil være i fare for at blive underkastet tidsubestemt fængsling, tortur eller andre alvorlige menneskerettighedskrænkelser.

Med henblik på konkret at sikre, at vi opfylder disse krav, søger vi at indgå aftaler om overdragelse af tilbageholdte med relevante lande, sådan som jeg sagde før. Danmark har f.eks. i Afghanistan indgået en bilateral aftale med den afghanske regering med henblik på at sikre, at personer, der måtte være blevet tilbageholdt og efterfølgende overdrages af de danske styrker, bliver behandlet korrekt, og at overdragelsen dermed sker med fuld respekt for Danmarks internationale forpligtelser. Det indebærer bl.a., at de afghanske myndigheder ikke uden videre kan overdrage disse personer til andre stater uden dansk samtykke.

Mere overordnet har det længe stået klart for regeringen, at der er behov for en klar international ramme for håndteringen af tilbageholdte. Det gælder særlig i internationale militære operationer, hvor flere stater deltager. Regeringen har derfor taget initiativ til en international proces, der skal ende med en fælles international forståelse af, hvordan tilbageholdte skal behandles, uanset hvem der tilbageholder dem, og i hvilken sammenhæng det sker.

Processen blev indledt med en konference i København i oktober sidste år med deltagelse fra en række centrale lande fra alle verdensdele og internationale organisationer som FN og Røde Kors. Vi har kun fået positive reaktioner på vores initiativ, og der er nu en bred international anerkendelse af, at der er behov for at agere. Vi vil bygge videre på denne erkendelse og håber på, at vi i løbet af 2008 når et mere konkret resultat. Med dette initiativ, som i internationale kredse går under betegnelsen The Copenhagen Process, hvilket hr. Frank Aaen vil være glad for, har regeringen også internationalt slået fast, at et helt centralt element i dansk udenrigspolitik er, at vi agerer i overensstemmelse med folkeretten, og at vi, når det er nødvendigt, ikke viger tilbage fra at tage initiativer, der kan styrke den internationale retsorden.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 15:31

Frank Aaen (EL):

Jeg indrømmer, at regeringen har forbedret sig lidt, fra at man gjorde, som vi så det i »Den hemmelige krig«, filmen om de 32 fanger i Afghanistan, som ved et rent lykketraf ikke havnede i Guantánamo, men kun – i gåseøjne – blev mishandlet og løsladt dagen efter. Så er det selvfølgelig bedre, at man nu har nogle aftaler om, under hvilke betingelser man kan aflevere fanger til et andet land. Det havde man ikke dengang, og man overholdt dem ikke, selv om der også er internationale aftaler, Genèvekonventionen.

Men er det nok? Jeg vil gerne have ministerens svar. Er det ikke korrekt, at Danmark er holdt op med at tage fanger? Er det så, fordi vi er med i nogle uduelige operationer, hvor der ikke er nogen resultater, eller er Danmark helt tilfældigt holdt op med at tage fanger, fordi man sørger for, at det er andre lande, der tager fangerne? Er det ikke korrekt, at vi medvirker i aktioner, hvor der tages fanger, uden at vi har nogen som helst indflydelse og sikkerhed for, at de fanger ikke ender i f.eks. Bagram?

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:32

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hvis hr. Frank Aaen vil diskutere militærrets situation i forbindelse med at tage fanger, så skal man spørge forsvarsministeren. Jeg er ikke bekendt med, at der er taget andre fanger end

dem, vi kender til her i Folketinget. Men det, der er afgørende for os, er den her aftale med Afghanistan. Den er altså fra den 8.6.2005, og så er der kommet et tillæg den 1.5.2007. Den 8.6.2005 skriver man altså under på, at de afghanske autoriteter vil være ansvarlige for at give en ordentlig orientering, hvad angår alle personer, som er overdraget med danske militære styrker, og at de vil opretholde rapporter om dem, og at de vil sørge for at respektere folkeretten og international lov og sikre human behandling af dem.

Jeg synes da, det er ganske udmærket, at der bliver lavet en sådan aftale tilbage i 2005, som altså i øvrigt ajourføres i 2007, hvor vi også siger, at de afghanske autoriteter skal sørge for, at Danmark kan følge med i, hvad der måtte ske med fangers overførsel til andre autoriteter, og at vi skal give vores tilladelse til det. Det må da glæde hr. Frank Aaen. Det viser jo altså også, at vi tager de folkeretlige forpligtelser overordentlig alvorligt.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:33

Frank Aaen (EL):

Det, der er sket, er, at Danmark simpelt hen er holdt op med at tage fanger. Så kan man sige, at der ikke bliver taget fanger, når Danmark er med i operationer, men det gør der altså i Afghanistan, hvor vi jo som bekendt er med og er meget aktive i kamphandlingerne. Men det ser ud, som om det bare er andre lande, der overtager fangerne, og så er vi jo behagelig fri for at bekymre os mere om dem.

Og lige nu har regeringen fremsat et forslag, som formentlig bliver vedtaget om nogle dage, om, at vi skal sende Danmarks største krigsskib »Absalon« ned til Afrikas Horn, hvor det skal operere sammen med amerikanerne, hvor det skal operere i amerikanernes operation »Enduring Freedom«, som vi kender fra skrækelige handlinger andre steder i verden.

Kan ministeren på nogen måde garantere, at Danmark ved at deltage i den operation ikke er med til at tage fanger, som efterfølgende ender på Guantánamo eller i Bagram?

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:34

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu må vi se, hvad Folketinget beslutter omkring disse skibe, som jeg håber kommer ned til Afri-

kas Horn. De skal f.eks. forhindre det pirateri, som danske sømænd bliver udsat for. Jeg synes ærlig talt, vi skal være glade for, at det danske militær, søværnet, er parat til og rede til at tage ned og være med til at beskytte det meget farlige område, hvor man ved der kommer illegale våben ind, så pirater altså ikke også kan tage handelsskibe, som tilfældet er nu. Det forstår jeg ikke rigtig hr. Aaen vil mistænkeliggøre. Og skulle disse pirater overdrages til myndighederne, når de bliver taget, så skal de overdrages til myndighederne. Det, der er afgørende, er, at vi så sikrer os – via den landeaftale, vi vil indgå med de lande, vi kan risikere at skulle aflevere fanger til som pirater eller andre, som vi måtte tage – at disse, ligesom de afghanske myndigheder, respekterer folkeretten, og at vi har mulighed for at følge med i, at den vitterlig også bliver respekteret.

Jeg synes, at hr. Frank Aaen for de danske sømænds sikkerheds skyld skulle være glad for det forslag, men jeg forstår nu, at hr. Frank Aaen går imod forslaget.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:35

Frank Aaen (EL):

At hjælpe nødhjælpskonvojer med at komme til Somalia, støtter vi naturligvis. Vi støtter også kampen mod pirateri og terrorisme. Grunden til, at vi er betænkelige ved det andet forslag om »Absalon«, er, at det indgår i en amerikansk operation, der hedder operation »Enduring Freedom«, i deres sømilitære gren. Vi vil ikke anbefale, at Danmark går med i den operation, som har ført til skrækelige vilkår og krige flere steder i verden. Den hedder også Kampen mod terrorisme, og det er jo præcis i USA's fortolkning af kampen mod terrorisme, at de tager fanger og fører dem til hemmelige fængsler og nægter dem rettergang og adgang til juridisk hjælp. Det er derfor, det er så betænkeligt, at Danmark bare deltager i sådan en operation, når vi ved, at nogle af de mennesker, som USA i den forbindelse og i samme operation tager til fange, kan ende på Guantánamo eller i Afghanistan.

Regeringen bør da have en eller anden tanke om, hvordan den forhindrer det.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:36

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Naturligvis. Det er jo også derfor, vi indgår aftaler med de kyststater, som ville kunne komme i en situation, hvor de skal overtage fanger.

Jeg synes, det er værd for hr. Frank Aaen, som er så glad for FN, at være opmærksom på, at FN med tre resolutioner, to i 2001 og en i 2007, talte om nødvendigheden af, at det internationale samfund stopper pirateri og overførsel af våben til f.eks. Somalia, altså lande, som fører krig på terroristisk basis. Det er altså FN-resolutioner, og der er tre af dem. Det burde man da være glad for Danmark engagerer sig i. Hr. Frank Aaen mistænkeliggør os, når han ikke synes, at vi er med sammen med FN, men han mistænkeliggør os også, når vi er sammen med FN eller er med på basis af FN. Så jeg forstår ikke rigtig, at man skal være imod, at vi skal forhindre pirateri og forhindre terrorisme. Terrorismen er jo bl.a. det, som finder sted i Afrika. Det finder sted i Yemen, hvor to belgiske turister blev dræbt forleden. Det er jo det stræde, det drejer sig om, og det er det stræde, som det drejer sig om at få stoppet våbentransporterne i, så de ikke falder i de hænder.

Men jeg vil godt om fangeelementet, som jo er det afgørende for hr. Frank Aaen i spørgsmålet i dag, sige: Det er jo rigtigt, at vi står med en anden type end tidligere af, om jeg så må sige, krigsfanger eller krigsforbrydere eller fanger. De kommer uden nationalitet, og de kommer uden uniform, og det er en helt anden situation, vi er i. Og vi har multinationale styrker, som standser dem. Det er jo det, der er pointen med taskorcen. Det er jo ikke kun Amerika, det er jo også vores normale allierede, der er med i taskorcen, vores ganske normale allierede, som vi plejer at være sammen med. Men det er da vigtigt, at vi, når vi har multinationale styrker – og altså også multinationale fanger – prøver at finde en fælles måde at behandle fanger på, så vi undgår Guantánamo og de ting, som måtte være sket i Bagram, og de forfærdelige ting i Abu Ghraib. Det skal jo undgås. Det er derfor, Danmark har startet processen, så vi internationalt får en fælles behandlingskodeks. Det synes jeg også hr. Frank Aaen skulle rose regeringen for at have taget initiativ til. Men jeg glæder mig til at modtage den ros.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til undervisningsministeren, og det er stillet af fru Ida Auken.

Spm. nr. S 393

3) Til undervisningsministeren af:

Ida Auken (SF):

Hvad vil ministeren gøre for at følge op på rådgivningsgruppens anbefalinger om at styrke undervisningen i de praktisk-musiske fag i folkeskolen?

Skriftlig begrundelse

I april 2006 udkom rapporten »The Ildsjæl in the Classroom« om de praktisk musiske fag i den danske folkeskole. Rapporten indeholdt en række anbefalinger, der siden blev drøftet mellem Kunstrådet og undervisningsministeren. Afdelingen for grundskole og folkeoplysning nedsatte derefter en rådgivningsgruppe, der skulle komme med forslag til, hvorledes undervisningen i de praktisk musiske fag i folkeskolen kan styrkes. Rådgivningsgruppen kom med sine anbefalinger 21. juni 2007.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Undervisningsministeren.

Kl. 15:39

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Med inspiration i en rapport udarbejdet af professor Anne Bamford med titlen »The Ildsjæl in the Classroom« har en rådgivningsgruppe udfærdiget en række forslag til, hvordan vi kan styrke de musiske og kreative fag i skolen. Der foreslås f.eks. morgensang og fællessang.

Ministeriet er i gang med at udarbejde et netbaseret inspirationsmateriale. Ministeriet har også givet støtte til »Sangens år«, som blev sunget ind for et par dage siden.

Endvidere har gruppen sat fokus på evaluering af elevernes udbytte af undervisningen. Derfor har Skolestyrelsen lagt evalueringmateriale til faget musik på sin evalueringsportal. Og for de øvrige praktiske og musiske fag vil der ligeledes blive lagt inspirationsmateriale ud på nettet på den såkaldte portal.

Også arbejdet med elevplaner er i overensstemmelse med rådgivningsgruppens ønske om synliggørelse af de pågældende fag. Rådgivningsgruppen er meget opmærksom på, at lærernes faglige forudsætninger er vigtige, og op-

fordrer derfor til, at der skal indføres optagelsesprøve til seminariernes musiklinjefag. Det har vi ikke gjort, men vi har skærpet kravene ved optagelsen, idet man nu skal have det gymnasiale B-niveau med mindstekarakteren 7 efter den nye skala for overhovedet at blive optaget på linjefaget. Og hvis man ikke har det, må man skaffe sig det.

Derudover vil kulturministeren og jeg følge op på anbefalingen om, at skolerne i højere grad bruger personer, som ikke har en læreruddannelse, men som i øvrigt har kvalifikationer i f.eks. musik og billedkunst. Der kan være tale om konservatorieuddannede musikere eller akademiuddannede billedkunstnere. Man kan ansætte dem som faglærere, man kan i teorien godt ansætte sådanne lærere på flere måder, men der er forskellige overenskomstmæssige barrierer for det, og det vil jeg tale med de pågældende parter om. Og jeg vil da være glad for i fru Ida Aukens næste spørgsmål at høre, om hun støtter dette.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Fru Ida Auken.

Kl. 15:41

Ida Auken (SF):

Jeg har også læst den her rapport, og jeg har også læst rådgivningsgruppens anbefalinger, og der er jo tale om en stor sammenhæng. Det er jo en sammenhængende tænkning om folkeskolen, der viser, at de elever, der beskæftiger sig med kreative og musiske fag, faktisk bliver dygtigere også til matematik og dansk, som er nogle af de fag, hvor Danmark halter lidt bagefter i PISA-sammenhæng.

Man kan kigge mod Finland, som er et af de lande, der faktisk har prioriteret musik højt hele vejen igennem, og prioriteret billedkunst højt, og det går som sagt Finland meget godt i nogle af de her PISA-undersøgelser.

Der er altså noget, der tyder på, at der skal en mere sammenhængende tænkning til end bare sådan nogle småjusteringer rundtomkring. Så jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren, om han kunne forestille sig, at man også kunne styrke de musiske og kreative fag i 7.-9. klasse, som er et af de steder, hvor Danmark begynder at falde ud, sådan at vi sikrer os, at den her sammenhæng mellem kreativitet og de mere boglige fag, matematik og dansk, bliver styrket også for de ældste klasser, når det nu er ret tydeligt beskrevet heri, hvor tæt den sammenhæng faktisk er.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Ministeren.

Kl. 15:42

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Vi har styrket både musik og idræt i 6. klasse, og der er ingen tvivl om, at der er en sammenhæng mellem de praktiske og musiske fag og også god form og sund mad på den ene side og den boglige indlæring og elevernes velvære og trivsel i det hele taget på den anden.

Jeg vil da godt vide, om ikke fru Ida Auken kan støtte, at vi nedbryder de organisatoriske barrierer for, at kunstuddannede og musikuddannede kan få lov at få nogle timer uden at skulle skubbes ned og starte på begynderløn og uden at skulle forhindres i at kunne få en kombinationsansættelse på Musikskolen og i folkeskolen. Det har faktisk lidt betydning, om et af Folketingets store partier støtter disse bestræbelser. Det vil stive mig af i forhandlingerne med Danmarks Lærerforening og Kommunernes Landsforening.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Ida Auken.

Kl. 15:43

Ida Auken (SF):

Nu er det jo egentlig undertegnede, der har ret til at spørge, men jeg vil da gerne sige, hvad jeg mener. Så længe man kan sikre den pædagogiske faglighed hos de her folk med en anden uddannelsesbaggrund, kan jeg ikke umiddelbart se noget problem i det her, men jeg er altså ikke uddannelsesordfører for SF.

Så vil jeg godt igen have lov at spørge. Man er meget optaget af innovation, og ministeren har selv været med til at nedsætte det her »ABC Innovation«, som også peger på, at man skal tænke anderledes, og at man i forbindelse med folkeskolen skal tænke mere grundlæggende på kreativitet og på at få det ind på alle mulige andre måder. Jeg synes, det er lidt påfaldende, at man af alle de her mange gode anbefalinger, der kommer, fremhæver morgensangen, som er det, man i forvejen har taget fat på, i stedet for at tage fat på, om håndarbejde og sløjde skulle lægges sammen til f.eks. design og håndværk.

Jeg synes, at mange af de andre anbefalinger her er meget interessante, og jeg kunne godt tænke mig, at ministeren også reagerede på nogle af de andre frem for bare at sige, hvad man har gjort.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:44

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):
Jeg tillod mig at nævne ministeriets støtte til »Sangens år«, fordi det nu tilfældigvis blev sunget ind så sent som for 2 dage siden. Jeg synes faktisk, det er synd, at man ikke får den fællesskabsoplevelse på flere skoler, så det skal da med, når man taler om sang og musik, om fællesskab og kultur.

Jeg synes også, det skal med, at vi nu vil lægge inspirationsmateriale ud på nettet, sådan at skolerne kan få ideer til, hvordan man kan festliggøre fællessang på skolen – enten for alle klasser eller nogle klasser, enten for store elever, små elever eller alle elever. Jeg tror, det er Duevejens Skole på Frederiksberg, som har en ualmindelig festlig morgensang – hver morgen, så vidt jeg ved – hvor forældrene er velkomne til at deltage.

Det vil jeg da have lov at nævne, men det er jo ikke det eneste saliggørende, og jeg er i øvrigt stort set enig i det, som fru Ida Auken her har sagt.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Ida Auken.

Kl. 15:45

Ida Auken (SF):
Så vil jeg lige læse et par af anbefalingerne op. Det bliver anbefalet, at man styrker timetallet og fagenes placering og progression i hele skoleforløbet – for både musik og billedkunst og de andre fag – og at undervisning i musik bliver gjort obligatorisk hele vejen fra 1. til 9. klasse.

Der står så ganske vist morgensang og fællessang, og den kan vi hakke af, men så kan vi fortsætte med ting, der ikke kan blive hakket af:

Kontinuerlig undervisning i billedkunst gøres obligatorisk fra 1. til 9. klasse. Billedkunst supplerer og overtager dele af billeddelen fra dansk på overbygningen – det synes jeg heller ikke jeg har set noget til.

Den kunstneriske dimension vægtes højt i musik og billedkunst – vi kan jo diskutere, om det er det, ministeren er i gang med ved at lade kunstnere gå ind og undervise.

Sløjd og håndarbejde erstattes af et fag, der hedder håndværk og design. Sammenlægnin-

gen af sløjd og håndarbejde skal ske over en periode – det er klogt.

Hjemkundskab gøres obligatorisk fra 4. til 7. klasse.

Jeg kunne blive ved, og jeg kunne blive ved – der er faktisk kun en af de her, jeg kunne hakke af ud fra ministerens svar – så vil man bruge sin egen rådgivningsgruppes rapport til noget som helst andet end at have nogle ekstra gode argumenter for morgensang?

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:46

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):
Hvis fru Ida Auken kun kan hakke ét punkt af, som vi har fulgt, så har hun ikke hørt efter mit temmelig lange og i øvrigt lidt for lange svar, for der opremsede jeg en lang række punkter, hvor vi tager både rådgivningsgruppens og Anne Bamfords anbefalinger meget alvorligt.

Men det er selvfølgelig lettere for SF end for mig blot at ryste op med de flere hundrede millioner kroner, som vi lige hørte at den ønskeddel vil koste. Og jeg glæder mig da til at se, om SF's bidrag til finanslovdebatten kommer til at rumme alle de mange, mange penge, der her bliver brugt.

Så skal vi også lige undersøge, om vi har faguddannede lærere nok. Det er jo derfor, jeg startede med at spørge, om ikke det var en idé, at vi nu fik mobiliseret de 15-25 pct. af de musik- og kunstuddannede, som er arbejdsløse på fuldtid eller deltid, at få dem mobiliseret, at få dem ind. Og så kan vi begynde at snakke om flere timer, når vi har flere faguddannede lærere.

Vi skal jo starte med at spørge, hvordan vi bruger de ressourcer, vi har. Så kan vi derefter med større styrke lave ønskesedler om at få flere timer.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ja tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Jeg skal sige, at det sker af og til, at besvarelserne bliver for lange, men vi har en høj tolerancetærskel her i formandsstolen, så det, som ministeren kom med, var o.k.

Som tidligere meddelt er spørgsmål 4 og spørgsmål 5 bortfaldet.

Spm. nr. S 391

4) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Hvorfor har regeringen brudt sit valgløfte til børnefamilierne fra folketingsvalget i 2005 og endnu ikke indfriet løftet om 2 mia. kr. til børnefamilierne?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Spm. nr. S 392

5) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Deler ministeren opfattelsen af, at det er i strid med det afgivne valgløfte fra 2005 om 2 mia. kr. til børnefamilierne at finansiere dele af den såkaldte kvalitetsreform med disse midler?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Spm. nr. S 394

6) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Peter Verner (S):

Er ministeren enig med Patientskadeankenævnet, når nævnet ifølge Politiken den 18. januar 2008 giver udtryk for, at ventetid på kræftbehandling ikke har afgørende betydning for helbredelse eller længere overlevelse?

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:48

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Patientskadeankenævnet har som bekendt den endelige administrative afgørelse vedrørende erstatning efter patientskadeforsikringsordningen. Jeg har ingen mulighed for at gå ind i de konkrete erstatningssager, heller ikke selv om det vedrører erstatninger til kræftpatienter, som desværre har måttet vente længere på undersøgelse eller behandling end angivet i reglerne om maksimale ventetider for livstruende kræftlidelser.

Om der i de konkrete sager efter en sundhedsfaglig vurdering har fundet en mangelfuld behandling sted, kan jeg desværre ikke gå ind i. Det tror jeg også spørgeren kan forstå. Det bliver jeg nødt til at overlade til Patientforsikringens

og Patientskadeankenævnets eksperter at vurdere. Men jeg har da hæftet mig ved, at eksperterne i de to instanser tilsyneladende har været helt enige om, at de indtil nu afgjorte ankesager om erstatning har været behandlet korrekt.

Jeg vil fortsat arbejde for, at kræftpatienter i Danmark behandles hurtigt. Reglerne om maksimale ventetider indeholder som bekendt en pligt til aktivt at undersøge, om der er mulighed for behandling andetsteds, hvis et sygehus ikke er i stand til at tilbyde en patient undersøgelse inden for de fastsatte tidsfrister.

Med ændringen af klage- og erstatningsloven sidste forår blev der som bekendt på lige fod med undersøgelses- og behandlingsfejl i f.eks. sygehusvæsenet indført ret til erstatning på grund af sagsbehandlingsfejl i Sundhedsstyrelsen. For alle ventende kræftpatienter er det imidlertid – som for alle andre patienter – efter Patientforsikringsordningen fortsat en betingelse, at den mangelfulde overholdelse af ventetidsreglerne har medført en skade, og at skaden efter overvejende sandsynlighed kan skyldes behandlingsforsinkelsen.

Jeg har netop oversendt en redegørelse til Sundhedsudvalget om patientforsikringsbehandling og sagerne om erstatning i forbindelse med de her ventetider. Som jeg ser det, er opgaven fra politisk hold ikke at sætte spørgsmålstegn ved kræfteksperternes vurdering af de sundhedsfaglige aspekter i konkrete sager.

Som tidligere tilkendegivet vil jeg snarligt invitere ordførerne over til et møde om den her patientforsikringsordning og om de afgjorte sager, men ikke om sager, der ikke er afgjort. Her vil der også blive lejlighed til at stille mere uddybende og tekniske spørgsmål om den her ordning til eksperter fra Patientforsikringen.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Hr. Jens Peter Verner.

Kl. 15:51

Jens Peter Verner (S):

Da den afgørelse, der er omtalt i Politiken, blev offentliggjort, kunne jeg læse, at der lå til grund for afgørelsen, at selv hvis der havde været kortere ventetid, ville det ikke have betydet ringere mulighed for helbredelse. Det er selvfølgelig ikke et synspunkt, der kun gælder i en enkelt sag; det er sådan et generelt synspunkt.

Jeg synes, at det er et helt afgørende punkt, fordi vi netop har diskuteret og også politisk besluttet, at kræftsygdomme skal behandles akut. Det har vi besluttet, fordi vi – går jeg ud fra – er

enige om, at ventetiden har en konsekvens. Vi ved fra Kræftens Bekæmpelse, at bare en uges ventetid på behandling kan betyde, at kræften spreder sig og i hvert fald for nogle kræftformer medfører en ganske betydelig forøgelse af en kræftsvulst. Derfor undrer det mig meget, at man til grund for afgørelsen kunne skrive, at ventetiden ikke har haft nogen betydning.

Det undrer mig simpelt hen meget, for alt det, vi har diskuteret i forhold til ventetider og akutbehandling, falder ligesom lidt fra hinanden, hvis det er sådan, at det er rigtigt, for alle ved jo, at ventetiden har betydning. Derfor forstår jeg simpelt hen ikke den præmis, som man åbenbart afgør de her 110 sager på. De vil sikkert alle blive afgjort ud fra samme præmis, og de vil sikkert alle ende med det samme resultat, således at kun ganske få får en erstatning – måske færre end ti. Det synes jeg er helt utroligt.

Jeg er selvfølgelig meget indstillet på, at vi diskuterer det, men når man så præcist siger, at ventetiden i de her sager ikke har haft nogen betydning for helbredelsen, undrer det mig altså utrolig meget.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:52

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Hr. Jens Peter Vernersen bliver nødt til at sondre mellem hovedreglen og undtagelsen, for jeg tror, vi kan blive enige om, at som hovedregel er det livstruende for kræftpatienter at vente. Derfor er der også nogle behandlingstider, der skal overholdes. Så handler det her om – jeg bliver nødt til at tale generelt, jeg kan ikke tale om konkrete sager – nogle sager, for hvilke det gælder, at patienten er blevet udsat for at måtte vente i for lang tid og derpå har klaget.

Er de konkrete patienter udsat for, at deres helbredelsesforløb eller udviklingen af kræften er blevet skadet som følge af den ekstra ventetid, eller har den ekstra ventetid i de konkrete sager ikke haft nogen betydning? Hvis eksperter med forstand på kræft vurderer, at i disse konkrete sager har det ikke haft nogen betydning for forløbet, så er det, man siger, at der ikke kan gives erstatning. Erstatning gives, hvis det er sådan – som jeg også sagde i min indledning – at overtrædelse af ventetid har medført en skade.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:54

Jens Peter Vernersen (S):

Det, der lægges til grund, er jo, at der ikke ville have været bedre mulighed for behandling, selv om man havde behandlet hurtigt. Det synes jeg er fuldstændig uforståeligt i forhold til den kræftdebat, vi har haft, hvor man netop har sagt, at hurtig og resolut behandling er afgørende for, at man får et godt resultat. I en af de sager, som er omtalt, skrives det endda, at vedkommende ikke ville have overlevet mere end det antal dage, som man nu overlever, hvis man bliver behandlet tidligt. Det er selvfølgelig meget konkret.

Men jeg forstår simpelt hen ikke – og det tror jeg heller ikke ministeren gør – at man begrunder afslaget med, at det egentlig ikke har haft nogen betydning, at vedkommende ikke var blevet tidligt behandlet. Jeg synes, det er alvorligt, at man kommer til den konklusion. Når vi nu ændrede loven, var det selvfølgelig for at sikre nogle flere patienter, at de skulle have en erstatning. Det her viser så, at det er ganske få, måske mindre end 10 af de 110 patienter, det drejer sig om. Derfor tror jeg altså, at vi er nødt til at få det her diskuteret grundigt igennem, sådan at de, der sidder og træffer disse afgørelser, kommer ind på et andet spor. Vi kan ikke acceptere, at det får det resultat, som vi ser her. Jeg kan heller ikke forstå, hvis ministeren mener, at vi kan acceptere det.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:55

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg er nødt til at sige, at vi kommer galt af sted i den her diskussion, hvis vi ophøjer undtagelserne til at være det generelle udgangspunkt. Vi er fuldstændig enige i – og det er, fordi vi har hørt på de samme eksperter – at for at man kan få et godt forløb med sygdommen kræft, komme godt igennem den og blive helbredt, skal der akut handling og hurtig behandling til.

Det, vi her taler om, er kræftpatienter, for hvilke det gælder, at vi desværre ikke har været i stand til at overholde de behandlingstider, som vi har stillet i udsigt. Det er jo altså en fejl, og den første betingelse, der skal være opfyldt for, at man kan ifalde erstatning, er, at der foreligger en fejl. Derfor kan jeg godt forstå, at de patienter, der har været udsat for at måtte vente i for lang tid, klager, for de har været udsat for en fejl.

Og så er det eksperter – og det er altså ikke politikere, det er lægelige eksperter – med forstand på kræft, der skal finde ud af, om den fejl, som den konkrete patient er blevet udsat for, har haft indflydelse på behandlingsforløbet eller ej. Hvis de vurderer, at det har det ikke, så er det det, der ligger til grund for afgørelsen.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:56

Jens Peter Vernersen (S):

Vi må slå fast, at ventetiden har afgørende betydning for helbredelse, ellers er alt det, vi har talt om, fuldstændig ligegyldigt. Ventetiden har en afgørende betydning for helbredelsen.

Det, som eksperterne siger, er, at i alle disse 110 tilfælde, som formentlig får afslag nu, har ventetiden ikke haft nogen betydning. Det er da temmelig fantastisk, at man kan nå det resultat. Man må jo have haft en helt anden indgang.

Jeg tror også, at det her spørgsmål er meget afgørende i forhold til fremtidig akutbehandling af kræft – regeringen kalder det jo akut og resolut behandling – for hvis man også der siger, at ventetiden ikke har en så afgørende betydning, hvad er konsekvensen så af regeringens beslutning om akut og resolut behandling? Er det så noget, der kommer til at ske inden for en uge, eller er det noget, der kommer til at ske efter den præmis, som ligger til grund for det her med, at ventetiden ikke har haft nogen betydning?

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:57

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Ventetid har afgørende betydning for behandlingen, det er vi enige om – som hovedregel.

Så er der nogle undtagelsessager, hvor ventetiden – en hurtig behandling eller en langsom behandling – måske desværre ikke havde ændret ret meget, fordi kræftformen var meget aggressiv. Det er bare for at komme med et eksempel, jeg kender ikke de konkrete sager. Men jeg vil sige – uden at gå ind i den konkrete sag – at selv om man havde gjort alt, hvad der var menneskeligt muligt og ingen fejl havde begået fra systemets side, og der så stadig væk ikke var nogen særlig god udsigt til helbredelse, så havde systemets fejl jo ikke haft en konkret betydning.

Men som udgangspunkt er det alfa og omega, at patienterne kommer hurtigt i behandling. Det er også derfor, vi laver de her pakkeforløb.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ja tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Som tidligere anført overgår spørgsmål 7 af fru Sophie Hæstorp Andersen til skriftlig besvarelse, og det samme gør spørgsmål 8, også af fru Sophie Hæstorp Andersen.

Spm. nr. S 400

7) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:
Sophie Hæstorp Andersen (S):

Vil ministeren tage initiativer til, at det danske offentlige sundhedsvæsen også kan tilbyde forældre med dårlig fertilitet at få barn nummer to, uanset at de ikke har nedfrosne æg fra tidligere fertilitetsbehandling, sådan som tidligere familieminister Carina Christensen lovede det under valgkampen i 2007?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Spm. nr. S 397

8) Til velfærdsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Vil ministeren bekræfte, at regeringen før valget lovede at sparke opførelsen af almene boliger i gang, jf. artikel fra Ritzaus Bureau den 22. oktober 2007, og at regeringens manglende initiativer på området efter valget er et løftebrud over for befolkningen?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Spm. nr. S 381

9) Til velfærdsministeren af:

Lise von Seelen (S):

Vil ministeren i forlængelse af SFI's rapport »God kvalitet i ældreplejen« redegøre for, hvordan hun vil sikre, at de ældres vurdering af god kvalitet i ældreplejen bliver en væsentlig del af grundlaget, når der udarbejdes individuelle tilbud?

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Velfærdsministeren.

Kl. 15:58

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Spørgsmålet drejer sig om en rapport, der er kommet fra Socialforskningsinstituttet og hedder »God kvalitet i ældreplejen«, og spørgsmålet er så, hvordan de resultater, man kan læse om i den rapport, kan bruges.

Man kan sige, at den jo bl.a. er et grundlag for kommunerne for at tilrettelægge, så de får en bedre mulighed for at tilrettelægge deres ældrepleje, sådan at den er i tråd med de ting, som de ældre lægger særlig vægt på.

Man har jo spurgt både plejepersonalet og de mennesker, der har visiteret de ældre, og så de ældre selv, og det er klart, at det, når man tilrettelægger det, jo så først og fremmest må være det, som de ældre selv lægger vægt på, man skal notere sig. Der kommer den omgangsform, der er blandt de ansatte, jo ind som en meget klar topscorer, venlighed og respekt, og så personlig pleje, når det gælder plejeboliger. Og når det gælder hjemmeplejen, bliver der lagt vægt på rengøring og personalekontinuitet, altså at det så vidt muligt er de samme hjemmehjælpere, der kommer, og så er respekt også med her.

Så det ene er, at det er et grundlag for kommunerne i deres tilrettelæggelse af arbejdet, og det andet er, at det jo også spiller en rolle, når vi skal udmønte trepartsaftalen, der jo netop handler om at sikre, at personalet i den offentlige sektor har den rigtige måde at omgås borgerne på. Og der er det jo så meget tydeligt her, hvad det er, man skal tage til sig, når vi tilrettelægger de efteruddannelser.

Endelig kan man sige, at det med, at der er personalekontinuitet, jo er med i kvalitetsreformen.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Fru Lise von Seelen.

Kl. 16:00

Lise von Seelen (S):

De oplysninger, der står i rapporten, er jo fuldstændig rigtigt og vigtigt signal til kommunerne. Men jeg synes nu også, det er et vigtigt signal til ministeren, for en af de kutymer, som jo er pålagt kommunerne, er jo, at de, der fastsætter de tilbud til de ældre, er én enhed, og at de, der udfører dem, er en anden enhed, og der fortæller rapporten os jo, at det, de ældre synes er god kvalitet, forstår de udførende i langt højere grad end de, der skal tildele de opgaver, der skal løses i de ældres hjem eller i en plejebolig. Og det er jo noget, der er bestemt herindefra, at der alt-

så skal være en, som kigger på udefra, som også er den, der beslutter, hvad ydelsen skal være.

For os er det altså utrolig vigtigt, at de ud-sagn, de opfattelser, de ældre selv har af, hvad der er god kvalitet, og hvad der giver livskvalitet i hverdagen for dem, også er det, der kommer til udtryk, når man skal sammensætte de individuelle forløb. Og derfor er det jo også, synes jeg, vigtige oplysninger til ministeren, for det er jo herindefra, det er besluttet, hvor man beslutter, hvordan tilbuddet skal se ud til den ældre, og det er altså et menneske, som er fjernere fra der, hvor opgaverne løses.

Kl. 16:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:02

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jamen vi har nogle regler i lovgivningen, som kommunerne skal holde sig inden for, og der har de jo nogle meget vide rammer for, hvordan de vil tilrettelægge det. Men jeg kan altså ikke forestille mig nogen kommuner have en hjemmepleje, uden at de har en visitorator. Altså, det er selvfølgelig ikke et tagselybord, og der skal jo være nogle, der vurderer, hvad det er for en hjælp, hvad det er, man ikke selv kan klare og derfor skal have hjælp til fra kommunen. Der er det da helt soleklart, at man, for at man skal kunne tage bestik for at ramme rigtigt, så jo ikke bare skal være i kontakt med borgerne, men også med de ansatte, og det er jo det, al moderne ledelse også bygger på. Så man kan sige, at det jo på den måde også kan være et signal til kommunerne om, at de, der visiterer til hjemmeplejen, også skal sørge for at være i god kontakt, ikke bare med de ældre, men også med dem, der udfører arbejdet.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Lise von Seelen.

Kl. 16:03

Lise von Seelen (S):

Jeg kan heller ikke forestille mig, at der er en kommune, der ikke har organiseret det sådan, for det står der jo i loven at de skal. Så det har de selvfølgelig gjort, for ellers ville de jo få ørerne i maskinen.

Det, der er kardinalpunktet, er jo, hvordan de ældres egen opfattelse af kvalitet får mere at betyde, ikke kun i debatten, men også i det konkrete arbejde ude i kommunen. Der vender man jo tilbage til det, som de ældre selv siger er kvalitet, nemlig at de mennesker, der er tæt på dem,

kender dem, udviser respekt for dem, er i dialog med dem, og at de har tillid til dem.

Der må vi jo sige, at mange af de ældre fortæller os, at de får alt for mange forskellige mennesker ind i deres hjem, og der er ministeren jo en hovedperson, i forhold til hvor mange forskellige mennesker, hvor meget kontrol det her skal bygge på, eller hvor meget de ældres stemme selv må fylde.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:04

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det er jo et punkt i kvalitetsreformen, at vi i samarbejde med kommunerne og Kommunernes Landsforening skal finde ud af, hvordan vi kan nedbringe antallet af hjemmehjælpere, der kommer i de ældres hjem. Der er der selvfølgelig nogle store problemer, og det er jo ikke noget, vi kan sidde og tilrettelægge centralt, for der er jo selvfølgelig stor forskel på dem, som skal have hjælp døgnet rundt, altså hjælp til stort set alt, og dem, der skal have praktisk hjælp. Der er det jo af gode grunde et meget forskelligt antal hjælpere, man kan stille efter. Så derfor er det efter min mening ikke noget, vi kan lovgive om, men vi kan være i en dialog med kommunerne om, hvordan det kan tilrettelægges, sådan at der bliver taget højde for det ønske fra de ældre.

Kl. 16:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Lise von Seelen.

Kl. 16:05

Lise von Seelen (S):

Nu er det sådan, at hvis vi lytter til de ældre, så siger 50 pct., at de har den opfattelse, at de tilbud, de får efter kommunalreformen, er dårligere end før kommunalreformen, og det bør da i hvert fald være noget, som kommunerne og i høj grad også ministeren skal lytte til, synes jeg. Og hvis vi skal sikre, at vi får lyttet til de ældre, så skal der være nogle, der kender de ældre, der hører efter, hvad de siger. Derfor er det jo ikke ligegyldigt, hvordan man lægger praksis til rette.

Vi kan ikke sidde herinde og lovgive om, at man skal være respektfuld, men måden, vi organiserer tingene på, kan motivere til, at systemet optræder respektfuldt over for den ældre. Derfor er spørgsmålet: Hvis man har lavet en visitationsmodel, som ikke giver mulighed for, at der bliver lyttet nok til de ældre, vil ministeren så kigge på den og lave den om, så man kommer

tættere på borgerne og lytter mere til, hvad de ældre selv mener om deres egen tilværelse?

Kl. 16:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:06

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jamen der er jo skabt rigtig mange initiativer til, hvordan vi inddrager de ældre, der får hjemmehjælp, og brugerne i det hele taget, og der er jo så i øvrigt også blevet lavet en stor brugertilfredshedsundersøgelse fra SFI, der viser, at der faktisk er en stigende tilfredshed, både med den personlige pleje og med rengøring, og den ligger jo rigtig, rigtig højt.

Men det er jo under alle omstændigheder meget vigtigt, at vi finder modeller for, hvordan borgerne kan blive inddraget, for al erfaring viser, at hvis man selv har haft indflydelse på, hvordan tingene bliver tilrettelagt og hvordan det bliver i sidste ende, så er man også mere tilfreds. Så jeg deltager gerne i nogle overvejelser om, hvordan vi kan forbedre systemet i den retning, fru Lise von Seelen efterlyser.

Kl. 16:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Lise von Seelen. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til velfærdsministeren af fru Pernille Søndergaard.

Spm. nr. S 395

10) Til velfærdsministeren af:

Pernille Søndergaard (EL):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at forskellige familietyper på kontanthjælp får 100.000 kr. mindre at leve for, end hvad regeringen selv har beregnet som nødvendige leveomkostninger for, at samme familietyper kan klare en hverdag i Danmark?

Kl. 16:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren, værsgo.

Kl. 16:07

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Spørgsmålet lyder:

»Mener ministeren, at det er rimeligt, at forskellige familietyper på kontanthjælp får 100.000 kr. mindre at leve for, end hvad regeringen selv har beregnet som nødvendige leveomkostninger for, at samme familietyper kan klare en hverdag i Danmark?«

Jeg må sige, at jeg simpelt hen ikke kan gennemskue, hvad det er for nogle elementer, der indgår i spørgsmålet, dels hvad det er for 100.000 kr., dels hvad det er, regeringen selv har beregnet. Altså, det er ikke noget, jeg kender til. Men det kan også hænge sammen med, at spørgsmålet jo går på kontanthjælp, som ikke ligger inden for min ressort, men ligger under beskæftigelsesministerens ressort.

Så jeg må desværre henvise spørgeren til beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Søndergaard.

Kl. 16:08

Pernille Søndergaard (EL):

Det bygger på et svar, som vi har modtaget fra velfærdsministeren, på et spørgsmål, hvori vi spørger ind til konkurslovens rådighedsbeløb. Og pointen i den her sag er, at regeringen godt ved, at kontanthjælpsmodtagere får for lidt, for i konkursloven, som regeringen har gennemført, og i det, som velfærdsministeren svarer, siger man, at de mennesker skal have et rådighedsbeløb tilbage. Det vil sige størrelsen af skyldnerens rådighedsbeløb, altså det beløb, der er til rådighed for mennesker på kontanthjælp, til afholdelse af nødvendige leveomkostninger som f.eks. mad, tøj og fritidsaktiviteter.

Så har vi modtaget et svar fra velfærdsministeren på, hvad man skal have som bruttoløn, og det har vi modtaget i Socialudvalget på spørgsmål 3 – alm. del. Ministeren svarer, at en enlig skal have 158.000 kr. brutto for at have til nødvendige leveomkostninger, men i kontanthjælp får man som ung under 25 år udbetalt 58.000 kr. Så kan man hurtigt regne ud, at der så mangler 100.000 kr. brutto for at have til nødvendige leveomkostninger. Og det er på baggrund af det svar, vi har fået fra velfærdsministeren, at vi stiller spørgsmålet: Er det så rimeligt, at de mangler 100.000 kr. for at have til nødvendige leveomkostninger?

Kl. 16:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:10

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jamen, baggrunden for, at jeg gav en besvarelse af det spørgsmål, er, at der blev spurgt ud fra lovmodellen, og lovmodellen er jo noget, der bliver brugt i alle ministerier.

Det er jo meget svært for mig at forklare, hvorfor konkursloven – lige præcis konkurslo-

ven, der hører under Justitsministeriet – ser ud som den gør, og som så oven i købet skal sammenlignes med en lovgivning, der ligger i Beskæftigelsesministeriet. Derfor mener jeg altså, at det her falder uden for mit ansvarsområde at svare på.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Søndergaard.

Kl. 16:10

Pernille Søndergaard (EL):

Når vi spørger velfærdsministeren, er det, fordi vi synes, at hun er det, der kommer tættest på en socialminister. Og når man nu ikke har til dagen og vejen, så ender man ofte som en social klient. Man har ofte sin gang i socialforvaltningen, og man har også ofte sin gang i andre tilbud, som hører under velfærdsministerens ressort.

De nødvendige leveomkostninger er det beløb, som regeringen har fastsat at mennesker skal have for at kunne klare en hverdag i Danmark. Det har man ikke, når man er på kontanthjælp.

Hvad er det så for nødvendige leveomkostninger, man skal afstå fra? Hvad er det, man skal lade være med at tage op, når man står ved kassen i supermarkedet.

Det er jo det svar, Socialudvalget har fået fra velfærdsministeren, så derfor giver det mening at spørge tilbage til ministeren, der har svaret på det spørgsmål.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:11

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jamen, når der bliver spurgt i relation til kontanthjælpen – jeg kan jo forstå, at spørgeren gerne vil regulere kontanthjælpen – så er det jo beskæftigelsesministerens område. Jeg har ansvaret for f.eks. førtidspensionen og størrelsen af den, og det er jo så i øvrigt et område, hvor vi skal til at have forhandlinger om, hvorvidt der skal ske ændringer i førtidspensionsmodellen.

Men jeg mener ikke, at jeg har kvalifikationer til at svare i forhold til kontanthjælpen.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Søndergaard.

Kl. 16:12

Pernille Søndergaard (EL):

Når nu ministeren selv nævner førtidspensionsområdet, så vil jeg da spørge:

Kan ministeren bekræfte, at førtidspensionister i Danmark har til de nødvendige leveomkostninger? Eller mangler de også nogle penge? Det må jo så være en diskussion, vi skal have.

Såfremt vi finder ud af, at de mangler penge – og det tror jeg at vi begge to ved at de gør i forhold til de her beregninger – vil ministeren så hæve det beløb? Kan jeg få en garanti for det?

Kl. 16:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:12

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):
Nu skal vi til at diskutere hele førtidspensionsområdet, og derfor vil jeg ikke gå nærmere ind i de overvejelser.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Jeg siger tak til spørgeren, fru Pernille Søndergaard.

Det næste spørgsmål er også stillet til velfærdsministeren, og det er stillet af hr. Rasmus Prehn.

Spm. nr. S 396

11) Til velfærdsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvilket indtryk gør det på ministeren, når Ursula Lundqvist fra Dragør, der har fået amputeret begge ben, som følge af en uklarhed efter strukturreformen må vente 2/3 år på en el-scooter, mens hun i stedet tilbydes fodpleje?

Kl. 16:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:13

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):
Spørgsmålet handler om en konkret enkeltsag fra Dragør Kommune, hvor en borger, der har fået amputeret begge ben, foreløbig har måttet vente i 2/3 år på en el-scooter. Spørgsmålet går så på, hvilket indtryk det gør på mig, at hun har måttet vente i 2/3 år på en el-scooter.

Den situation, hun er i, gør bestemt stort indtryk. Men jeg bliver nødt til lige at bede om en uddybning, fordi der står, at den ventetid er en følge af en uklarhed i strukturreformen. Og jeg kan ikke lige gennemskue, hvad der ligger i det.

Kl. 16:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:13

Rasmus Prehn (S):

Spørgsmålet er jo stillet som en opfølgning på en artikel, der var i dagbladet Politiken i sidste uge, hvor man kunne læse om Ursula Lundqvist på 82 år, der bor i Dragør Kommune.

Som følge af at man efter strukturreformen har været tvunget til at lave sådan et grænseoverskridende samarbejde mellem Dragør og Tårnby Kommune netop omkring hjælpemidler, er der simpelt hen sket det, at hvor borgerne tidligere havde et enkelt sted at henvende sig, så er der altså her to kommuner, der har skullet samarbejde om hjælpemidler. Og der er så en borger, som ikke alene har måttet vente i alt for lang tid på at få det hjælpemiddel, hun har brug for, nemlig en el-scooter, men så sandelig også bliver udsat for noget, der, ja, virker nærmest tragikomisk: at hun får tilbudt fodpleje. Der er altså tale om en ældre dame på 82 år, der som følge af sukkersyge har fået amputeret sine ben, og i stedet for at hun får den el-scooter, hun har brug for, sender kommunen så et kort om, at hun kan få fodmassage.

Det er jo usædvanlig tragikomisk, og det er jo altså virkeligheden, efter at regeringen har fået gennemtrumfet den her strukturreform. Det er ministerens kommentarer til det, jeg gerne vil have.

Kl. 16:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:15

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):
Det var svært at se ud af spørgsmålet, om spørgeren mente, at der var en generel uklarhed i strukturreformen, eller om det var det, der relaterede til, at der her er to kommuner inde i billedet, og som jo handler om den her såkaldte kattelem.

Når der er to kommuner inde i billedet, er det jo et særtilfælde, i den forstand at der kun er to kommuner, Dragør Kommune og Vallensbæk Kommune – og så er der nogle øer, Fanø og et par andre øer – som egentlig er for små til at opfylde lovens krav, men som alligevel har ønsket at fortsætte som selvstændige kommuner. Og for at de kan fortsætte som selvstændige kommuner, skal der være en større kommune, der kan varetage nogle af de opgaver, de ikke selv kan varetage, og det er den situation, som Dragør er i, ligesom Vallensbæk. Det er det, der er baggrunden for historien.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:16

Rasmus Prehn (S):

Det var en helt usædvanlig lang og teknisk forklaring, vi her fik fra ministeren. Det var ikke ret meget om, hvad ministeren gjorde sig af overvejelser på baggrund af det her. Hvor er medfølelsen henne? Hvor er forargelsen over, at en borger kan havne i den her situation?

Kl. 16:16

Der er altså tale om en 82-årig dame, som ikke får rengøringshjælp i noget synderligt omfang, som har ventet i næsten et år på at få sin elscoter, og som så simpelt hen bliver udsat for den situation, at hun få tilbudt fodpleje i stedet for. For at det ikke skal være løgn, melder historien, at man på grund af det rod, der er opstået som følge af strukturreformen, også er havnet i en situation, hvor man lige pludselig sender brev til sønnen om, at nu skal han sørge for at indlevere de hjælpemidler – altså de hjælpemidler, hun godt nok ikke har fået endnu – til kommunen, fordi hun er afgået ved døden, selv om hun ikke er død endnu. Altså, det er et konkret eksempel, som virkelig sætter strukturreformens følger i relief.

Ministeren ved udmærket godt, at det her kun er et eksempel blandt rigtig mange. Vi har haft hjerneskadede i genoptræning, den ene sag efter den anden, så jeg synes, ministeren skulle engagere sig i det her frem for at komme med en eller anden lang teknisk forklaring om, at det kun er nogle ganske få kommuner. En kommune, der laver den her fejl, er én kommune for meget.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:17

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):
Jeg må altså sige, at jeg er lidt rystet over, at hr. Rasmus Prehn, som skulle forestille at vide noget om det her, øjensynligt ikke er klar over, at det her altså handler om en håndfuld kommuner. I øvrigt ser det ud til i beskrivelsen her, at der – og nu skal jeg jo ikke stå og dømmen en kommune – er så meget uklarhed, at ministeriet har bedt statsforvaltningen om at se på det. For der er nogle helt klare regler for de her ganske få kommuner, som er omfattet af kattelomsordningen. Selvfølgelig skal borgerne ikke behandles på den her måde; det er fuldstændig utilstedeligt.

Men nu har jeg i stedet for at snakke og snakke som hr. Rasmus Prehn faktisk gjort noget ved det og undersøgt det. Og jeg synes, der er en ubehagelig undertone af centralisme ikke bare i det, hr. Rasmus Prehn siger, men også i det, nogle af hans partifæller siger. Bare man har en enkelt sag, så skal man til at lovgive om det. Det er noget, jeg vil advare meget stærkt imod.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:18

Rasmus Prehn (S):

Jeg ved ikke, hvor ministeren har hentet inspiration fra til at komme med de udgydelser, der kommer her, men sagen er jo, at vi nu har haft en lang række af konkrete tilfælde, hvor borgere er kommet i klemme, fordi der har været en uklarhed omkring strukturreformen. Nogle ting har skyldtes den her kattelom, og andre ting har skyldtes andre uklarheder i forbindelse med strukturreformen. Vi har set det ene eksempel efter det andet.

Jeg synes, at det her eksempel med Ursula Lundqvist på 82 år, som venter i næsten et år på at få en elscoter og i stedet for, på trods af at hun har fået amputeret sine ben, får tilbudt fodpleje, er så grænseoverskridende et eksempel, at jeg drager det frem for ligesom at illustrere det her. Men ministeren ved udmærket godt, at der er tale om rigtig, rigtig mange eksempler. Og jeg kan ikke forstå, at ministeren i stedet for at svare på det konkrete og sige, hvad ministeren vil gøre ved det, begynder at skyde den anden vej og sige, at spørgeren ikke ved, hvad det handler om osv.

Der er altså en konkret sag her, og ministeren ved udmærket godt, at der har været masser af andre sager om genoptræning, om handicappede og om andre, som er kommet i klemme på grund af det her. Der synes jeg at ministeren skal træde i karakter og svare på, hvad der skal gøres for at løse det problem, at flere og flere simpelt hen falder ned mellem to stole, fordi strukturreformen i stedet for at skabe klarhed skaber forvirring og ringere velfærd.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:19

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):
Jamen altså, det er det rene ævle-bævlø. Der er nogle meget klare regler for de kommuner, som er omfattet af ordningen med kattelommen, og

de går ud på, at den kommune, som er for lille til selv at klare de her opgaver, laver en beskrivelse til den kommune, som skal løse opgaverne for den – i det her tilfælde de retningslinjer, som Tårnby Kommune skal gå efter.

Det er nogle meget klare regler, men det er jo ikke altid, at klare regler bliver forstået rigtigt, og noget tyder på, at de ikke er blevet forstået rigtigt. Derfor vil vi bede statsforvaltningen om at se på det, sådan at det, hvis det er blevet administreret forkert, bliver bragt i orden, og erved vil den her sag være bragt ud af verden. Og jeg har ikke været præsenteret for andre enkelt-sager fra de her ganske få kommuner, der er omfattet af det her system med en kattedeem.

Kl. 16:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja tak. Det var slut på spørgsmål nr. 11 på dagsordenen.

Det næste spørgsmål er også stillet til velfærdsministeren, og det er også af hr. Rasmus Prehn.

Spm. nr. S 399

12) Til velfærdsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at stoppe de mange eksempler, der findes på, at borgere kommer i klemme på grund af uklarhed i strukturreformen?

Kl. 16:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:20

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg må desværre sige, at spørgsmålet har en sådan karakter, at jeg ikke er i stand til at svare på det. Det er, fordi det er fuldstændig ukonkret. Det lyder:

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at stoppe de mange eksempler, der findes på, at borgere kommer i klemme på grund af uklarhed i strukturreformen?«

Jeg er selvfølgelig nødt til at vide, hvad det er for nogle eksempler, som hr. Rasmus Prehn tænker på. Vi har lige haft et eksempel, som jeg har kunnet forklare, og hvor jeg har kunnet forklare, hvad jeg gør ved det. Men jeg kan jo ikke begynde sådan fuldstændig ud i det blå at forholde mig til nogle påstande om uklarhed, som jeg ikke aner hvad dækker over.

Kl. 16:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:21

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes, vi oplever en minister her, som har travlt med at løbe fra ansvaret og skyde skylden den anden vej og kalde spørgeren for ævle-bævle og andre ting frem for at tage det alvorligt, at der simpelt hen er nogle fejl. Regeringen har simpelt hen fået hastet og sjusket strukturreformen igennem alt for hurtigt, og nu har vi altså konkrete eksempler på, at folk kommer i klemme.

Jeg behøver ikke at stå og redegøre for, hvad for nogle konkrete eksempler det er. Nu har vi lige haft et enkelt eksempel, men ministeren kan jo alene ved at læse avisen hver eneste dag være vidne til, at der er eksempel på eksempel:

Vi havde omkring årsskiftet situationen med de hjerneskadede, som ikke fik den genoptræning, de skulle have. Vi har haft eksempler med handicappede, vi haft eksempler med specialundervisning, hvor man ikke har fået den velfærd og den service, som man havde tidligere, fordi der ikke har været tilstrækkelig klarhed som følge af en strukturreform, som var et prestigeprojekt for regeringen – det medgiver jeg – men som jo har været sjusket igennem. Og det har konkrete konsekvenser for konkrete mennesker – nu senest det her eksempel med Ursula Lundqvist, som tilbydes fodbehandling, selv om hun har fået amputeret benene. Det skriger jo til himlen!

Kl. 16:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg vil lige gøre spørgeren opmærksom på, at for at ministeren kan have en reel chance for at svare på spørgsmålet, er det også rimeligt, at ministeren får at vide, hvad det er, spørgeren ønsker at der bliver svaret på. Det kunne måske klargøres via en skriftlig henvendelse til ministeren.

Så er det ministeren for at svare.

Kl. 16:23

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg går selvfølgelig meget, meget gerne ind i de konkrete sager om problemer, der måtte være, ligesom jeg lige har gjort det vedrørende borgeren fra Dragør. Men jeg er jo nødt til at vide lidt nærmere, hvad det drejer sig om, og nu bliver der omtalt tre forskellige grupper: hjerneskadede, handicappede og modtagere af specialundervisning. Det er jo nogle vidt forskellige områder,

hvor ansvarsområderne jo også er forskellige og ikke uden videre ligger i Velfærdsministeriet. Så jeg er selvfølgelig helt med på, at vi skal gøre, hvad vi kan, så snart vi kan se, at der er noget, der ikke fungerer, og gøre noget ved det. Men så er jeg altså bare nødt til at have mere konkrete oplysninger end sådan, som det er beskrevet i spørgsmålet her.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:23

Rasmus Prehn (S):

Nu er det jo et meget omfangsrigt problem, det her. At forestille sig, at man i et § 20-spørgsmål skulle kunne beskrive det så detaljeret – det forstår jeg ikke at ministeren eller formanden kan. Det er jo sådan med muligheden for at stille de her mundtlige § 20-spørgsmål, at man netop forholder sig meget overordnet til noget. Og jeg synes, at det er ganske klart, hvad der bliver spurgt om her.

Vi har i dagspressen kunnet orientere os om det ene eksempel efter det andet på, at borgere, som før strukturreformen havde velfærd, pludselig efter strukturreformen falder ned imellem to stole, fordi der ikke er nogen, der ved, hvem der har ansvaret for dem. Det er det, jeg spørger ind til. Det er der masser af eksempler på. Jeg vil ikke fremhæve det ene frem for det andet – men nu har jeg taget et enkelt eksempel frem her – og jeg vil ikke lave en lang liste, for det synes jeg sådan set må være ministerens opgave.

Et eksempel på en løsning kunne jo være, at ministeren sagde: Nu samler vi rent faktisk op på de konkrete ting, der har været, og så laver vi ændringer i strukturreformen for at få præciseret, hvad det er, der skal til, for at der ikke er flere, der falder ned mellem to stole, flere, der ikke ved, hvad reglerne er, fordi det står uklart efter strukturreformen.

Det kunne bare være et enkelt eksempel. Det synes jeg at ministeren skulle mande sig op til i stedet for at tale udenom og i stedet for at skyde skylden på spørgeren for at tage det her op. Det er altså borgere, der kommer i klemme. Det er noget, som ministeren burde tage ansvaret for at få løst frem for bare at skyde skylden på andre.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nu svarede jeg jo rent faktisk på spørgsmålet om det konkrete eksempel, der var, og det var jo også tydeligt, at det var et, som havde en helt konkret baggrund. Der er så meget, der tyder på, at reglerne ikke er blevet overholdt, at der er grund til lige at bede statsforvaltningen om at se på det. Så der var et konkret spørgsmål, og der var et svar.

Men helt generelt kommer der jo en redegørelse her til sommer, hvor hele det sociale område er blevet fulgt, og der er så særlig fokus på af specialisering og de udsatte grupper. Man ser på hele socialområdet i kølvandet på kommunalreformen eller strukturreformen. Det kan så være, at den også kan give anledning til, at vi diskuterer, om der er noget, der ikke fungerer godt nok, og det er jeg selvfølgelig helt med på.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:25

Rasmus Prehn (S):

Det glæder mig, at ministeren vil tage initiativ til at lave en sådan opsamling. Det er også noget, vi har bedt om fra socialdemokratisk side. Jeg synes, det ville være rigtig, rigtig fint, når man har det konkrete overblik, rent faktisk at få løst de her ting.

Men jeg vil gerne til sidst spørge: Er der nogle af de konkrete eksempler, som vi har set her, som får ministeren til at gøre sig overvejelser om, om regeringen måske har været lige lovlig hastig i forhold til at få tvunget den her strukturreform igennem? Er der nogen ting, som ministeren fortryder i strukturreformen, når der tilsyneladende er folk, der kommer i klemme på den her måde? Jeg synes, det ville være interessant, hvis ministeren ville medgive, at man måske havde været lige lovlig hurtig med de her ting, og at man skulle have tænkt sig ordentligt om, inden man gik i gang med det her.

Kl. 16:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:26

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nej, det eksempel, vi har vendt her, har jo netop været et, der var knyttet til det, at det var to kommuner, og det kan lige give mig anledning til så at få sagt noget, jeg ikke fik sagt under det foregående spørgsmål: Den type hjælpemidler, som elscootere er, har hele tiden ligget i kommu-

nerne. Der er ikke engang noget der, der er ændret som følge af kommunalreformen. Den type hjælpemidler har altid ligget i kommunerne.

Så er der kommet det der element ind, fordi Dragør Kommune er så lille en kommune, at der er nogle opgaver, den ikke selv kan klare, så der er en helt speciel grund.

Jeg afventer den redegørelse, men i øvrigt bliver der jo arbejdet på mange fronter. Der har lige været et samråd i dag om botilbud til udviklingshæmmede, og der er jo hele tiden ting, vi er nødt til at se på om vi kan gøre bedre.

Kl. 16:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var slut på spørgsmål nr. 12 på dagsordenen. Vi siger tak til spørgeren og tak til velfærdsministeren.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Bjarne Laustsen til transportministeren.

Spm. nr. S 386

13) Til transportministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvordan vil ministeren sikre sig at der er en ordentlig postbetjening af de små øsamfund, når Post Danmark kræver, at Læsø Bio skal trykke 3.000 eksemplarer af sit program og sende dem til København, så de kan returnere dem til Læsø, for at det lokale postbud kan dele dem ud, selv om der kun er 1.100 husstande på Læsø?

Kl. 16:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 16:27

Transportministeren (Carina Christensen):

Allerførst kan jeg forstå, at Post Danmark fortsat vil omdele adresseløse forsendelser, herunder f.eks. Læsø Bios program til alle beboere på Læsø, selv om det ikke opfylder et mindstekrav på 3.000 stk. Der bliver altså ikke tale om at trykke og betale for omdeling af 3.000 stk. programmer for Læsø Bio, som det fremgår af spørgsmålet. Det fremgår af pressen, at Post Danmark nu har udarbejdet et tilbud på opgaven til Læsø Bio.

Der næst vil jeg gerne understrege, at postloven kun regulerer breve, pakker, dagblade, magasiner og lignende, hvor der er en anført navn og adresse, dvs. almindelige postydelser. Uadresse-rede forsendelser som f.eks. biografprogrammer er ikke noget, der er reguleret i postloven. Det ligger altså uden for, hvad vi kan regulere igen-

nem postloven, og også uden for de pligter, Post Danmark i øvrigt har for at sikre god postbetjening, også af de små øsamfund. Post Danmark har fra den 1. januar 2008 ændret praksis med hensyn til omdeling af adresseløse forsendelser. Jeg er bekendt med, at Post Danmark har indført en mindstegrænse for adresseløse forsendelser på 3.000 stk. Post Danmark har dog meldt ud, at de fortsat vil distribuere mindre oplæg i udvalgte uger om året. Ugerne er fastlagt ud fra en række ønsker fra bladene, f.eks. ønskes Kirkebladet omdelt kvartalsvis samt i ugen op til påske. Det skulle dække behovet for en stor del af denne type kunder. Post Danmark har desuden meddelt, at de herudover generelt arbejder på at finde acceptable løsninger i forhold til de små øsamfund, så de fortsat vil omdele reklamer og andre adresseløse forsendelser på øerne.

Jeg synes, vi skal notere os, at det er en positiv og fleksibel udmelding fra Post Danmark. Og igen i tilfældet med Læsø Bios biografprogrammer er problemet tilsyneladende løst.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:29

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Men det gode spørgsmål er: Hvordan kunne det komme så vidt, at der skulle en molbohistorie til, før Post Danmark og ministeren vågnede op? Ministeren har da også et ansvar for, at vore øsamfund og udkantsområder fungerer. De har vel også et rimeligt krav på en ordentlig service, og der er en minimal service i forvejen.

Man har været vant til at omdele de her folde-re, og så kommer der sådan en historie frem. I det hele taget er det jo skørt, at folderne bliver trykt på Læsø, og så transporterer man dem med Læsøfærgen og lastbil hele vejen til København, 3.000 eksemplarer – det sidder der folk og regner ud – og så sender man dem tilbage, den samme tur igen, og så skal posten på Læsø dele dem ud. Men der er altså kun 1.100 husstande, hvorfor skal der så trykkes 3.000 eksemplarer? Det er fint, at man nu siger, at der er en løsning.

Men det er noget, man har lavet fuldt vidende om, at det havde kæmpe konsekvenser for netop Læsø og en lang række andre øsamfund. Der er andre udkantsområder, der også bliver ramt, hvor der ikke er så stort et antal, som det, der er lavet her. Kan ministeren ikke sige, om det var en forringelse, der var lagt op til, eller om man syntes, det var en forbedring? Man må

altså også have et ansvar for, at tingene fungerer. Hvis vi vil have folk til at bo i fjerne egne af vores dejlige land, bliver vi da også nødt til som minimum – i betragtning af at vi er et velfærds-samfund – at have en postbetjening der.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:31

Transportministeren (Carina Christensen):

Jeg er sådan set helt enig i, at vi skal have en god postbetjening i det her land, også når det gælder de små øsamfund. Det her falder bare helt uden for det, der handler om god postbetjening, og hvad der i øvrigt er Post Danmarks samfundsansvar, når det gælder postloven. Der er her tale om adresseløse forsendelser, som vi ikke regulerer herindefra.

Så bliver der spurgt om, hvordan det kunne komme så vidt. Jeg synes måske, vi skal have lidt proportioner ind i sagen. Vi skriver den 23. januar i dag, og der er nogle nye regler, der er trådt i kraft pr. 1. januar 2008. Da Post Danmark blev bekendt med den her henvendelse fra Læsø Bio, har de, som jeg har forstået det, arbejdet konstruktivt på en løsning og er nu kommet med tilbud til biografen. Som jeg kan læse i LæsøPosten i dag, har man faktisk også fået tilbud fra Nordjyske Distribution, og på øen har man også lokalt fundet en rigtig god løsning, så jeg synes faktisk, det er dejligt, at sagen er landet, og så skal vi heller ikke gøre den værre, end den er.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:32

Bjarne Laustsen (S):

Sagen er da slem, for det går jo ud over Post Danmarks indtjeningsgrundlag, at der kommer en anden distributør ind. Det var man nødt til at gøre, for ellers ville det blive for dyrt osv. Og det er da en forringelse af servicen. Det er en af landets ældste virksomheder, vi her taler om, der har været kendetegnet ved, at posten kom i samtlige hjem, på gårdene, til alle husstande osv. Det var et element i det daglige liv, at man kunne sende breve og alle mulige ting til hinanden. Det er berømmet langt ud over Danmarks grænser.

Nu oplever vi altså en serviceforringelse af rang. Jeg er bange for, at Post Danmark ved at skære ned på det her ikke har været klar over, hvad man har gjort. Det er helt skørt, at man

først sætter sådan nogle ting i værk, og så opdager man ved konkrete henvendelser, at det ikke er særlig smart, og så begynder man at rulle tilbage. Man burde da være klar over sine handlinger inden.

Jeg ved godt, at ministeren ikke har været minister på det her område i så lang tid, men jeg synes, det er for galt, at vi ikke kan sørge for en ordentlig postbetjening på vores småøer.

Kl. 16:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:33

Transportministeren (Carina Christensen):

Som sagt er jeg helt enig i, at der skal være en god postbetjening på øerne. Men jeg vil gerne igen understrege, at postloven kun regulerer breve, pakker, dagblade og magasiner osv., hvorpå der er anført navn og adresse. Vi regulerer ikke adresseløse forsendelser, og derfor ligger biografprogrammer heller ikke under det opgaveansvar, som Post Danmark er pålagt. Det er en service, som de kan tilbyde derudover.

Jeg har forstået, at man faktisk her er gået ind og har sagt, at selv om vi har lavet en ny regel fra den 1. januar 2008, der siger, at der skal bestilles omdeling af 3.000 biografprogrammer eksempelvis, vil man gerne være fleksibel i det her tilfælde, og man har givet et godt tilbud til Læsø Bio. Derudover er der kommet en alternativ leverandør. Der er jo fri konkurrence, når det gælder omdeling af adresseløse forsendelser, og der er kommet en alternativ leverandør, som sågar er kommet med et billigere tilbud end Post Danmark, og det kan kun være en ekstra fordel for Læsø Bio. Så alt i alt er det jo endt ganske fint.

Kl. 16:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg skal oplyse om, at der har meldt sig to medspørgere. Den første er hr. Benny Engelbrecht, og derefter er det hr. Henrik Brodersen, før hr. Bjarne Laustsen får lov at stille et spørgsmål igen.

Kl. 16:34

Benny Engelbrecht (S):

Jeg tillader mig at supplere hr. Bjarne Laustsen i dette tilfælde, da spørgsmålet jo naturligvis også rejser nogle mere principielle spørgsmål. Det er jo ikke alene et spørgsmål om Læsø Bio. Læsø Bio er jo bare en af mange sager, som har været rejst, senest i nyhederne i går, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren om hendes holdning til de generelle problemer, vi ser. Kan det bl.a. ikke skyldes, at den forestående postliberalisering

presser Post Danmark til at yde en dårligere service, også på de områder, som ikke er deres kerneområder, det, som ikke er reguleret gennem loven?

Kl. 16:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:35

Transportministeren (Carina Christensen):

Det, som jeg tror er vigtigt man holder skarpt adskilt, er det, der hedder uadresserede forsendelser og adresserede forsendelser, og det er rigtigt, at vi i det her forår skal i gang med at drøfte en liberalisering af hele postsektoren, og der skal vi også sikre, at der er en god betjening i hele landet, også i yderområderne og også i de mindre øsamfund. Men her er der tale om adreseløse forsendelser, reklamer, biografprogrammer, alt, hvad der ikke er navn og adresse på, og det er altså ikke det, der står over for at blive et tema i de kommende liberaliseringer af postsektoren.

Kl. 16:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:35

Benny Engelbrecht (S):

Ikke desto mindre er det dog netop noget, som Landsforeningen af Landsbysamfund er dybt bekymret over, nemlig hvis blade med informationer om, hvad der sker i landsbyerne, forsvinder. Derfor foranlediger det jo selvfølgelig også til en bekymring over, at en del af det, som er i lokalsamfundene, kan blive truet på grund af den liberalisering, der er forestående, også selv om det ikke er reguleret igennem lovgivningen, og spørgsmålet er, om ministeren vil være med til at finde løsninger, som kan tilgodese lokalsamfundene også på dette område.

Kl. 16:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:36

Transportministeren (Carina Christensen):

Jeg vil gerne sige, at når vi her til foråret skal i gang med at drøfte liberalisering af postsektoren generelt, herunder ikke mindst postlovgivningen, skal vi selvfølgelig være meget opmærksomme på yderområderne og også de helt små øsamfund, og det vil vi også være i de videre drøftelser. Det har bare ikke relevans for den sag, som vi har i dag, der handler om biografprogrammer og adresseløse forsendelser – det

falder uden for – men når det gælder Post Danmarks postbetjening og det, der ligger inde under postloven, skal vi have øje for de små øsamfund.

Kl. 16:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Benny Engelbrecht. Den næste medspørger er hr. Henrik Brodersen.

Kl. 16:36

Henrik Brodersen (DF):

Jeg vil i forlængelse af de to tidligere spørgere rette fokus på yderområderne. Det er rigtigt, som ministeren sagde før, at der er fundet en midlertidig løsning for småøerne, dog er der stadig væk det hængeparti, at man ikke vil tage imod kontant betaling, og der kører så en forsøgsordning på 1 år. Men jeg synes, det er bekymrende, at man i den grad måske tilsidesætter de mennesker, som bor i yderkantområderne og i landdistrikterne, og jeg vil gerne høre, om ministeren vil tage et direkte initiativ til, at der bliver en ligestilling mellem, om man bor i byen eller på landet.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:37

Transportministeren (Carina Christensen):

Nu skal vi jo generelt i det her forår kigge på en liberalisering af postsektoren, og der skal vi jo inden om rigtig mange partier og gå hele området igennem, og der skal vi selvfølgelig også have blik på udviklingen på land og i by. Jeg kan sige, at min intention i hvert fald er, at vi skal sikre, at der også vil være en god kvalitet i den betjening, man oplever ude i øsamfundene.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Henrik Brodersen.

Kl. 16:38

Henrik Brodersen (DF):

Så vil jeg høre, om ministeren tror eller måske kan bekræfte, at det eventuelt kunne skyldes, at Danmark var blevet pålagt af EU at udlicitere deres postvæsen, og at det som sådan kan være et problem, for de er jo pålagt at servicere alle borgere, hvorimod udenlandske postvæsener kan gå ind og kun at tage – hvad skal man sige? – de givtige forretninger. Og så vil jeg bare høre ministeren, om hun måske direkte vil tage et initiativ til, at man laver en hel udlicitering, således at man, hvis man vinder opgaven, også er forpligtet til at tage de knap så givtige områder.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:38

ning, at have et produkt at tilbyde – også på de små øer.

Kl. 16:40

Transportministeren (Carina Christensen):

Kl. 16:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:40

Jeg helt enig i det relevante ved spørgsmålet. Jeg synes måske bare, at det falder lidt langt væk fra det her spørgsmål, som handler om omdeling af biografreklamer fra Læsø Bio, hvor der helt konkret er fundet en løsning. Den her sag, som der bliver spurgt ind til i dag, handler om adresseløse forsendelser. Det, vi skal drøfte og forhandle om til foråret, er postbetjeningen, som reguleres under postloven, og der kan vi jo gå ind og drøfte sådan et tema. Jeg mener bare, at det falder ved siden af emnet for i dag.

Kl. 16:39

Transportministeren (Carina Christensen):

Jamen det var jo et godt råd fra hr. Bjarne Laustsen til Post Danmark om, hvordan de skal drive deres forretning, og det skal jeg da sørge for at bringe videre til dem, men det er nu, når det handler om adresseløse forsendelser, dem selv, der bestemmer, hvordan de vil stille kriterierne op. Det er ikke reguleret via postlovgivningen, men jeg skal nok bringe det gode råd videre til dem.

Kl. 16:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg siger tak til hr. Henrik Brodersen. Så er det hr. Bjarne Laustsen for det afsluttende spørgsmål.

Kl. 16:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til transportministeren. Så er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren, og det er af hr. Bjarne Laustsen.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg ville jo så gerne, om jeg kunne have rost ministeren i dag. Man siger, at der skal være en god postbetjening, og så sætter man sådan nogle ting her i værk. Det er jo det samme, som at der ikke er en god postbetjening på vores småøer. Det kan godt være, at der er masser af problemer i det her, men det kan simpelt hen ikke passe, at man har startet det her op uden at have vist, at det ville have de her konsekvenser. At det så er blevet til sådan en molbohistorie, som det er, skal jeg da dybt beklage.

Jeg synes, det er synd for den gamle etat. Jeg synes, det er synd for ministeren, at man faktisk i dag står og siger, at det er godt, at Post Danmark mister markedsandele, det er godt, at der kommer en privat distributør og leverer de biografreklamer ud. Det er jo tusindvis af ugeaviser, som Post Danmark har taget med rundt, og det er da noget af det nemmeste i verden. Tænk engang: De skal hverken sorteres eller noget som helst, de skal bare ind ad samtlige brevsprækker. På Læsø er det 1.100. Det er bare at starte fra en ende af, man skal ikke springe nogen over. De skal bare have alle sammen. Det er da simpelt hen så nemt. Det er penge lige ned i kassen, i stedet for at man nu sender pengene ud ad Post Danmark, og det bliver da endnu svære at drive den butik med de holdninger, som ministeren har. Jeg tror, at når ministeren skal til at kigge på den her lov igen, bliver man nødt til, hvis man skal have en ordentlig, sund forret-

Spm. nr. S 388

14) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Mener ministeren, at samspillet mellem efterlønsreglerne og førtidspensionsreglerne understøttes af, at folk tager en ekstra tårn på arbejdsmarkedet, når ægtefællen til en efterlønner straffes med fradrag i sin pension, hvis efterlønneren tager et efterlønsbijob?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til omtalen af en konkret sag i 3 F Nyt Aalborg, oktoberudgaven.

Kl. 16:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:41

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ægtefælleindkomst kan have betydning for størrelsen af førtidspensionen, uanset om der er tale om indtægt som f.eks. efterløn eller dagpenge, offentlig eller privat pension eller arbejdsindtægt. Reglerne om indtægtsregulering er således ens, uanset hvilken type indtægt ægtefællen har.

Da reglerne om fradrag i førtidspensionen hører under velfærdsministerens ressort, skal jeg anmode om, at yderligere spørgsmål bliver rettet til velfærdsministeren.

Kl. 16:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Bjarne Laustsen:

Kl. 16:41

Bjarne Laustsen (S):

Nu skal formanden jo lige være færdig med at smile.

Men det var helt bevidst. Jeg ved udmærket godt, at modregningen af førtidspension liggerovre i Velfærdsministeriet. Men den stakkels minister har jo så mange ting at se til, og jeg ved jo, at regeringen og ikke mindst beskæftigelsesministeren gerne vil have nogle flere folk til at arbejde, både at man arbejder i længere tid, og at nogle af dem, der er på en passiv ydelse, kan få lov til at komme ud og arbejde, ja, ministeren vil endda, siger han en gang imellem, også gerne være med til at motivere dem til det.

Tænk, her har vi en situation, hvor der er en tagdækker, der gerne vil have lov til at arbejde og aflyse hele efterlønnen, fortsætte med at arbejde i stedet for at være på overførselsindkomst, men så bliver hans kone straffet med 800 kr.

Ministeren skal jo se sådan på det – og det er jo ministeren, går jeg ud fra, der sørger for udbetalingen af efterlønnen – at her kan man altså spare en hel efterløn, i stedet for at vi her har en situation, hvor en førtidspensionist så bliver modregnet med 800 kr. om måneden.

Det er det forhold og i det lys, jeg gerne vil have at beskæftigelsesministeren kommenterer den konkrete sag.

De sager er der jo i tusindvis af, og hvis vi skal have efterlønnen ud at arbejde – altså, hvis vi helt skal aflyse deres efterløn eller de skal tage bijob i kortere eller længere perioder – så tror jeg ikke, at vi skal straffe dem med pisen. Så tror jeg, at vi skal give dem en gulerod i stedet for, og det har vi jo sådan set også været enige om et langt stykke hen ad vejen.

Nu har vi bare en række konkrete eksempler, hvor det ender med, at man straffer konen i stedet for at belønne manden.

Det kan godt være, at ministeren kan bruge lidt tid på – det håber jeg da at han vil – at argumentere for det synspunkt, om det kan være rimeligt, at vi har en lovgivning, når vi gerne vil have folk til at arbejde og vi mangler arbejdskraften, hvorfor vi så ikke kan finde ud af at løse

sådan et lillebitte problem som det her. Det kunne jo også være muligt, at man bare justerer på grænserne. Det kunne være en af løsningerne.

Kl. 16:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:43

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I ægteskabet gælder en gensidig forsørgelsespligt. Det betyder, at den enkelte skal forsørge sig selv og sin ægtefælle, før det offentlige skal yde hjælp. Det gælder som hovedregel i forhold til retten til eller beregning af offentlige sociale ydelser, bl.a. kontanthjælp, starthjælp, ledighedsydelse og førtidspension. Baggrunden herfor er, at disse ydelser er ment som en hjælp til de personer, som ikke på anden måde kan skaffe det nødvendige til sig selv eller deres familie. I forhold til pensionssystemet sikres det, at pensionen målrettes i forhold til pensionister, der har størst behov. Ægtefælleafhængigheden har derfor som sådan intet med arbejdsudbuddet at gøre.

Spørgsmål om afskaffelse af ægtefælleafhængigheden i førtidspensionssystemet skal jeg henviser til velfærdsministeren.

Kl. 16:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:44

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan forstå, at når familier ude i dette land sidder og kigger på den debat, som beskæftigelsesministeren har med undertegnede, så kan de se, at det, ministeren reelt foreslår, ud over at man kigger på problemstillingen, er, at de her familier skal lade sig skille; så er problemet løst.

Men det kan da for pokker vel ikke være det, som en regering, der med jobplan osv. er optaget af at få folk til at arbejde og få færrest mulige til at være på overførselsindkomst, vil. Og her er et tilfælde, hvor en person, en kvinde, er blevet ramt, sådan at man ikke kan være på arbejdsmarkedet, så man får førtidspension, og som får en lille pension, under 10.000 kr. om måneden, og ægtefællen er så blevet tilbudt et arbejde. Jeg synes, det er urimeligt, at kvinden bliver modregnet med 800 kr. Der er i tusindvis af de her tilfælde.

Jeg tror bare, det ville være klogt, at ministeren også lyttede og prøvede at forholde sig til, at der måske kunne være nogle af de mange, der er gået på efterløn, der godt kunne klare sig selv og

fortsætte med at arbejde. Arbejdsgiverne vil også gerne have dem. Kunne vi ikke finde ud af at finde en løsning på det her i stedet for bare det stivstikkeri?

Kl. 16:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:45

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan kun gentage, at førtidspensionsreglerne hører under velfærdsministeren. Det vil derfor være mest rigtigt, at spørgsmål om de regler bliver rettet til velfærdsministeren.

Førtidspension er som bekendt en forsørgelsesydelse, altså en ydelse til personer, der ikke kan forsørge sig selv. Det er derfor, at ægtefællens indtægt har betydning for størrelsen af pensionen, og det mener jeg er rimeligt. Lad mig tilføje, at ægtefællen kan have en ret betydelig indtægt, uden at pensionen påvirkes. Der er endvidere begrænsninger, med hensyn til hvor meget pensionen i alt kan blive nedsat.

Jeg mener derfor ikke, at de gældende regler skulle være til hinder for, at ægtefællen yder en ekstra arbejdsindsats. Men som nævnt bør spørgsmål om førtidspensionsreglerne rettes til velfærdsministeren.

Kl. 16:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:46

Bjarne Laustsen (S):

Jamen det skal jeg nok gøre; ministeren skal nok få fri, det er slet ikke det.

Men jeg synes bare, at jeg må notere mig, at beskæftigelsesministeren har en utrolig respekt for velfærdsministeren, for sådan er hierarkiet måske i regeringen. Men jeg troede bare, det var et kollektiv. Hvis det var, at man arbejdede på en plan om at få flere til at lade være med at gå på overførselsindkomst, at få flere til at arbejde, at man motiverer dem i stedet for at give dem pisk, hvis det nu var, at regeringen tænkte sådan, så har man altså en konstruktion her, hvor man straffer nogle – og det afslører jo bare hulheden i det, man render og siger, at man gerne vil have færre til at lade være med at gå på efterløn i det hele taget – og hvor den reelle mulighed for den familie og for i tusindvis af andre kun er at lade sig skille, fordi regeringen ikke vil lytte til et godt råd.

Vi har brug for de folk. Vi har brug for folk, der kan aflyse efterlønnen, arbejdsgiverne har

brug for dem. Jeg synes, det er tåbeligt, at vi ikke kan finde en løsning på det. Det må jeg sige.

Kl. 16:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:47

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hvis hr. Bjarne Laustsens spørgsmål skal forstås, om jeg finder reglerne for fradrag for arbejde i efterlønnen rimelige, så er svaret: Ja, det synes jeg er rimeligt. Og til oplysning for seerne, der følger den her debat, kan jeg sige, at det jo ikke er så lang tid siden, at vi i regeringen sammen med Socialdemokratiet netop har gennemgået reglerne om efterløn, og det forlig var hr. Bjarne Laustsen altså med i, det forlig stemte hr. Bjarne Laustsen for. Så derfor går jeg ud fra, at vi er enige om, at de regler, der gælder for efterløn, er rimelige.

Kl. 16:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hermed sluttede spørgsmål nr. 14, og vi siger tak til beskæftigelsesministeren og hr. Bjarne Laustsen.

De næste spørgsmål, spørgsmål nr. 15 og spørgsmål nr. 16, er bortfaldet.

Spm. nr. S 389

15) Til skatteministeren af:

Nick Hækkerup (S):

Kan ministeren oplyse, hvad der er begrundelsen for, at regeringen har valgt at annullere sit valglofte fra 2005 om at forhøje børnechecken med 2.000 kr. om året fra den 1. januar 2008?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Spm. nr. S 390

16) Til skatteministeren af:

Nick Hækkerup (S):

Mener ministeren, at man kan stole på regeringens løfter, når løftet om en højere børnecheck ikke er indfriet som lovet?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 16:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Vi går så til spørgsmål nr. 17 til integrationsministeren af hr. Kristen Touborg.

Spm. nr. S 387

17) Til integrationsministeren af:

Kristen Touborg (SF):

Vil ministeren være indstillet på at ændre reglerne for ophold i Danmark med henblik på at deltage i en ungdomsuddannelse eller grundskoleuddannelse, så unge, der kommer til Danmark for at være en del af et internationalt studiemiljø, kan gennemføre en IB-diplomuddannelse, selv om det vil betyde 2 års ophold i Danmark?

Skriftlig Begrundelse

Det fremgår af regeringsgrundlaget fra november 2007, at regeringen ønsker, at alle »elever på ungdomsuddannelser skal have bedre muligheder for at tage en del af deres uddannelse i udlandet«. Denne intention bør efter spørgerens mening også gælde for udlændinge, der ønsker at deltage i et uddannelsesforløb i Danmark. Som det er nu, bremses unge udenlandske studerendes muligheder af en ufleksibel dansk lovgivning, der sjældent giver tilladelse til ophold af mere end ét års varighed. Spørgeren ønsker derfor ministerens holdning til en mere fleksibel lovgivning på området.

Kl. 16:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Integrationsministeren, værsgo.

Kl. 16:48

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det er jo et spørgsmål, som vi tidligere har været i dialog om, idet jeg ved besvarelse af hr. Kristen Touborgs folketingsspørgsmål af 14. december 2007 har givet en redegørelse for udlændingelovens regler om ophold som led i en ungdoms- eller grundskoleuddannelse.

Derfor har jeg ikke så meget nyt at tilføje og kan bare sige, at det altså er regeringens politik, at Danmark skal være et attraktivt land for udenlandske studerende. Vi synes også, at udenlandske studerende har gode muligheder for at tage en del af deres uddannelse i Danmark. Det gælder altså også unge udlændinge, der ønsker at følge ungdoms- og grundskoleuddannelserne.

Det er altså sådan, at disse opholdstilladelser med henblik på at deltage i en ungdomsuddannelse eller en grundskoleuddannelse gives med henblik på et midlertidigt ophold for højst et år. Det betyder, at unge udlændinge har mulighed

for i en periode at følge en ungdomsuddannelse eller grundskoleuddannelse i Danmark som led i eller som supplement til en uddannelse, som de er i gang med derhjemme. Samtidig gives der på denne måde de unge mulighed for at udvide deres kulturelle horisont og bidrage til et internationalt studiemiljø i Danmark.

Det er altså ikke meningen med disse midlertidige opholdstilladelser, at man skal kunne gennemgå et fuldt flerårigt uddannelsesforløb som f.eks. den nævnte diplomuddannelse. Det er ganske enkelt ikke regeringens politik, og derfor finder vi heller ikke grund til at ændre reglerne.

Kl. 16:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristen Touborg.

Kl. 16:50

Kristen Touborg (SF):

Tak til ministeren. Det er rigtigt, at ministeren i december har svaret på et par spørgsmål, som jeg har stillet om sagen. Når jeg endnu en gang beder ministeren om at komme med svar, er det, fordi jeg synes, at reglerne er så håbløse. Det virker fuldstændig urimeligt, at man inviterer unge mennesker til at komme til Danmark og deltage i en IB-diplomuddannelse på gymnasierne for derefter at sige, når der f.eks. mangler 4 måneder, at nu kan de ikke være her længere, nu skal de tage hjem.

Jeg synes, det er lidt vanskeligt at forstå, hvordan man skal lave internationale gymnasieuddannelser, hvis der ikke må komme folk udefra – jo, det må der jo godt, for EU-borgere må godt komme, men man vil ikke have ikke-EU-borgere her mere end i et år, og man vil ikke acceptere, at de gennemfører uddannelsen. Synes ministeren ikke selv, at det er en ret ulogisk måde at gøre tingene på?

Mit spørgsmål er så, om ministeren kunne forestille sig, at man ændrede de her regler, således at de kunne gøre deres uddannelse færdig. Jeg ved, at der er skoler, der nu begynder at fraråde eleverne at søge om optagelse på disse internationale uddannelser, fordi de i den sidste ende står i en håbløs situation.

Jeg er helt opmærksom på, hvordan loven er. Det redegjorde ministeren jo også for i december. Men mit spørgsmål her og nu er: Er der en mulighed for, at ministeren i enkeltstående tilfælde kan give dispensation, så man kan gøre sin IB-diplomuddannelse færdig?

Kl. 16:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:52

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det er ikke tanken. Det er et rent politisk spørgsmål, og hvis man sådan tager en grønthøster og kører hen over de forskellige slags sager af midlertidig art, kan man se, at det er i den ene og den anden uddannelse, dette spørgsmål bliver rejst. Derfor kan man ikke bare sige, at der lige er en sag her, for det får nogle konsekvenser, og det er ikke det, der er meningen. Meningen er, at der skal være et tilbud om, at man kan få lidt internationalt vingefang ved at rejse til et andet land og få en midlertidig opholdstilladelse med henblik på et midlertidigt ophold samt få et supplement til det studium, man er i gang med.

Det er jo noget, man ved, når man kommer hertil, altså at man har fået tilladelse for et år. Derfor forstår jeg ikke det der med, at de ikke kommer, for jeg håber, at hr. Kristen Touborg kan bekræfte, at det fremgår af tilladelsen, at det er for et år. Det er jo ikke noget, der kommer som en tyv om natten, når der er gået 11 måneder.

Kl. 16:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristen Touborg.

Kl. 16:53

Kristen Touborg (SF):

Nu hæftede jeg mig rimelig ved, at ministeren, da jeg spurgte til, om der kan gives en dispensation, sagde, at det ikke er tanken.

Jeg vil gerne have en meget klar melding fra ministeren: Hvis ministeren vil, kan ministeren så give dispensation i enkeltstående tilfælde i den her sammenhæng? Det var det ene spørgsmål.

Det andet, jeg gerne vil drøfte med ministeren, er den omstændighed, at såvel undervisningsministeren som videnskabsministeren melder ud og opfordrer meget til det forløb, at danske studerende skal tage til udlandet i 2 år, mens de samtidig kan få uddannelsesstøtte. Er det ikke lidt dobbeltmoralsk, når regeringen samtidig ikke vil have nogen udefra til at komme til Danmark?

Kl. 16:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:54

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen jeg er ikke enig i det synspunkt, at man ikke vil have, at nogle kommer til Danmark. Jeg

mener også, at Danmark har gavn af, at der er et internationalt studiemiljø.

Jeg siger blot, at tanken med de midlertidige opholdstilladelser netop er, at de skal være midlertidige, og man kan jo ikke, fordi der er én sag, der bliver rejst i Folketinget eller i pressen, begynde at sige, at så skal *de* have lov. Jeg prøver bare at sige, at for mig at se falder hele formålet med en lang række midlertidige opholdstilladelser så væk, for det er jo ikke bare den her form for uddannelse, og det er ikke bare den her form for person.

Derfor må jeg sige: Nej, hvis man vil have forlænget opholdstilladelsen med den begrundelse, at man skal gøre en uddannelse færdig, er det min opfattelse, at man må få et afslag.

Kl. 16:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristen Touborg.

Kl. 16:55

Kristen Touborg (SF):

Vi må jo konstatere, at ministeren stadig ikke har svaret på, om ministeren *kan* give en dispensation i enkeltstående tilfælde. Jeg forstår, at ministeren siger, at det ikke er tanken, men jeg vil godt have svar på, om det er muligt, og om man kan.

Så vil jeg i øvrigt gerne have ministeren til at kommentere den omstændighed, at andre ministre i regeringen opfordrer unge danskere til at tage ud i 2 år og tage en uddannelse i udlandet. Man gør meget ud af at sige, at det er en rigtig god idé. Er det ikke lidt dobbeltmoralsk, når vi så i Danmark ikke vil acceptere, at man kommer udefra og opholder sig i Danmark i tilsvarende tid? Er det, fordi man er så bange for Dansk Folkeparti og deres flygtningepolitik, at man simpelt hen er nødt til bare at sige javel og gøre, som Dansk Folkeparti vil, eller hvad er grunden egentlig til det her?

Kl. 16:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:56

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg kan jo ikke komme det meget nærmere end at sige, at formålet med disse midlertidige opholdstilladelser er, at man skal have mulighed for at få et supplement til en igangværende uddannelse, og derfor kan man få en midlertidig opholdstilladelse.

Tanken er ikke, at man skal være her i flere år, at man skal gøre et studie færdigt her, eller at

man skal blive indvandrere. Det er ikke det, der er tanken, og det er altså regeringens opfattelse, og det er min opfattelse – jeg sidder med en lang række sager med en lang række forskellige grupper af sager og ansøgninger – at når man giver en 1-årig opholdstilladelse, er det 1 år, og det er jo også det, de fleste affinder sig med. Så jeg er slet ikke enig med hr. Kristen Touborg i, at man nu vil holde op med at søge til Danmark; det tror jeg ikke et øjeblik på, for det tyder antallet af sager da ikke på.

Kl. 16:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var slut på spørgsmål 17, og vi siger tak til integrationsministeren og hr. Kristen Touborg.

Kl. 16:57

Bortfaldne spørgsmål

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Medlem af Folketinget hr. Søren Krarup (DF) har meddelt mig, at han ønsker at tage spørgsmål nr. S 379 og S 380 til forsvarsministeren tilbage.

Spørgsmålene er herefter bortfaldet.

[Spm. nr. S 379

Til forsvarsministeren (17.01.08) af:

Søren Krarup (DF):

Hvorledes stiller ministeren sig til de byggearbejder, der i øjeblikket forberedes ved Holmens Kirke i København, og som efter manges mening skæmmer en enestående kirkebygning?

Spm. nr. S 380

Til forsvarsministeren (17.01.08) af:

Søren Krarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til den kartouche, facadeudsmykning, som det er hensigten at opsætte på Livgardens kaserne i København til regimentsets 350-års jubilæum til sommer, og hvor dronning Margrethes navnetræk næsten skjules af svulmende faner i grønne, ikke rød-hvide farver?]

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 10.01.2008).

Kl. 16:57

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Jeg giver ordet til fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:58

(Ordfører)

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak. Med det her lovforslag giver vi 2.100 voksne og 1.281 børn indfødsret, dvs. dansk statsborgerskab. Det er noget, der glæder mig meget, for det er en stor dag for alle disse personer, når vi ved tredjebehandlingen om halvanden måneds tid kan trykke på jaknappen og vedtage det her lovforslag.

Det er en stor ting at opgive sit hidtidige statsborgerskab for at blive dansk statsborger. Og det synes vi er værd at markere, og det gør vi så også på Christiansborg med statsborgerskabsdagen, som i år vil finde sted ultimo april. Dagen giver faktisk alle vores nye statsborgere mulighed for at møde medlemmer af alle Folketingets partier, og vi viser jo i praksis, at vi i Danmark har meget kort afstand fra borger til politiker. Det personlige møde, der kan være og er mellem de nye statsborgere og medlemmerne af Folketinget, er en central del af statsborgerskabsdagen, og det er en rigtig festlig dag, som jeg kun kan opfordre de mange, der står på det her lovforslag, til at deltage i.

Så jeg vil afslutningsvis sige, at jeg håber at møde så mange som muligt af vores nye statsborgere i slutningen af april, og så vil jeg ønske tillykke til de mange, som er optaget på det her lovforslag.

Kl. 16:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål. Den næste ordfører er fru Anne-Marie Meldgaard.

Kl. 16:59

(Ordfører)

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg er enig med Venstres ordfører i, at det er en stor dag for de 2.100 voksne og 1.281 børn, der er omfattet af det lovforslag om dansk statsborgerskab, vi behandler her i dag. Det er det, ikke